

क्रम सं० १०९६

प्रवेश सं० १५६२५

विषयः वेदः

ग्रन्थकारः

नाम चातुर्मास्यप्रयोगः

पत्र सं० १-६०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ४४ पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

श्लोक सं०

आकारः ९-२" x ४"

लिपिः देवनागरी

आधारः ००३६७३

वि० विवरणम्

वी० एन० यू० पा०—७७ एम० सी० डी०—१६५१—५० ०००

003673

नं. १२२

	०३
७०	०२
५०	(१)
आरत	
६०	१००९
४०	१००८
३०	१००७

पक्षे

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ चानुर्मास्थानितप्रयोगप्रकारं दृश्यमुक्तमापस्तंबेन कालान्यायेत्यांशो वैश्वदेवेन स्थातन
 श्रुतुर्बुधनुर्मासेष्वेकैकं पर्वथेकः । वसंतैश्वदेवेन प्राद्यविरुणा प्रधासैः शरदि साकमेधोरिति द्वितीयः । अ
 स्मिन्पक्षे तद्द्वन्द्वं तर्गतयस्मिन्कस्मिंश्चित्पर्वणिवैश्वदेवाद्यनुष्ठानं नैव आधादरः । तत्रापि कालान्यायमुत्तरैक
 लानुर्मायो ग एवैश्वदेवं न एवोद्योगे । अन्यत्रैकप्रकारं दृश्यमुक्तं बोध्यते न द्वादशा होयथा प्रयोगश्चेति ।
 आद्यप्रथमहविश्वदेवं । चतुर्थविरुणा प्रधासाः । अष्टमनवमयोः साकमेधाः । द्वादशेशु नासीरीति । द्वि
 तीये प्रथमाहूतिययोः वैश्वदेविरुणा प्रधासाः । तृतीयचतुर्थयोः साकमेधाः । पंचमेशु नासीरीति । न
 भरद्वाजः । उदगयन आर्ष्यमाणा पक्षे समस्तानि तेषां यथापूर्वनिर्वातनं नैव पना । यदि द्वादशाहेन
 यक्ष्यमाणाः प्रदेवैश्वानरा जन्त्या द्वितीये वैश्वदेवेन तृतीयचतुर्थयोपरमपंचमेशु नासीरीत्याद्यो दशोपश्रुतिस्त
 सममेवोपरमपंचमनवमे साकमेधाः । दशमएकादशयोपरमद्वादशेशु नासीरीत्याद्यो दशोपश्रुतिस्त
 माप्तिपक्षविहितस्य पशोरयमनुवाचः । द्वादशाहप्रयोग एव प्रमाणमावाज्यथा प्रयोगपक्षइति तद्भूतः ।

द्वादशाहेन चानुर्मास्य समाप्तिर्यथा प्रयोगेण चेति हन्विल्लोकेः । शिष्टा एनमप्यनुमन्यते । तथा च का
 स्त्रे चानुर्मास्थानि प्रकृतोक्तं पंचा पर्वणीति भवति समाप्तिर्वर्णीति चेति । मेत्रायणीयस्त्रेपि कालानुश्रुक्ते
 दश्यादिकोर्मास्येते काले चानुर्मास्थानोपचाहप्रयोग उक्तः । अन्योर्दयोरपि द्वादशाहयथा प्रयोगपक्ष
 योरदगयन आर्ष्यमाणा पक्षे अधिमासमुत्तरशुभ्रमोद्यादिरहितकाले कृत्तिकादिचरा स्वाती न्यतरनक्षत्रे
 चारभ्यो द्वादशकाळ एव समाप्तिः कथी । समाप्तिरप्यपक्ष इत्यपि यत्तत्र पंचाहपक्षे वसंतस्याप्यादरमा
 हुः केनिकीतीयाः । यदि हविश्वदेवं निकीर्षितं ततः पूर्वदिने पंचमोत्रपंचमणीयकृत्वा वैश्वदेवान्वाधानं कार्यमि
 त्यापस्तंबः । अर्वादिने चारभणीया कृत्वा परदिने सद्यो वैश्वदेवं वृत्तं कार्यम् । अनारभणीया वैश्वदेवं द्वे अप्यकास्मि
 न्नवाहनिवा कार्य इत्यपि पक्षद्वयं यत्तत्राशुक्तं मगत्या शारवातीरीयं पक्षमपक्षतो गत्ये भवति प्राचीनप्रवरा
 भूमिके रणं वैश्वदेवाद्येन वयुक्तं आरभणीया र्घ्यमपि केविबवैश्वदेवदिना सर्वदिने प्रातरग्निहोत्रं हुवा

मध्येप्रतिष्ठा
वा

गणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं च कृत्वा पश्चाद्गृहपत्यस्य दमेष्वासी नोदभं धारय माताः पत्न्या सह प्राण
नामस्य यज्ञादिदेवतं विस्मृत्वा वा देशकालो संकीर्त्य वा तुर्मास्यान्धारय्यत इति संकल्प्य पुनः प्रा
णनायस्य वा तुर्मास्यैर्ब्रह्म अक्षयं मे सुकृतं स्यादिति संकल्प्य विद्यात् अथाश्वलायनो यजमान
श्चित्तं ब्रह्म मे ब्रह्मास मे ब्रह्मा ब्रह्माणां तामु वपा इति सपत्नीको ब्रह्मवरणं कुर्यात् अग्निर्महोतास
मिहोतारं त्वामुं आदित्यो मे ध्युः स मे ध्यु रध्युः त्वामुमिति वृत्तो वृत्तो महन्न ० बुद्धिर्विमेत्यंतं जेप
त तैत आग्नेध्रप्रतिप्रस्थात्रा वरणं अस्मिन् कर्मणि आग्नेध्रं वरणं प्रतिप्रस्थातारं वपा इति। अपस्त
वशास्वी यजमानश्चेदित्यने व वतुर्णां वरणं कुर्यात् वरणं प्रस्थास काले प्रतिप्रस्थानुश्चैततो मधुप
कीर्णाहं पातं यजमानशारवयैवैति जयेत। ततो ध्वर्युरग्निं विहत्याज्यं संसृज्य स्तवे सैवे समज्य
स्तव्याज्यमादायानिहति ० वत्ता सोमः सोमस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्य उरगाः। आतास्त इदं सोमः॥

२

वातापेहवनः श्रुतः स्मोहति मुहोति ब्रह्मण इदं नवाज्यसंस्कार एव त्रसंमार्गोपरिब्रज्याग्निं अन्वारं भर्णीयया यक्ष्य
विद्यत्वा विहरण दि। अद्य यज्ञायः इमामूर्जं द्वितीया मिति यथास्ते भवं आन्वारं भर्णीयः प्रविः। योर्णमासं तं
अच्छुत्य स्तिरणां देवो देवेषु। पात्रप्रयोगे द्वादशकपालानि स्थालीसम्पश्च दंडा। अन्वाहार्यं स्थालीवर्जं प्रकृ
तिवत्। अग्रयं वैश्वानराय जुष्टं निर्वपामि। पूजेन्याय जुष्टं निर्वपामि। अग्ने वैश्वानर हव्यं प्रक्षस्य पर्जन्य हव्य
प्रक्षस्य। प्रवृत्तादित इत्यंते यथाभागं व्यावर्तथा। इदमग्ने वैश्वानरस्य देप जंन्यस्यत्यग्निमश्माजिना दानादि।
अग्रयं वैश्वानराय जुष्टमधिर्वपामि। कुरुतादित्यंते कृत्वा प्रधानकाले वैश्वानराय द्वादशकपालान्युपदध्यात्।
धर्त्रं मसि। चिदस्ति। मरतो। चित्स्त्वये वां हिरावृत्त्या संख्या प्ररणां। ध्रुवो सीति स्थालीमासाद्य पिष्टान्युत्तर्यंते
उलानुसुनातिस्थात्वा मय आनीयेत्युक्तकाले पुरोडाशं कपाले दधि श्रियधर्मो सीति तं उलानोप्यांतरितं त्रित्यंते
के विनुपात्रांतरे आनीयोस्य सृष्टात्पमानौ यधर्मो सीत्यादि। पात्रासादानकाले प्रणीता प्रणयनेन सह तस्या

नमासाधं सर्वं वराधि साह ॥ काले संमार्गोत्तं प्रहरणमुक्ते रसागो वा त्यागे न स्वाहाकार एव मुनरे विष्णु मुखमपो
 हामीत्यंते कृते स्वर्यं ज्योतिरिति द्विः ॥ आप्यायतां साग्रमे वैश्वानराय जुष्टमभिधारयामि ॥ आप्यायतां सापज
 न्याय जुष्टमभिधारयामि ॥ पुरोडाशस्य प्रतिष्ठापनोत्तं कृत्वा ॥ द्रोभुवनस्येति वरोरुदासनं दम्स्ता ॥ न किति त
 स्यापि ॥ प्रिये एताव्ना प्रिय ॥ स द आसि देता ॥ ब्रह्मा द्वेया ॥ सा दना ॥ य सो सीति द्विः ॥ अयं य तो ममाग्रे ॥ व नु
 हेति ॥ अयं वेद इत्यादि ॥ यं वेद सा मधि न्यः ॥ आश्वलायनस्य द्वेयो वपि देवतायोक्तयोऽनुहं ॥ विरुता नु
 मंत्राणां वा ज्यभागा विवृतिषु ॥ आद्य भागा विष्णु जुक्ता मुपस्तीर्ष्य आप्यायतां मा भेदाप्यायतां ॥ यदव
 दानानि ॥ अग्रमे वैश्वानराय येषु पां शुभ्रानु ब्रूहीत्युचैः ॥ होता वैश्वानरोऽजीजन ॥ ओजसा ॥ ओ प्र
 त्याक्रम्य ॥ आश्राव्य प्रत्याघिते ॥ अग्निं वैश्वानरमित्युक्तं शुभ्रजेषु ॥ जैः ॥ होता ॥ य ॥ अग्निं वैश्वानरं ॥ एष्टे दि
 विष्टो अग्निः ॥ एष्टिथ्या ॥ न तौ इत्युपां शुभो ॥ अग्रमे वैश्वानराय दे ॥ अनुने वैश्वानरस्याहं देवयुज्य

3

या ॥ ननु भूयासां प्रत्याक्रम्य वरोर्यदव दानानीत्यंते पज्ज्यायेत्युपां शुभ्रानु ब्रूहीत्युचैः ॥ होता पज्ज्याय प्रगायत
 सनो ॥ वसामिदनु ॥ ओ ॥ प्रत्याक्रम्य पज्ज्यायेन ॥ य ॥ पज्ज्यायेन प्रगायता वांति ॥ अतसावती इत्युपां शुभो ॥ पज्ज्यायेन ॥ प
 न्यस्याहं देवयुज्यभागादः ॥ नर्पवर्तितो ॥ नतीष्टा हवा ॥ स्विष्टकृदादि ॥ यथा देवते हेतुर्विनादः ॥ विरुज्य प्राशिनु
 भयोः ॥ काले चतुर्दशकरणमुभयोः ॥ हिरण्यधेनुं दक्षिणा ॥ काले तवैदिरा पयित्वा ॥ यजमानः ॥ ब्रह्मपितृभ्यो नमो
 के ॥ सुहृन्धारुत्से अक्षयमाणा ॥ तदं धृतुः ॥ पृथुवीमंत रित्तिं विवं यताभ्यो ॥ हिरण्यधुम्या मतिवरा ॥ तिमूफा ॥ ब्रा
 ह्मणा इमे वो हिरण्यधेनु यथा भागमहि ॥ संतः ॥ प्रतिग ॥ लि ॥ अग्रमे हिरण्यधेनुमा म तत्त्व मश्या ॥ रुद्राय
 गो ॥ तया म तत्त्व मश्यामिति प्रतिग्रहः ॥ हिरण्यं वरातमाने ॥ मानलक्षणं च को ॥ सायनः ॥ यवा ॥ अत्रिथिरित्युक्ता
 देवुदीशकलस्मृतः ॥ शकलद्वितयं गुजा देमानमुच्यत इति ॥ अगं न ॥ चतुर्मास्यारं ॥ वातुर्मास्यारं ॥ ममगं
 त्यहः ॥ यस्तो ब्रह्मव्युत्तशं चंम वजं संतिष्ठते ॥ अथ वैश्वदेवं ॥ अग्नीपरित्यज्य प्राणा नायम्य वैश्वदेवं नयस्ये ॥

विष्णोर्ध्वधर्मः प्राचीनप्रवर्णदेवयजनमुद्रया उपस्थश्यदर्शवदिरणकुयोतत्तराष्ट्रगीयामृत्तकोनि
 धायवातस्यामावेहनीयानिदध्यावधपाशुकपूणीस्तुकेस्तपदेइतिभाष्योक्तैः। श्रवणाया। इमामूर्जद्विती
 यामितिप्रधासंभवां वैश्वदेवः। अस्मावाख्यं तत्र। अध्वर्युः। पलाशस्यशम्यावाशास्माद्यिनतिइति
 खर्जिहो। अपउपस्थश्या। इमांप्राचीमुदीनीमिषमूर्जमभिसंस्कृतो। बहुपूणीमभुक्ताग्राहामिषभु
 यामहं। आहरति। वायव्येपायवस्थी। षड्त्वोवत्सानयानकरोति। अथयजमानः पयस्वतीरियादि
 तेनराधासमित्यंतकुयीतअध्वर्युः देवोदः सविताप्रार्पयतुभ्रेकृतमायुर्कर्मणोवाप्यायध्वमय्याविश्वेभ्यो
 देवभ्योदेवभागमूर्जस्वतीः पयस्वतीः प्रजावतीरनेनीवाअहमां मैमावसेनैशतमाद्यशंसः। गीः प्रस्था
 पयति। भुङ्क्ते। अपः सुप्रपातोपिबितीः शतमिद्रायशरदोदुहानाः। रुद्रस्पहेतिः पवित्रोवर्णः। प्रस्थि
 ताअनुमंत्रयते। अत्रनोहोभाष्यान्विनामते। रुद्रदत्तस्तुशनेविश्वेभ्योदेवभ्यः शरदोदुहानः स्मृतमाह

8

धुवाअस्मिन्नोपेतोस्यातबुकीः। गृहानयेति। यजमानस्यपञ्चस्त्रीहि। पुरस्तासतीत्रींशाखामुपगृहति। पञ्चा
 स्त्रीत्रीवादेवस्यवेद्यादि। पुष्पितदर्भमयबर्हिः प्रस्तरश्च। शुल्बवित्तयप्रस्तरविनैवबहुनिधनानि त्रेधाक
 स्त्रीबध्वापश्चान्संभवेत्यादि। प्रस्तरेणसहैत्रेधासंनडस्यबर्हिषः प्रस्तररहितैर्भागेसुसंभतेतिसंभ
 त्यतयोः प्रस्तरवेतंभागेबर्हिमंत्रेणालुभिनेत्येनेनबाधायसंनहनेमंत्रेणैकधासंनहतीत्युक्तिरुद्रतः। वा
 लेशुल्बमंत्रेणवित्तयपुष्पितस्यपलाशस्यखदिरस्यवाकाष्ठान्यष्टानष्टौसप्तनस्त्रीबध्वाययत्कृत्वा
 ततस्तुत्रंयोजिः शान्तिधितिसहपरिधिरुयोविशतिदातमिधंसंनह्यतावेदंस्त्रिहावेदिकरणशकरी
 त्यतः। अंतर्वेदिशरायापलाशान्यसर्वोतिप्रशात्येकेनैवयत्नेनोपवेषेणसहैवपूर्णवत्कृत्वातयनमृत्तः।
 शरावापरिवास्योपवेपकरोति। उपवेषोसिः। सिनः। वृतीयस्येदिवोगायत्रियास्तमूर्ध्नाभतः। सोमपीथाय
 संनयितुंरुक्लमेतंरुमादं। परिवासनशकलमादयप्रज्ञानेनिधायत्रिव्यादशमात्रं दर्भमयंपवित्रकुली
 वस्त्रंनोपवित्रंमसिशुतंधारुवस्त्रंनोपवित्रंमसिसूहसंधारंशाखायाः शिथिलमवस्तुजतिमृलेह

ला न्य प्रे गति न प्रे थिं करोति यजमानः । त्रि वृष्ट्यं न शो दुर्भेदयो आदेश संमितः । यत्ते पवित्रं पो ह तं म प
 यो ह वं करो तु मे । इमो प्राणा पानौ युस्त्वा गां नि स दृशः । आप्याय यंतो स्वं व रता पवित्रे ह य शोधने
 क्रियमाते नु मंत्रयते । स च हं स ग्य गा रं न वे सां नाप्य कु भ्यो या व रु कं रं गो म ये ना लि से भ व नः । प बा ग्वा
 साय मग्नि स्त्रे त्रं दु लो क्रे षण मा तं न नार्थ नि द धा ति । उरु ष ण भा वे तु न पु न रग्नि हो त्र हो मः । तं तु ल्य दि मि स्त
 त्वा र्यं कु र्या त । अथा ध्व र्यु ता ह व नी ये प रि स्ती र्यं स्तां ना प्य पा त्राणि प्र क्षा ल्यो त्रे णा ह व नी यं प रि नो जे नी य ५
 य द भो स्त स्ती र्यं हं न्ये वि प्र मु न क्रि कुं नी ऽ शा खा प वि त्र म भि धा नी नि दा ने दा र पा त्रे हो न म म स्या त्रं
 दा र पा त्रे वा पि धा ना र्थ मग्नि हो त्र ह व नी मु प वे ष प णि व ल्कं तृ णं वे ति । प वि त्रे कु रते । प वि त्रे स्त्रां प्रो क्षि ता स्त्र
 लु भि मंत्र णं तं कु लो ज्ञा ना नि पा त्राणि प र्वा व स्य शुं ध ध्यं य ज्मा ये । स दी भि र डिः स्त्रि प्रो क्ष ति स कृ न्ने
 ण दि स्त स्त्री प्र तो त प वि त्रे नि द धा ति । य ज्मा नः । आ पो दे वीः शु क्र स्त्रि मा पा त्राणि शुं ध तां रु पा तं स्या य
 दे वा नो प र्वा धु ल्क नु त शुं ध ता दे व नं स वि त्रो त्वा वा सोः स्त स्य र श्मि मिः । गो दो ह प वि त्रे रज्जुं स्त वा पा त्रा

लि शुं ध तां प्रो क्ष्य मा ण न्य भि मंत्रो ए ता आ नं र ति म धुं मु दु दु नाः प्र जा व नी र्पुं षा सो वि श्व रु णाः । व की भ व नी र
 प जा य मा ना इ ह वृं दौ र म य तु गा वः । आ य नी गाः प्र ती क्ष ता इ ह वो वि श्वे दे वा र म यं तु गा व इ त्मू ह इ ति के चि
 त् । अ ध्व र्युः नि ष्पृ र स्ता नि ष्पृ लो घ शः । कुं नी ऽ शा खा प वि त्र दा र पा त्रे प वे षा अ ति त प्प । धा र
 सि त्रे स य स्त्रा उ प वे ष मा द य । त्रि रू णं ज न्यं म यं त्रि रू णाः स नो अ भि व रीः । आ य त म ए वा ह व नी या दु दी
 वो ग रा नि रू षा मा त रि श्वं नो यु मी सि दो र सि ण्ठि र्व्ये सि वि श्व धा या अ सि प र मे ण धा म्ना हं हं ख मा दाः ।
 ति षु कुं नी ऽ म धि अ य ति । अ र्ण मं ति र स्ता त प सा त प य स्त्रा प्र द क्षि ता मं गा रेः प र्यु स्त । यं स्त नो प वि त्रे म सि
 शु त धा र्वा व स नं प वि त्र म सि सु ह स्तं धा री त स्यां प्रा ग ग्य ऽ शा खा प वि त्र म स्या द धा ति कुं नी म न्वा र म वा व
 य कृ ति । प वि त्रं वा धा र यं न स्तो दो षा अ दि त्वा स्ता स्ती त्म भि धा नी मा द न्ये य ज्मा नः । त्र य स्त्रि ऽ शो दि
 तं तं नो प वि त्रे ण सु हा ग हि । शि वि म र्जु रा भु धा न्वा द्वा या मु प से व ता मि त्वा दी य मा ना म भि मंत्र य त

दोग्धाः पूषाभिः वस्त्रमभिदधाति निष्कानाभ्यां गोः पादौ नवभ्रातिः अध्वर्युः उपस्थं मे प्रवृत्तानां दो
 ग्धाः उपस्थं नामिः अध्वर्युः प्रजमासः स्तजामि रायसोषेण बहुलम् अर्वातीरिति वस्त्रमुपस्थं नतिः
 अध्वर्युः गंगोपस्थं विहारं संतरेणामासं चरिष्ये संप्रेष्यति दोग्धाः उपसीदामीत्यक्काऽयक्षो
 वः प्रयत्नः संतीः उर्जिपयः पिबन्मानाद्युत्तं वजीवो जीवन्तीरुपवः संदेयमित्युपसीदति दोग्धाः दान
 पात्रे दोग्धाः अदारपात्रे धृष्टः दुग्धं हारति तं दृष्ट्वा अध्वर्युः कामधुक्षः प्रणवृद्धिं विश्वेभ्यो देवेभ्यो हवि
 र्दिष्टि यं दोग्धाः गंगायस्यां देवानां मनुष्याणां पमोहितं अध्वर्युः सावित्राय कुम्भांतिरः पवित्रं रस्त्रं
 मास्ति नतिः हुन्तो को हुतोऽस्मां प्रयवृहतेन कायसो हाद्यावाद्यधिबीभ्यो विप्रानुमं नयते यजमा
 नः अध्वर्युः प्रसदेयः उपस्थं मनुर्मत्रयते दोग्धाः मनुर्मत्रयते दोग्धाः मनुर्मत्रयते दोग्धाः मनुर्मत्रयते
 वानेन वायुः यजमानाय द्रविणं दद्यात् उद्यमानोऽत्सं दुहति कलशं ननु बिलुमिडो देवी मधुमर्तो

रस्त्रं सावित्राय कुम्भांतिरः पवित्रं रस्त्रं

सुवर्चिर्दत्तश्च दोग्धाः जिन्नतः सुवर्चो वृजघजमानममृतं लेदधातुः धारणोषं विप्रुषां नाकायेति सागः अग्रयेवृहेति
 नाकाय स्वाहाद्यावाद्यधिबीभ्यो मिदमिति केचित् एवंप्रासीत्यादि विप्रुषिभिरजलतमन्ययोः समौ द्वितीयस्यो
 मुनो मिदं दोग्धाः साविश्वं नादस्य धर्मोः तृतीयस्यो सरस्वतीमिति सा विश्वकेर्मतिविशेषः बहुदुग्धिविश्वेभ्यो
 देवेभ्यो देवेभ्यो हव्यमाप्यायतो पुनः वत्सेभ्यो मनुषेभ्यः पुनर्देहाय कल्पतां त्रिविंशं विसृज्या नन्वारभ्यतस्तीनु
 त्तोरोहपिता सोहने अपानीया संष्टं अध्वर्युः नावरी कूर्मिली र्मधुमन्त्रमामुद्रा धनं स्यस्य तेषां कुम्भां संस्थाप्य
 नमाना विष्टं दयन् सुश्रुतं करोति दृष्ट्वा दृष्ट्वा पतिमा बोयजपतीरिषता इति वत्सं कुर्वन् प्रागुदासयति
 बुधैरिति सोमं नवानं नम्रिविश्वं देवेभ्यो दद्याद् दधात नक्ति यत्सं स्य संततिरसि मनु स्येत्ता संततिमनु संतति
 नामिः अग्निहोत्रे स्तूपलमन्वधायाः अयं पयः सोमं यत्ता स्वां योनिमपि गच्छतु पूर्णवत्कः पवित्रं रस्त्रं
 सोमादुनिर्मितं इति पूर्णवत्कं क्षिपति आपाहविः पुजाय नृपया देवेषु जाग्रथ एवमास्मिन्नेत्यजमाना

या
 यो

यजामता पिधानाथेपात्रेणानीयाभरदस्मसि विस्मितायतायापि दधाम्हा। अदिरक्ति नृपात्रेणयाः प्रुतः
पतिशो रितेनापि दधानि। यजेमानः अमृन्मये देवपात्रेयुतस्या युधिप्रयुज्यतां। तिरः पवित्रमतिनीकाभापो
धारयुमानिगुः। अनुमंत्रयते। यदि मन्मयेनापि दधाना नृपाकाष्ठवापिधानेनुप्रविधेता विस्मो हव्यं रक्ष
स्वाभनधानि दधानि। इमोपपन्नं चर्मेदेवानां हव्यशोधनो। प्रातर्वैषायाद्योपायविलो हव्यं रक्ष
सि। प्रज्ञाते शाखापवित्रं निधाय तथेवशास्वयादेर्मेवोषधकृतोवत्सानपाकरोति वायवंस्वापायवंस्वा
तनीयस्येदिवः। त्रिरुसजाशो। अतोदेवीः शुक्रस्य। अमं पयः सोमं रमोपपन्नं चर्मेदेवानां शमीशाखायां नि
वृज्जिः। मन्मयापिधाने मन्मममि त्यस्य निवृत्तिरिति रक्षते। हिविधेस्मिन्निषेधेन मन्मजानेवृत्तिरित्यस्य
परिस्तुल्यता। उभावृत्ती देवोदेवेषु प्रागुदया दारंभः। पात्रप्रयोगेऽष्टाविंशतिकपालानि तिस्रः स्थाव्यः
स्म्यश्च हव्यं उपमृदयेध्वयास्वहा। वेदेन सह पात्रेणात्रिविदिपोक्षा पुरोडाशवदुदासनो। आर्जदधिस्य

७

त्यो प्राशिन्नेण उत्तरेणै प्रोवेधं कुंभीरं शशापवित्रं अभिधानी निरानेदारपात्रं दोहं नपा लाशं वाजिनै वमसं प्रो
त्रं मदेतीमित्यादि। नात्वा तथै स्र्वात्नी। संविशंता मिदिन वाजिन वमसो। अग्रये जुष्टं निर्वपामि। सोमाय सवि
त्रे। सरस्वत्यै प्रक्षो मरुद्रो मरुद्राः स्वतव द्रा इति आशुत्वाय नमते। द्यावा पृथिवीभ्यामिति निर्वापः। अग्रे ह
व्यं रक्षस्व सोम हव्यं रक्षस्व सवितर्हव्यं रक्षस्व रति हव्यं रक्षस्व पूषन् हव्यं रक्षस्व। मरुतो हव्यं रक्ष
ध्वं द्यावा पृथिवी हव्यं रक्षन्तां मरुतः स्वतव सोम हव्यं रक्षन्ध्वमित्याशुत्वाय नमस्य। अग्रये जुष्टं सोमा
यवे जुष्टं सवित्रे वोजुं सरस्वत्यै वोजुं प्रक्षो वोजुष्टं मरुद्रो वोजुं द्यावा पृथिवीभ्यां वोजुं प्रक्षामि। मरुद्राः
स्वतवः द्रोवः शशश्च० एवं सर्वत्रोत्करे त्रिनिनीययथाभागं आवर्त्तध्वं० इदमग्रेः सवितुः प्रक्षो मरुतो
द्यावा पृथिवीरिति पेषणार्थान्। इदं सोमस्य सरस्वत्या इति वर्ध्वाशुभजिना दानादि। हस्तपामग्रये जु
ष्टमधिवपामि सवित्रे जुष्टमधिवपामि हस्ते जुष्टं मरुद्रो द्यावा पृथिवीभ्यां जुष्टमध्वमास काले आ

ग्रेयस्याष्टानुपधायध्रुवोसीति सौम्यस्त्रालीवैश्वानरवत्सा वित्रस्याद्वादशोपधायध्रुवोसीतिसारस्वतीपोस्तं
 स्त्रालीमरुतामधोः सप्तभिः सप्तोपधायध्रुवमसीत्येकैकपालमुपधायति। अथ सायंदोहवत्सातर्दोहो
 हृत्प्रति। एता आचरंतीत्यादि संक्षालननिनयनांतं। उदगग्रंशभापवित्रं। एता आचरंतीति प्रतीक्षणं प्रात
 दोहनमवतीत्यपि भाष्ये तदानीष्टमिति यादि। अष्टगुणं तस्य धृत्यस्वेकैकपाले। अधिवपनवत्संवपनं
 कृत्वापिष्टान्युत्तं डूलानुत्तरयथाभागं व्यावर्त्तध्वं। पोस्तं पिष्टं विभज्य दमयेः सवितुर्मरुतोद्यावाष्ट्रियोः।
 इदं प्रहस्यभिर्मश्या। स्त्रालीध्वपआनीपोत्स्यकाले स्त्राल्यापोस्तार्थेपिष्टानामवधर्मोसीत्यधिश्रयिरेत्ये
 कंमतोसंवपनादिविउत्तरणातेपिष्टंस्कारेकृतंपुरोऽशोत्तरवत्पोस्तंमणोदरनीतिभरदोजोत्तेः। संमुता
 नोपिउतांविभागमंत्रेणपोस्तंमच्छिद्यचरकस्यनश्रपयतीतिसयापाठोक्तेश्च। मखस्यशिरोस्तापिउं
 कृत्वायथाभागं व्यावर्त्तध्वमित्याग्रेयंविमत्यवार्त्तध्वमिति चरुः व्यावर्त्तध्वमिति सवितुः व्यावर्त्तध्वमि

धितं विमत्यकाले स्त्राल्यापोस्तार्थेपिष्टानामवधर्मोसीत्यधिश्रयिरेत्ये
 मुनिः संमुता नोपिष्टानापोस्तंमच्छिद्य

८

तिपोस्तं व्यावर्त्तध्वमिति मारुतावाष्ट्रियोः इदं सौम्यं इदं सरस्वत्याः। चरुः अभिमश्या। इदं मरुताः। इदं द्यावा
 ष्ट्रियोः। इत्यनमयोः। मारुताधिश्रयणांतं तं प्रातर्दोहं सायंदोहं मानयति। एकैकपालं मधिश्रित्या। आ
 प्यलेपनिनीयोत्तरपरिग्रहादि। आयेन दध्नेदोहीति संश्रयेः। उषभृतं समुत्पन्नं श्रात्रमिति पृष्टदायथा
 न्याः संमार्गः। नवाजिनपात्रस्य संमार्गः। काले प्रक्षोबं विष्टानु। सार्धं दीधधानो बलिं अपावृत्ता। रिती स्त्रा
 विउपत्रे। स्थत्यावादायमहीनामिती। ज्यं गहीनातेनेवेतिरः पवित्रं दधि स्थाल्यं तरेगहीलास्यस्येवैव
 सुविद्यादितेजसेत्येतैकार्यं। काले महीनामित्यावस्थापली। आज्यं रघोरवेक्षणं कुर्यात्। नवेतवापकी
 संस्कारत्वात्। ततस्तजसी स्त्राः स्तजोनुप्रेतं आज्यदधनी। हरति। अग्रे स्तज इत्याज्यमेवाधिश्रित्य अग्रे ति के
 स्त्रां सत्यस्याधक्षे स्त्राहविधी स्त्रावैश्वानरवैश्वदेव उर्ध्वतशुभे सलो जसो सहसीस्युः सहमाने स्युः सह
 तामरीतीः सहैथामरातीयुतः सहैथोपुतनाः सहैथोपुतन्युतः सहस्वीर्ध्वं स्त्रास्तीजिन्युतमाज्यस्यार्ज्यं
 * संभुवो देवा० यतु वेमजु वेभवतां उभे सादयति। अथ्युर्यं जमानश्च। जो अवक्षेते। आ
 ज्यं दधि स्त्राः सत्ये स्त्राः * २

दध्नादधिसूत्रः सुस्यस्यस्येस्यः सुसाधुधीस्यः सुसाधुधीस्यः सुस्येनवाममिधायामितयोर्वामक्षीयाअध
 युः। शुक्रमसीत्याज्यस्यस्यदधुसुनाति। यजमानः। अश्विज्येदध्याजेनदध्नापः सम्यक्पुनीतसवितुः। पुषि
 त्रैः। तारवीः शकरीः शकुशभाजिमिमित्यादि। उपभृति। पंचानां वापृष्टानामिति ग्रहणकृते मध्येदेशधना
 योपृष्टाज्यग्रहणं। महीनां पयोसिधिविशेषादेवानां तर्कध्यासमपृष्टपतीनां ग्रहपृष्टतीनां ग्रहसिधिवि
 श्वोर्हदयमस्यकमिष्विदुस्तुविचक्रमभूतिर्दध्नापृष्टनेवधर्तातस्यमेष्टयवीतस्यद्रविणामागम्याज्ज्ञो
 तिरसिवेश्वानरपृष्टिनेयुधुर्धेनिति। दिराज्यं गृहीत्वा तेनेवमंत्रेण हिर्दधिगृहीत्वा तेनैव पुनः सकृदा
 ज्यं गृह्णाति। अथग्रहणदिउपभृतामासाद्यते नैवपृष्टाज्यग्रहणीमासादयेत। अथारंवाधइति
 दिः। नदधिसूत्रात्मासादनं। कालेसप्तानां विषां सर्यज्येतिः। नपयस्यायाः। अथाप्यायतां अत्रये
 यामिवात्रेयमभिधाय। तस्मीमासते। यस्तं आत्मापृष्टुप्रविष्टोदेवानां विष्टामनुवितस्थे। आसूनां

२

स्तोमपृष्टवाकिभूत्वादेवानां सुसुवर्धदयजमानायुमहमितिपयसां अनिधायतस्मीमेककपालं। आद्रो
 पुवनस्येतिवस्तुणामुदासनं। आद्रिः प्रथमुरिति। पुरोडाशानां पौषस्यापि पुरोडाशधर्मः। दोषाभ्यामुदासनं। कु
 ठकद्वययुक्तैर्कपात्रीणोक्षयाबाधिविधेयोपृष्टधारणधमितिभाष्यात्। मासतोदासनोत्तरहणार्थ
 गोपतिमाद्यतेपतीरिषत्इति। ओमिक्षांमुदास्यसेहस्यद्वयोः पात्रयोस्तस्यवाजिनैकेदेशेनोपसिच
 ति। एककपालं पात्रं तत्तदास्यमासत्वेकरणा मंत्रेणैककपालमभिधायंसाग्रयणवत्। व्याहृतीभि
 र्वीषियुगपदासादयति। असंभवेवावृत्तिः। आमिक्षांस्तु। हविर्वाकेत्तरतः सादयति। उत्तरवाजिन
 मासादयति। उत्तरवाजिनमासादयति। नव्याह्नयानवात्करवेदिधर्माः पंचहोत्रैवासां नभिमर्शना
 अथाध्वर्युः। अत्रैर्जनीमेमसीतिलोक्तिकं काष्ठं शकलं निधाय। वर्षणं स्मृतिपार्श्वयोः प्राचीं दर्शनीं। पुषि
 श्यासि। अथरारत्तिमाद्यपुस्तुरवाइत्यस्यरारत्तिंद्वौ वाटं सवितामध्यानं। अज्यस्याज्याज्यनो

दूधोदधिस्त्रः सुस स्यसवेस्त्रः सुतायुधीस्त्रः सुतयुधीस्त्रः सुतेन वाम भि पारयामितयोर्बभक्षीया अध
 पुः। शुक्रमसीत्यायुमुस्य दधुमुनाति। यजमानः। अहिर्वाज्यं दध्या जेन दध्रापः सुम्यस्य नीतसवितुः पृथि
 त्रैः। तोरवीः शकरीः शाकुलभा मिमं मित्यादि। उपभृति। पंचानां तापृष्टा नामिति ग्रहण कृते मध्ये देशधना
 यो पृष्टदा ज्यग्रहणो। महीनां पयो सि विश्वेषां देवानां तर्क्यार्था सम्यग्रुषतीनां ग्रहं पृषतीनां ग्रहा सि वि
 स्तो हं दयमस्य कं मिषु विस्तु सानु विवत्रमे भूतिर्दध्रा घृतनवधत्तां तस्य मेष्टस्य वीतस्य द्रविणमामाग्या ज्ञो
 तिरसि वेश्वानुरपृष्टिने ये दुग्धं मिति हि राज्यं गहीत्वा तेनेव मेत्रेण हिर्दधिगृहीत्वा तेनैव पुनः सकृदा
 ज्यग्रह्णाति। अत्राग्रहणादित्युपभृतामासादते नैव पृष्टदा ज्यग्रहणीमासा दयेत। अत्राहं बाध इति
 हिः। न दधिस्त्रा त्यासादने। काले सप्तानां हविषां स्तर्यं ज्योतिः। न पयस्यायाः। अप्यायतं। अत्रैय
 यामिवात्रेयमभिधार्य। तस्मीमा कृतं। यस्तं आत्मा पृष्ठु प्रविष्टो देवानां विष्टामनु यो वितस्थे। आत्मन्वा

२

स्तोमघृतवाक्किं त्वो देवानां सुसुवर्बिदं दयजमानायुमहं मिति पयस्यां अभिधार्य तस्मीमेक कपालं। आर्द्र
 भुवनं ये निवृत्तपामुदास्यनं आर्द्रः प्रथमुरिति पुरोडाशानां यो ह्यस्यापि पुरोडाशधर्मः रक्षे पात्रा मुदास्यनं कु
 र्कद्वययुक्तैर्कपात्रीणो ह्यदा बाध विविधोपाध्यायार्णयमिति भाष्यात्। मास्तो दासनां ते दृष्टहारा
 गोपतिमा बोधते पतीरिषत इति आ मिक्षामुदास्यसं हस्यद्वयोः पात्रयो रद्वयवाजिने के देशे नोपसिं च
 ति। एकैकपालं पात्रं तत्र उदास्यमारुतलं करणमेत्रेणैक कपालं मिभ्रयं साप्रयणवत्। व्याहृतीभि
 र्हवीषियुगपदासादयति। असंभवे वाधतिः। आ मिक्षामुदास्यसं हविषी वोत्तरतः सादयति। उत्तरे वाजिने
 मासादयति। उत्तरे वाजिनेमासादयति। नव्या हनयानवोत्तरवेदिधर्माः पंच होत्रैवा संनाभि मर्शनं
 अथाध्वर्युः। अत्रैर्जनीत्रमसीति लौकिकं काष्ठं शकलं निधाया वर्षणे स्वरूपे निषर्वाः प्रांचोर्दमो। पुत्र
 श्यासि। अत्र शरत्तिमा दायपुस्तुरवा इत्युत्तरा रत्तिंदेवो वाह सवितु नामधेयान्। आ ज्यस्थान्वा ज्येनो

मे युगपदं ता घने नूक्ते नृपेणं दधाथामि मे युगपदमिमं त्र्यायुरसीत्यधाराणां मुत्र राती समवधाया
 ग्रये मथ्यमानायानुब्रूहि तिसंप्रेष्यति मथ्यमानायानुब्रूहि ति वा हो त्रा प्रथमानां त्रिभिरनृक्तायां गायत्रं
 खंदौ नु प्रजायस्व त्रेष्टुं भूदौ नु प्रजायस्व जागृतं खंदौ नु प्रजायस्व त्रिभिर्मंत्रैस्त्रिः प्रदक्षिणमग्निं
 मथति । ततः क्षिप्रं मे घति । होता स्वहोता न च मनं कृत्वा तीर्थे न प्रविश्य सामिधेनीं स्थानस्यैवास्मदमा ॥ १८
 त्रमतीत्यावस्थामप्रेषितो मे देवस्य रेणा हा हिं सुभुक् स्वरोऽपि वासः महोक्तिः । महीयोः ॥ ममोत्तम
 ग्नः घतो तं मुत्वा ॥ द्रोणं तं मुत्वा ॥ हेतमां अवसाय घग्निर्न जो येत । अग्ने हं सिन्य ॥ त्रतो मुक्ति
 छ सिं स्थिरं सव्याहृतो विरो यते ॥ मज्यतो घने नां वसो जरमा ॥ मर्यातं मर्ती ॥ गृहपतो मदाभ्यो न
 दीदिहो सत्वः दीद्यो तं वा ॥ जनो तदा जन्मनो भासेत जाते धर्क्युर्जीता यानुब्रूहि ति । होता यस्यामि
 पद्यमाना यामि नं प्रेषं षण्णुयात् । तस्याः प्रणवेन संधाय ब्रूयात् । धनजयं रणे रणे मुत ब्रुवंतु ॥ राणा

१०

रलो मायं विभ्रति अध्वर्युः प्रह्वीयमाणयेति प्रहरं जात होता विशाग्निं स्वधरो प्रदेवं देवकीतये ॥ दतो मा जा
 तं ॥ यतो माग्निनाग्निः ॥ द्वास्यां तं घग्ने ॥ ध्यसो तं मर्जवाजिनो यत्ने न ॥ स्वेमि त्यतो त्रिः पठेत् ॥ अथ प्रणवे
 चतुर्मात्रं ब्रूयात् । अध्वर्युः । भवतं नुः समं न सोऽयमो कसा वरे पसो । मायुत् ॥ १८ ॥ सिष्ट मायुत् पति जात
 वेदसो शिक्ते भवतं मद्य न इत्ये प्रणोत्तरं पथि धिमा हवनीये म्निं प्रहरति । सिधि नावाय जमानः ॥ अग्रय इह
 अध्वर्युः । अग्रावृष्टिश्चरति प्रविष्टं च धीणां पुत्रो अधिराज एषः । स्वाहा । कृत्य ब्रह्मण ते जुहोमि मादृ वा
 नां मिथुनायै कर्माग ध्यु ॥ स्वाहा । आग्नेत्याख्याः ॥ सुवेण मि जुहोति । अग्रय इह ॥ अनुगमनं च मथि
 तस्य भवतु न मर्थनं सर्वप्रयश्चि तं वा तत्र पुनर्मर्थने ॥ अग्ने हं सीति नावर्त्तयितव्यमिति सिद्धान्तो भाषा ॥
 यवे दइत्यादि । होतुः शो विष्णोः । होतुः पुण्या जा ॥ मृतयोः सामि क्रो ॥ यथा देवतमा वाहनं सविनु र्वावा पुथि यो
 ओषां शुभ्रं अध्वर्युस्त्री प्रयाजानि स्त्रोपमृतस्या ईमानाय चतुरः प्रयाजान् च जति । होता यः ॥ वहिः ॥

वेहो-येयजामहेदुरोअग्रआज्यस्यव्यं त्वौ-येयजामहेउपानक्ताज्यस्यवीतां वौ-येयजा-देव्याहो
 ताराग्र-वीतां वौ-येयजामा नःअग्रयइ-शरदमृत्तनां-वतीरोममेसेतेषुवदेताअधयुः। सर्वमोष
 भक्षमा नीयाद्यमवमोहाताये-तिस्त्रोदेवी-व्यं त्वौ-येयजामहेस्वाहाप्रिमित्यादियथादेवतं। स
 जमानउभेनेमूषेदुदंहेतंतीक्ष्णीरा०पंचममेतितयोवेदेताप्रत्याक्रम्यानुप्रव्यंहि वीष्यभिधारयति।
 षदाग्रग्रहणमेततो जपमतं। आयतनेस्त्रुवासायाग्रवां तंप्रकृतिवत्। आप्यायतामाभेसाप्याय
 तां यदवदाननि। सोमाया नुब्रूहिस्तोमं यज। सोमाय-सोमस्याहं दे-सोमस्याहं-उत्राहं यासं। प्र
 त्याक्रमाप्यायतामित्यादिसवित्रइत्यपांशुअनुब्रूहीत्युच्यते। सवितारमित्यपांशुयजेत्युच्यते। सवित्रइ-
 सुवितुसुमन्नादः। आप्यायतामित्यादिसरस्वसाअनुब्रूहि। सरस्वती यज सरस्वत्याइ-सरस्वत्या
 अहं देवमुज्यं वावंमन्त्राद्यं पुषेमं। आप्यायतामित्यादिप्रस्तेनुब्रूहिष्टपायज। प्रस्तेइ-प्रस्तेहं देव

११

युज्ययाप्रजनिषीयप्रजयांपशुभिः। आप्यायतामित्यादि। मरुज्जोनुब्रूहिमरुतोयजमरुइ-मरुतांम
 हं-यैन्द्रियं-ज्ञेदोभं यासं आप्यायतां-माभे-स्त्रिवेणामिक्षोद्वोरपिपात्रयोर्दिदिवद्यति। आप्यायतां।
 यदवदानानिसकृत्सकृदवदानेपात्रद्वयात्। एकस्माद्वायागाइतस्माच्छेषकार्योत्तीतिरुद्गतः। सोम
 यविकारेपिब्रूणादोहसइष्यते। पुरोडाशविकारेपिद्यवाग्वादौ स्मरइति प्रकृतौ सः विश्वेभ्यो देवेभ्यो
 नुब्रूहि विश्वादेवाभ्यं यज। विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं-विश्वेवादेवानां मुहं देवमुज्यया प्रातोः सायं युज्यगेभ्यो
 प्रत्याक्रम्यैककपालमुदुस्यवर्हिषदेकृता आप्यायतां जुक्तामुपस्तीय सो कथार्थं शिष्यपुरोडाशानि
 धायतस्ती जुक्ता शक्यं निधाय शयमन्वा नीयाप्यायतां अभिधायी वौ भुप्रवरनिधावाद्यधिवीभ्यो
 अनुब्रूहि यावाद्यधिवी यज। यावाद्यधिवीभ्यामिदं-यावाद्यधिवीभ्योहं देवमुज्ययाभ्यो नो कयो क्रया
 सं। भूमो नंप्रतिष्ठोगमेयमित्येक। स्तविशिष्यंगहीत्वाप्रतिष्ठितोहानव्यः यदि हुतः पयोर्वर्ज

तस्मिन्नेत्येककल्पेन प्रायश्चित्तं। प्रत्याकम्पमुक्तां सकृत्सकृदा ज्यस्वात्पा आज्यमादायोपयैककपालं
स्युहोति। मधुश्च स्वाहा। मधुवरुं माधवश्च स्वाहा। माधवायेदं शुक्रश्च स्वाहा। शुक्रायेदं शुविश्च
स्वाहा। शुक्रयइदं नारिष्ठानुसास्विष्टकृदादि। होतुः सोमयात्तमयोभुवः भवो येयजः सोमं धीतः ग
भायावो सोमस्याऽनाविष्टवदेवं सवितारं उतां येयजां सवितारं वा मः स्यामावो। सवितुः पावकाः।
बसो येयजाः सरस्वती पावी यं सा होः सरस्वत्याः। पृथं न वः स्मसो येयः पूषणं शुक्रं ते रस्तुवोः।
सः इहे हवः स्वतस्सः वृणो येयजाः मरुतः प्रवित्रमर्कगः मखेभ्यो विश्वेषो देवानो महिषोः भ
रीमहिः ओयेयः द्यावापृथिवी प्रश्वजे वस्तुवो द्यावापृथिव्यो प्रमे अग्नेऽवाजो येयः हे हिं सि
ष्टकृतमया अग्नि रग्नेः विद्याधामन्यया उतियथा देवतमनुक्रमह विविमो अग्नेः सुरमीति व्यतसो
स्विष्टकृतः। अथर्धुः। आग्नेयसावित्रसारस्वतपोऽस्मान् विरज्य प्राशिन्नमवद्यत्तेषामेव चतुर्हकं

यैरमहती विमोऽस्य आमतः निषादतोः देवः विष्वादेवा न्यैरेवमादेवावो

१२

द्वीतमहदं प्रजावां न्यासः। उपासानं कं यो रह देवः प्रजावां न्यासः। जो अग्निरह देवः प्रजावां न्यासः। उज
द्वीतमहदं पशुमानं न्यासः। देवो यो हो न्यैरेव देवः पशुमानं न्यासः। तित्ति एतः तैरलो न्यैरेव पशुमानं न्यासः। उ

रतोऽनेरपामतिरुज्य प्राशिन्नं नमिहतायास्ततः। आमिक्षा प्रकृतेभ्यो न्यायो प्राशिन्नाभावात्। दक्षिणाया के
प्रथमजो वत्सो माचा सह देयः वत्सस्यैव प्रतिग्रहः नमंतेर्वदिस्त्रापयित्वा सह स्त्रधारइयादितेन वत्सेनाति
तराति मयुं द्वास्तृणा अयं वो वत्सः यथाभागमहिं संतः प्रतिग्रहीध्वं। रुद्राय गांतेनामृतत्वमिति प्र
तिग्रहः। हविः शेषो दासनादि अनुयाजका के पृथदा ज्यं जु कामाजी यष्ट्यदा ज्य धानी मुपभृत्कृत्वा प्र
त्याज्यमाश्राव्याह देवाभ्यजा। द्वितीयादिषु त्रिषु यजेति नवदेतस्वदेहा सर्वत्रा होतुः देववर्हिः देवी हवि
रा देवी उषासानक्तः देवी जोष्टी इति चतुरो यजेत। तान धर्षुः क्षामिधः पूर्वा प्रजुहोति। तेषु मजमा
नः अग्रयइदं बर्हिषाह देवः प्रजावां निविदेत्। होता देवी उज्जा हुती देवा देवा होतारा देवीः स्ति
स्त्रास्ति स्त्रा देवा नराशसोऽस्य पराश्रतुरः। तान धर्षु मध्यं जुहोति। यजमानः अग्रयइदं नराशसं
स्वपि शुमानि विवेदत्। उतमः सर्वेषां प्रकृतिवत्। काले अथासपत्नानि मुपभृत् द्यंसव्येन निययति।

निग्रामं वेति अथासपत्नीनिं प्राप्ती इति वदयोः। यथा देवतहोतुः सूक्त वाकः यज्ञमा नस्योज्जिनि तं नृपि।
अध्वर्युमरतामिति सहशस्त्रया प्रसूतं प्रहरति। यज्ञमानः यतो म आगच्छति त्यं तं संवत्सरीणां स्व
स्तिमाशास्ते इति वदेत्। संस्वावहोमीते वाजिनपात्रमुपस्तीर्णतं वेदिस्थात्प्रागृह्णन् ब्रह्मविष्कं
यतिनाभिधारयति। वाजिभ्यो नु ब्रूहि ताशो नो भवतु मीढो। आश्राव्य प्रस्थाश्रावितो वाजिनो म
ज्जोता उध्वं विवानं कृण्वेयमज्ञा मो वाजिनो वाजे वाजे नृनता अस्पया नैर्वि० यथा स्थितमुपविश्य
वाजिनस्याग्नेवीहीवो० द्विर्वीगो जः अध्वर्युर्वेषकूरद्वयोपि जुहोति। यज्ञमानः वाजिभ्य इह वाजि
नामहं। त्रिधावी अनुवेषकूर अग्रमश्दं अग्र उहं देव पुष्मान्मुसेन अश्वत्था वाजिनस्य नो भय
हुता नुमंत्रणमित्युपदेशः। प्रस्था क्रम्यादिशः स्वाहा पुरस्तात् जुहोति। दिग्भ्यश्दं० प्रदिशः स्वाहा
क्षिणतः० प्रदिग्भ्यश्दं० आदिशः स्वाहा। पश्चात् आदिग्भ्यश्दं० विदिशः स्वाहा। उत्तरतः विदिग्भ्यश्दं०

उदिशः स्वाहा मध्ये उदिग्भ्यश्दं० स्वाहा दिग्भ्यश्ति पश्चादरभ्य प्रागपवर्गं जुहोति दिग्भ्यश्दं० उत्थाय नमो दिग्भ्य
उत्सपति छते। होत्रेष्टेषं प्रमत्तुति होते त्वाभि य प्रतिग स्वाहा। अध्वर्यु उपह्वयस्व ब्रह्म नृप० अग्नी रुपह्वयस्व०
यज्ञमानोप० उपहृत इति ते वेदेयुः ततो सर्वदिशेषं नि धाया ध्वर्युराहोतरूपं० ब्रह्म त्रित्यादि प्रवेव नृब्र
ह्माहोता अध्वर्यु० आग्नी दित्यादि। आग्नी ध्रुः होत० अध्वर्यु ब्रह्म नृयज्ञमानोप० यज्ञमानः होत रियादि अ
ग्नी देतं वेदेवानत उपह्वय कृतेण भक्षयति। तत्र होता यन्मेरेतः प्रसिच्यत इति प्राण भक्षं भक्षयति। इतर वाजि
नो भक्षो अवनुवाजो अस्माज्जैतः सित्क मुमृतं वलाय। सर्व ईद्वियेद्रविणं दधातु मां रिषा मवाजिनं भक्षयतः।
तस्य ते वाजिभिर्भक्षं कृतस्य वाजिभिः सुतस्य वाजिपीतस्य वाजिनस्योप हृतस्योप हृतो भक्षयमीति मंत्रेण भ
क्षयति। इत्यमापस्तंबशाखिनः आश्वलायने तु यज्ञमाने यन्मेरेत इत्येव सर्वप्राण भक्षयति। यज्ञमानः
प्रसक्षं आचम्य हविः शेषमक्षणादि अग्रे वेपि नृगृहस्य द० सुम्निभ्यः यत्त धुरिधुर्योपति तिसृणां

सादनं न धुर्योऽस्योहः दं पत्यमिधानादितिरुद्रतः। समिष्टा यजुषः कालेयतं अतैर्गच्छयुतपतिंगकु
 स्वां योत्रैगसु साहा एषेतं यतो यज्ञपते सुहृत्सुतवाकः सुवीरः स्वाहे ध्रुवयादिहं वावहि ध्रुवाया अ
 धस्ताकृत्वा देवागानुविद इत्यादि यजमानः यज्ञायेदं यज्ञपतयश्च ततो ये प्रकृतिवत् काले दधि कृ
 त्वा अकारिषमिति इहं विविति नामिष्टाय ज्ञान भागं प्राप्नोति। यत्तु शं च मवर्जमिष्टममसायास्य
 स्थाः न उपविश पवदेत किं शानि वर्जयिष्ये शमश्चति वा पयिष्ये अधशायिष्ये मधुमां सत्तवणस्त्ववलेख
 नानि वर्जयिष्ये ततो धुर्यु यजमानस्य शमश्चत्वे वाग्रेव पते अंधापपक्षोः ततः प्रसृतो देवेन सवि
 त्रो देव्या अप उदतं तेतु रो दीर्घा युक्ता युवर्चस इति केशा नुं देकेन के दयति। त्रि शिवत शल्लो मिक्षकां
 उं रक्षु शलाकां वा हसं कृत्वा ताम्रमिश्र कार्पायसे न सुवरे पाकेशां नुं छिनत्ति। नूतमेव परमेष्ठि वृ
 तेनायेति किंच नाना नूते सन्नुद्राहितः नूते भूमि त्रियुः श्रिता अग्निस्मिमेन शो विधात पुञ्जां

१४

नमः समशिष्यामिनां त्वयमुपेक्षामिः नूतुगमने न नूतुगमने परिश्रयने करिष्यामि नान नूतुगमिष्यामि प्राकृतां न नूतुगमिष्यामि
 शिष्यामीति सेकल्यान् त्वो गीता सीरीयते प्रते परतः अतः पतमा त्रैतमिति बोधायनः

तमुच्छिहं शिरस्तं यस्याहि ववेष्वान्नस्यते जंसा। नूतेनोऽस्य निर्वर्त्तये सये नुपरिवर्त्तयेत पंसा स्यानुवर्त्तये शि
 वे नुस्येत्वं ववेष्वग्नेना स्याभिर्वर्त्तये शिते अयमजमानो जयति। तदुत्तं सत्यं नूतं तच्छेकयेते न शकेयुते न
 नराधासं। नूतुगम एकं होता। सयुतः। समेद दातु प्रजापश्च नूति यज्ञः। पुनश्च नूतमभूयात्। अग्निर्दिहोता
 सप्रजा समेद दातुः शः। अर्ता वमे भूयात्। एषि की त्रिहोता। सप्रतिष्ठा। समेद दातुः शः। प्रतिष्ठा वमे भूयात्।
 अर्तर्षिश्च नूतुहोता। सप्रतिष्ठाः। समेद दाः शः। विष्ठाश्च नूतमभूयात्। वायुः पर्वहोता। सप्राणः। समेद दाः शः।
 प्राणश्च नूतमभूयात्। चंद्रमाः पकुतोता। सनूतुर्नूतं अयति। समेद दाः शः। नूतवश्च नूतं कल्पनां। अत्र चंद्रस
 महोता। सप्राणा स्य प्राणाः। समेद दाः शः। प्राणस्य च नूतमप्राणा भूयात्। योरुष्ट होता। सोना धृष्यः समेद
 दातुः। अनाधृष्यश्च नूतमभूयात्। आदित्यो न वहोता। सतेजः स्वी। समेद दातुः तेजस्वी भूयात्। प्रजापतिर्दशहो
 ता। स इन्द्रः स्वर्गः। समेद दातुः प्रजापश्च नूति यज्ञः। सर्वं नूतमभूयात्। इति यथा संकल्पे नियमवानवता इ
 निवैश्व देवा ध्या अथ वेत्ता प्रधासाः। तस्मिन्नेव दिने प्राणनायम्यवराण प्रधासे वैश्ये इति सेक

तिजे यतो जातो अतो यथा । तजानन्नृग्न
 उपवरो ह जातवेदः पुनस्तिदेव्यो हव्यं वहनः प्रजानन् । आद्यः प्रजोरयिमत्स्यासुं धेच जंत्वा शिदिनोदुराणे
 प्रववत् ह जातवेदः पुनस्तु देव्यो हव्यं वहनः प्रजो पुष्टिरिदमत्स्यासुं धेच घामवयजन्माना यशयोः । इति खय
 न्यायं ते यो निर्वृत्तः । अतो हाथां नो वर्धया रयिमिति अरण्योः समारोप्य याते अथ प्रयति यांत नूत्नयेत्या
 रोहात्मात्मानं वनं ह्यवस्तनिकृत्वा तस्मै नर्या पुरुषाणि । यतो नूत्नयत्तमासीदस्वयोनिं । जानं वेदो भुव
 आजायमानः सक्षय एहि । इति हस्ते प्रताप्य हस्तोष्माणं मुखया हरत इत्यत्र प्रकारेणात्मनि वा समभौ
 प्य प्रसूतकृत्वा देशांतरे वा गत्वा प्राचीन प्रवृत्तं देवयजनमुद्धृत्य बोध्या अरणी समारोपेति ग्रंथिबोण
 दरो हस्तेन पिता शम्भो मात्रेण हृष्यायतने निधापयितुं आत्मसमारोपेन शम्भो मात्रेणैक
 काग्रिनिधायोपधरो हस्तेन त्रेणातस्मिन् यजमानो मुखश्वो संक्षिपेत् । ततो विहारनिर्माणं प्रयोगात्
 वक्ष्यामः । सर्वत्र विकृतिविहारी विहारमानं कृत्वा विहरणं । उत्तरो विहारस्थाने तदक्षिणतो द्वितीयः ।
 उत्तरे ध्वर्युश्चरति यदक्षिणे प्रति प्रस्थाता । उभये त्र्युत्तरे तत्रं अपि पत्नी संयाजः । एकवत्सप्रेषः प्र
 लेष्यामीति । द्विद्वत्ता तु जानानि । प्रणयतमित्यादि । एवमन्योऽपि निर्वृतमित्यादि । अध्वर्युं कृत्वा उकारी प्र य

प्र तिस्थाता स्यात् । यद्वा मंत्रजातं सर्वमध्वर्युर्ब्रूयात् । प्रतिप्रस्थानुरमंत्रं कुर्यात् । त्रिधा मात्र मेतद्युगपत्तीला नानिगदा
त्रोक्षणीरासाद्ये सादीनध्वर्युर्ब्रूयात् । प्रतिप्रस्थाना निगदवर्जमनेमंत्रैः कुर्यात् । साधारणप्रत्यसंस्कारोश्च
हंपत्यपरिस्तरणादीनध्वर्युरेव कुर्यात् । अंतरावेदी प्रतिप्रस्थानुसंवरः कर्मकुर्वतः । अथ प्रयोगः । अध्वर्युः प्र
तिप्रस्थाना च वेदो प्रकृतिवक्तुलो देवस्य वेति स्मर्यादीनादि वेदि कर्मकुर्वतः । प्रथममध्वर्युः करोति पश्चात्प्रस्था
ता । यजमानस्य क्रमेण याजमानानि । प्रतिप्रस्थाता उपरेणानरावेदि स्तं बयज्जहंरमस्यमध्वर्योर्विर्हर्गच्छ
त्रविहारस्याध्वगश्च मध्यतणपंस्तुत्रयति । अपरेण गार्हपत्यं हरत्रिनि केचिन् । उत्क रे निवपति । समान उ
त्कराः । अग्नीध्रोरुत्तरा इत्यादिभिस्तत्रेणोभयमभिमृष्टौ । तियाजमानस्य ननुः शिखंडायोमा हे देवय
रावृत्तिः । इदं तस्मादिति सकृत् । उजोत्पत्तिं प्रत्यवेक्ष्य अतमसीति पूर्वपवित्रं हे कुर्वतः । यत्तस्य वेद्यावृत्तिः । अ
पारं तमेत्यभयोः । अग्नीध्र एकेकस्य त्रिनिवपति । यदुक्तं तेत्यावृत्तिः । अध्वर्युर्देदिणस्याउनराये श्रोत्रपत्रे
२४ इमं नरा इत्यध्वर्युः । उगपत्कालनिगदत्वात् । देवस्य सविनुक्तिमो भूमिभूत्वेत्यावृत्तिः ।

प्रोत्तरस्या आदक्षिणादेस्तात्पर्येनैकयत्ने नरेखां करोति। अध्वरुत्तरस्यावेदेः एतेस्मान्मध्यमाखंकोः पश्चा
 त्कृतौ शम्भामात्री मुत्तरवेदिशाम्यया परिमिता। शम्भो पुरस्तादुदगग्रो निधाय स्म्येनो दीवीमभ्यंतरमुपलि
 खति। वितायान्मिति। ७२ पउ पस्पृश्य एवं दक्षिणातः प्राचीं निधाय। तिक्ताय नीमेसि। पश्चादुदीचीं। अ
 वताम्ना नाधितं। उत्तरतः प्राचीं। अवताम्ना व्यथितं। उत्तरस्माद्दक्षिणं सादुत्तरतो दिपदे त्रपदे वा वातास
 स्तमुत्तरवेदि वत्तस्ती शाम्यया परिमित्यादेव स्य ह्योस्वितुः। माददे भिरस्ति नारिसि। ७३। अमादाय परि
 त्तिष्ठितः ५२। परि तिष्ठिता अगतय इदमहा २२ से श्री वा अपि कुंतामि योस्मान्दृष्टि यं वयं द्विषा इद
 मस्य ग्रीवा अपि कुंतामि। त्रिः प्रदक्षिणं परित्तिष्ठ्य तूस्ती जा नुदघ्नं त्रिवितस्तं वा रवा लोत्तरवेद्यर्थान्मा
 र्स्तरुत्तरति। विदेरग्निर्नमो नामाग्ने अंगितो योस्यां पृथिव्या मस्या युवानाग्ने हियत्ते नाधृत्ता मय नित्ये
 तेन ह्योदधे इति उत्तरवेद्यो निवपति। सिंहरि सिमहि वीरसि एते नैव यो द्वितीयस्यामिति द्वितीयं यस्ती यस्यामिति
 रती यान्ती च

१६

तुये ह्यस्ति ५२। रसीति निवपति उरुप्रयः स्वरुने यत्पतिः प्रथतामिति न्युपं प्रथयिता। ध्रुवा सीति शाम्यया
 संहत्यादेवेभ्यः कृष्यत्वेत्यभि मंत्रादेवेभ्यः भुंधत्वेत्यद्विरवाची नपति। नाभितो बोस्यादेवेभ्यः शुभं स्वेति म
 क्तो भिरवकार्ये। प्रोक्षणशेषमुत्तरवेद्यमिवात्तरतो निनपति। ७३। पोषि प्रं निर्वहतेति त्रिः सारणं। स्म्येनो
 दीवीमकस्म्यरखां कुं यो न्ययोदगगच्छे उदकं। विभ्रा इ वृहत्स्विबंतुसौ म्यमधो युदधयत्पता वविकृतं।
 वातज्जो यो अभिरक्षति त्मना प्रजाः पिपात्रिवृहधा विराजती स्तुत्तरवेद्या अंतो न कल्पयति। संमशक्तो
 के। ७४। यवात्ता न्या र्स्तरुत्तरा ह्यस्या मधो प्रादेशमात्री गोपदमात्री मशयशफमात्री वोत्तरनाभिं रतुः
 स्तत्तिकृत्वा चतुःशिरवं देयुयती कर्त्री नेष्टत प्रती के भुवनस्य मध्या तयो देशाधिसं वसते उत्तमे नाक इत
 मादयं तां। उभे अभिमंत्र्या इदृशो स्थावसुभिः पुरस्तात्पातु पुरस्तात्स्वयं प्रारुवः स्तिष्ठन्नुत्तरवेदि प्रोक्षति
 प्रदक्षिणां गत्वा दक्षिणात उदङ्मुखः स्तिष्ठन्मनोजवा स्थापितमिदं दक्षिणातः पातु। नात्र प्राची नावीनेषस

यामेत्यपश्चात्पुनरुत्तिष्ठन् प्रवेत्तास्त्वारद्वैः पश्चात्पुनः पुनरेत्योत्तरतो दक्षिणामुत्तिष्ठन् ता विश्वकर्मावादि
 येन तेन तः पातु पश्चात्पुनरुत्तिष्ठन् त्वं ह्यंता रूपैरुपरि दृष्टान्तु। मध्यं प्रोक्षति। प्रोक्षणी शेषं दक्षिण
 तउत्तरवेद्यैर्निनयेत्। पुनरुत्तिष्ठन् पर्याप्ति। पाप्मानि। आपोऽग्निं निर्वहन्ति त्वं वेदे कस्य दक्षिणतो नि
 सारयति। अथाध्वर्युः प्रतिप्रस्थातारो गार्हपत्ये प्रणयनीया विध्मावादीययतः कस्य विदुः क्षस्य न संख्या
 नियमः सिकता उपयमनीः कल्पयतः। अथ्युरग्रये प्रणीममानाया नु ब्रूहीति प्रेषमुक्ता गार्हपत्या ज्वं
 तमिधमुदृत्य दक्षिणाग्निं प्रणयति प्रतिप्रस्थातस्त्विध्मुदरति होत्रा प्रपमा योत्र नृत्तायामुपयम
 नीभिः पयमस्त्वे स्वे हरतः। अथोत्तरवेद्यामुपर्यगो धार्यमाणो ध्वर्युः नुकापं वगृहीतं गृहीत्वा हिरण्यं व
 ध्वापास्य नक्षत्रा योत्तरवेदिमुत्तरनाभिं वा व्याधारयति। सौकर्षार्थं न वचनुरस्त्राणि निखित्वा सिंहीर
 सिंसपत्नसाहीत्याहति दक्षिणं वचनुरस्त्रे उत्तरा परकोणमारभ्य दक्षिणं पूर्वकोणपर्यंतं व्याधारयति। सि

* १ सिंहीरसि सुप्रज्ञा वनिः स्वाहेति उत्तरा परचतुरस्त्रे पूर्ववत्। सिंहीरसि रायस्यो वचनिः स्वाहेति दक्षि
 णा परचतुरस्त्रे कोणमारभ्योत्तरपूर्वकोणपर्यंतं व्याधारयति.

99

५ हीरस्यादित्यवनिः स्वाहेति। उत्तरपूर्वचतुरस्त्रे पूर्ववत्। सिंहीरस्यावहदेवाच्चेव यजमान इय स्वाहेति मध्यमचतुर
 स्त्रे दक्षिणा परकोणमारभ्योत्तरपूर्वकोणपर्यंतं व्याधारयति। सर्वत्रोत्तरवेद्या इदमिति सा गार्हासिंहा इदमिति
 वामे त्रादिकर्मधीष्वसंनिपातः। भूतेभ्यस्त्वक्तुं नमुद्रत्या नपरिधीयं सिद्धाति। अग्नेर्भस्मास्प्रेः पुरीषमसी
 ति श्वेतामूर्णास्तुका मवसंस्मारे निवपति। प्रस्थातारो गार्हपत्यो वेदिमध्वर्युणा स्वेधे नीयमाने ततः पूर्वमेव स्व
 यमेतरो मेवेदी प्रतिपद्यति। ति नोर्णस्तुकायां सुत्पायां स्वयं स्वेदि पूर्वमागुत्तरीस्तुकां निदधाति। अग्नेर्भस्मा
 स्तीति। होता तीर्थे न प्रपद्य प्रणीयमानाग्नेः पश्चात्त्रिरस नोपतशने कृत्वा प्रणीयमानाया नु ब्रूहीति श्रुत्वा प्रवेत्
 दानुषोऽत्रिरापो शुप्रणवे न त्रिमात्रेण वसाया नुद्धृत्योत्तरमग्निमनु ब्रूजन्त्रोहो ज्ञैः अयमुच्येत्यादि उत्तरस्याः
 वेदेः पश्चात्तिष्ठति। अथ्युराग्निं वतं प्रथमः सीदया निमिति होतुरमिताय। अग्नेर्वाधस्वति मधो नुदस्या
 मीवा अपरस्तां सि संधा। अस्मात्समुद्रा दृष्टो दिवो नोर्ध्वमानमुपनः सज्जेह। यज्ञं प्रति तिष्ठ सुमता सुशोवा

आवावस्त्रनिपुर्धाविशंतुदीर्घमायुर्यजमानापरुणवन्नद्याश्चेतनजरेतारमंडूहीहयत्प्रसङ्गावशिसंभा
 रप्रतिष्ठाप्यअग्नेःपुशीषमसीसुत्तरतउपपमनीसुप्यामनुष्यलोनिधीमहिमेनुष्यसमिधीमहिअग्ने
 मनुष्यदंगिरादेवां देवायतेयज। उपसमिध्याद्वादशगहीतेनस्वचंशरयित्वा सप्तते अग्रइतिष्टर्त्तुति
 जुहोति। अग्नये सप्तवतइदं० अथ जुकोसकृत्सकृद्हीता वतस्त्रोतिमुक्तीं जुहोति। आग्नयसं नयनुप्र
 जानमैनयत्तहनेविदंशदेवेभ्योमत्तं प्रवृत्तात्प्रयत्तपति तिरः स्वाहाग्नयइदं वायुर्यज्ञं तिरः स्वाहा।
 वायवइदं आदियोयज्ञं तिरः स्वाहा। आदियायेदं विसृयं तिरः स्वाहा। विस्रवइदं प्रतिप्रस्थाताध्व
 मुत्ताग्निप्रतिष्ठापनप्रत्ययतिमुक्तिपथं तं क्रीयमाणेतद्वत्तमनुकुर्यात्। अथोभो देवा गानुविदः अध्व
 युत्ताहवनीयेनाहिते प्रतिप्रस्थाता दक्षिणमग्निमन्यादधानि। वक्षिणमग्निमन्यादध्वज्यजमानोऽग्निं
 गृह्णामीत्यत्रतोपस्थाद्याष्टवृणोत्तेरेवदिङ्गला दक्षिणस्य समीपेऽग्निं गृह्णामीत्यावृत्तिकुर्यात्। अथोप

१८

र्थरमतां इमाश्चर्जन्तृत्थामिति यथासंभवं वर्णप्रधासहविरिदेमं धाम्यि। उत्तरतो ताराग्नी इति जपित्वा
 र्वव दक्षिणतो गत्वा ताराग्नी इति जपेत्। अध्वर्यु रितरारवाधधाति। विहार इयस्योत्तरतइदमहमाग्निज्येष्ठम
 इति सकृत्। राखाहरणवत्सापाकरणे प्रतिप्रस्थाताष्टवृक् करोति। पश्चादध्वर्युः। अध्वर्युसती पितृयजसा
 नः उभेवेदी अतिश्रम्योभा वप्री अभिसंधायान्ने व्रतपतइत्यादि। आप्यायध्वमध्यामरः श्रोदेवमाग
 मिति प्रतिप्रस्थाता। वरणायेत्यध्वर्युः। उमाविध्मावर्हिषी वैश्वदेववदाहरतः। इध्मा प्रवृश्चननिधानं
 तेनैव दिशा खया इत्याद्युभौ कुरुतः। यजमानस्य त्रिरसलाश इत्यावृत्तिः। कुंभ्यालेपनं तनुभो। यवा
 ग्वाग्निहोत्रमोत्तरैर्विक। सायदेहकाले आहवनीयेधि श्रयणेषु क्षेउभयोरभाभ्यां पुरिस्तरणं। दध्
 स्तरणाद्युभो। आपो देवीः शुक्रास्ते मा पात्राणी सस्यावृत्तिः। एता आचरंतीति सकृत्। अष्टवृत्तिप्रतिप्रस्थाता द्वा
 हयति उपसृष्टां प्रवृत्तां गोचोपसृष्टा मिति प्रेषतस्यापि भवतः। मरुद्गोहविरिदियं। मरुद्गोदेवमा

हव्यं। मरुद्भ्योऽपि। अध्वर्युर्वरुणाय हविरिन्द्रियां। वरुणाय देवेभ्यः। वरुणाय दधि। उच्छेषणमभ्युते देधि
 देयार्थं त्रयस्त्रिंशोऽसि। अयस्मावः दोऽश्वमे। उत्सु दुहंति। अमृतं नयं देवपात्रे। इति याजमानानामाव
 निः। उभयोऽपि मौपलौ च यजं च परित्स्तरणीतेति परित्स्तरणी चेदुभयोः। प्रतिप्रस्थाता दक्षिणस्थे वरित्स्तर
 णां कुयति। इतरेषामध्वर्युः। उभावप्रीति देवो देवेषु चेति सकृत्। यदा सद्यस्ता वरुण प्रचासास्त वा
 नसयं दोहः। नो भावन्तीति। लौकिके न दध्नामिक्षा क्रिया स्यात्। प्रायदयात्कर्मणो वा मिषादि। ब्रह्मयज
 मानयो रासने अध्वर्युः। पुत्रार्थे स्तरणमुभयोः अध्वर्योः चत्वारिंशत्पात्राणि स्यात्। त्रयं स्यमश्वद्वंद्वं
 ताराणि वैश्वदेववत्। प्रतिप्रस्थातु रेका दशकपालानि स्यमश्वद्वंद्वं। गार्हपत्यस्योत्तरत एवाशिष्म। निसर्वा
 ति। स्वाग्रस्तरतो जुहादीनि। जुहूपमध्वर्यास्त वष्टपदाज्यधानी प्रोक्षेत्। एषश्चामीमयः। नतस्य प्राशिष्म
 हरतोऽपात्रे। उभौ पवित्रे। ब्रह्मवरुणमध्वर्युः। उभौ वानस्पयोऽसी सादि ब्रह्मन्नेपः। प्रोक्ष्यामीत्यध्वर्युः। अ
 स्मा। ओ। प्रणयते। अश्विन्यावतिः। सविशंतामि सुभयोः। वानस्पया सीत्युभो। यजमानं हविर्विष्यामीत्यध्वर्युः। ओनिवे

९९

पतमिति यजमानः। सर्वे यवा भवन्ति। अपि वापोऽसः करं भपात्राणि मे पाविनि यवानां व्रीहीणां मितराणि। सौकर्यो मुखम
 पक्षमबलं व्यप्रयोगः। यवमतीपात्रीमन्तरम्यशकटं मंत्रान् अध्वर्युर्जपेत्। प्रतिप्रस्थाता च। पात्रीनिर्वपे सर्वमुभो
 कुरुत इति। भाष्यात्। तपोऽस्तं वैश्वदेववत्। त्रिरूपे प्राग्निभ्यां जुष्टमिति निर्वपेत्। अथ प्रतिप्रस्थाता प्रोक्ष्य जुष्टं स
 श्रुदपवित्रे निधाय यवा त्रिवपति। अध्वर्युस्ततो वरुणाय कायच निर्वपेत्। अग्निं होतारमित्यावृत्तिः। अ
 ध्वप्रतिप्रस्थाता श्रुतिरेकरं भपात्रार्थं न्यवांस्तस्नीनिर्वपति। एंडाग्रमा सतनिर्वपयो रंतराले करं भपात्रा
 योनिर्वपेति रुद्रतः। इदं देवानामित्यादि प्रकृत्य अंशं रक्षस्व द्राक्षीहव्यं रक्षया मित्येता विरमत्यध्वर्युः।
 परः मरुतो हव्यं रक्षध्वं। अध्वर्युः। वरुणहव्यं रक्षस्व क हव्यं रक्षस्व क सति सकृत्। सश्रुतायामित्युभो।
 प्राक्षिष्यामीत्यध्वर्युः। ओ। प्रोक्षतामिति ब्रह्मा। रं द्राग्निभ्यां वो जुष्टं प्रोक्षामि। इत्येते विरमत्यध्वर्युः। मरुद्भ्यो
 जुष्टमिति परः वरुणाय वो कायवो मीत्यध्वर्युः। शुधध्वमि सध्वमो। उच्चैः समाहंते वा। त्रिष्यलीकर्तवा इति

बाधयुरेव तुषाग्रस्तेदधिलेतं तमुभो कुरुतः। प्रविद्वं रंक्षः प्राध्याता इत्येते अवमर्थं तुषाग्रपयितो
 दकेन यवांसमुपपयीयेण पत्यवहं त्रिफलीकरणं करोति। प्रस्थाता उरुरावधुना दिकरोति। आग्नी
 ध्रः पयि येण दृषदुपले समाहंति। करं भपात्रार्थानां यवानां तस्मीमवधाता दिकरोति। उत्तरे त्रिनीया
 यथा भागं व्यावर्त्तन्। इदमग्रे सवितुः प्रक्षरं द्राग्रावेरुणस्य कस्य तिपे घणार्थान्। इदं सोमस्य सूर
 स्वस्या इति वर्वथीन भिम्यश्याजिना दानादि। प्रक्षीतं वैश्वदेववदुक्तं द्राग्निभ्यां जुष्टमधिवपामीत्यध्वयुः।
 ततः परो देवस्य भ्यां मरुद्गोऽप्याध्वयुः। वरुणाय जु० काय जु० असंब पंतीदि० वा एरुनीत्यध्वयुः।
 द्या दानादिपोस्तातानां वैश्वदेववदुपध्वयुः द्राग्रावेरुणस्य कस्य तिपे घणार्थान्। इदं सोमस्य सूर
 धानं कुर्यात्। अथ दानादिप्रकृतिवत्प्रथममुपधाय धर्ममस्तीति किं विद्यवधानेन पुरस्तात्। धारण
 मसीतितस्य पुरस्तादवधानेन नस्तीयां विदसीति प्रथमस्य दक्षिणातः। पश्चिदसीति किं विद्यवधानेन

२०

ततः प्रथमदक्षिणयोः पश्चात्तद्ये मरुतमिति उत्तरस्यापरेण धर्मासीति। तयोर्मध्ये उत्तरभागे वितस्येति
 द्वितीयततीययोर्दक्षिणतो मध्य एकं तस्यैत्रं। तयो रत्तरतः किं विद्यवधानेन दक्षिणध्रुवकाले त्रिषु नि
 केषु चीत्यदां नेशानभागा वस्थिते द्विक एकपादमित्याधिश्रयेता अध्वयुर्मेषा यकपालान्युपधधाति। आदि
 तस्त्रीण्युपधाय तान्यरेण विदसीति तान्युत्तरेण च वा विनमु भिमैत्रैः प्रागपर्वणीति सव्यपाणे रंगुल्य
 भिमिधानसंगा रात्या धानं सर्वत्र तेषु कलि चतुर्षु द्विकेषु चतुरोमेषा दानधिश्रयेत्। कायैककपालमुप
 दधाति। ततः प्रतिप्रस्थाता मास्ये प्रातर्देहंतो ध्वयुर्बोरुण्ये प्रातर्देहं कर्तुं सायं दोहवन्नं त्रावन्तिः।
 भो भगूणमित्यादि। अध्वयुः। पात्र्या मग्न्य जुष्टं संवदामि सवित्रे जु० प्रस्ते जु० मीद्राग्निभ्यां मि संवप
 ति। परो देवस्य भ्यां मरुद्गोऽप्याध्वयुः। मि। ततो ध्वयुर्वरुणाय कायं संवपति। अध्वयुः पिष्टानुस्यतं तुलेतु
 मय्यस्था लीस्था अपउ सु नाति। परः पिष्टानि पत्नी करं भपात्रार्थानां यवानां तस्मीमवहस्य पिष्टान् वा

रिणः सज्य यावन्त एकपाकभोजनोयजमानतस्तुत्रप्रयोगास्तत्त्वोऽप्रतकन्याश्रुतावन्ति पात्राणि अ
 पकानिपकानि वैकानि रिक्ता नि करोति यद्वा पूर्वेषु विदुषा न्यवान्कृतापिष्ठावा न्याहार्यपचने ईषदुपतडा
 नान्तेषां करं मयात्राणि मेघमेघीयकुर्मादध्वर्युः। स्मयापो अद्रिप्रतयादि विदेकुलो यथाभागे व्यावर्तध्व
 मिति आग्नेयेति भज्य व्यावर्तयामिति वरू व्यावर्तध्वमिति सावित्रा तर्ध्वमिति पोष्ठाध्वमिति चंद्राग्नेर्नवा
 मिति वरूणाकायोऽदः स्तोमस्येदं सरस्वत्या इति वरू। इदं वरूणास्येदं कस्येत्स्वत्तमो पुरोडाशो। अध्वर्यु
 रौद्राग्नेतेषु पुरोडाशेषु कृतेषु प्रतिप्रस्थातामो न्यादिस्त्रीलिंगयुक्तामभंगो मेघी करोति अध्वर्युमेद्रादि
 पुष्टिं गयुक्ते स्तर्ध्वं मेघं करोति। एककपालं वा अंगारापोहनादिरेंद्राग्राधिश्रयाण्ते कृते प्रतिप्रस्थाताप
 मासीति मेघीमधि श्रित्यसायंदोह नूलीमानयति। अध्वर्यु घर्मासीति मेघमधि श्रित्यसायंदोहमानीयेकक
 पालमधि श्रयति। पुरोडाशमेघमेघीणां प्रथनादिरेंद्राग्रमधि श्रित्यपयसोर्ध्वनी नानीयततः प्रतिप्रस्थात्र
 ध्वर्युमेघाधिश्रयतः। न त्वेतैप्रथयतः। अकृतिना शप्रसंगादिति रुद्रदत्तः। पर्याप्तिकरणं सर्वेषां

29

मेघमेघोः कुंभीपाव्यतापक्षे कुंभोः कपालधर्माः पौंसवदुपधानं पाकश्च अविदहंतः श्रपयतेति। अध्वर्युर्वा
 चं विरुज्याप्यते पंनिनीया परोविस्वेद्यामाप्यते पंनिनयति। निनयनानंतरं मुभावग्री प्रणयत इति पक्ष
 बंधवदति मुक्ति होमांतमुभावस्मिन्काले कुपोतां पूर्वमेव दक्षिणाग्निं प्रणीय गार्हपत्यदक्षिणाग्नौ रंधानां वा
 अस्मिन्काले राहवनीयस्य। इहेवांतराग्नी न पो न्वाहित उपश्ववेता पायनमासं नेषु हविषो बोल उषराया
 आहवनीयदेशसमाप्तिः। तद्देशोत्तरतो दभास्तरणदि। वैश्वानरं ज्योतिरिति गार्हपत्यस्थाहवनीयेषु
 दक्षति। एवमृत्तं प्राक् प्रणयने कृते निनयनानंतरं अस्मिन्नुत्तरमिति। ब्रह्मा ओं परिगृहीतं वसस्त्वय मे।
 य सस्य वेसावृत्तिः। धा असीत्याद्यमो प्रोक्षणीया सा देयध्मा० दध्मो देहीत्यध्वर्युः। इडेउमै कृत् इति उल्लिख्य
 इत्यनयोरावृत्तिः। आग्नीध्र उतैस्या प्रोक्षणासादनादिकृता दक्षिणायां करोति। उभयेषां पात्राणां प्रोक्षणात्
 विधौ रूत रतो ग्रेण स्तरं दर्भेषु सौ दनं। दिवः क्षित्यभित्यस्यावृत्त्या वा द्राघ्यं वेद्यो रूत रत उत्तरं पयस्य विद

प्रतिप्रस्थातापरिकर्मिणा हस्तोदयस्त्वयं न गच्छेत् १

वाज्यस्थाल्यादधिरस्थाल्यायोऽं पर्वित्रे वादायपत्नी सं न स्मृषावामिथादि अध्वर्युस्थाल्या वे श्वदेववरा
 ज्यदधेनिर्वी पादिकुलाप्रतिप्रस्थानास्थाल्या स्ताथैवतयोनिर्वीपादिकुलीना उने अज्यस्थाल्या वे दाभ्यामु
 पयम्यपत्न्या उपहरति। पत्नी तंत्रेण निमील्या वेक्षणं कुपीत। एकस्येव वा वेक्षणं कुपीत। तदा परस्य ते जोसि।
 ते जसे तेति न भवति। ते जसीस्थः स्ते जो नु प्रेतमित्यस्या वस्या आज्ये दधनी बहरति। अग्नि-विनैदिति उत
 रेयो अध्वर्योरा ज्यमधिप्रिय अग्रजि के स्थ इति उत रवे द्यां सादयति। ततो ग्निस्ते स्ते जोमाने दिति परा ज्यं
 दक्षिते। अध्विराग्नेर्जि के स्थ इति दक्षिणवे द्यां तदीया ज्यदधनी सादयति। यदि दक्षिणवानसं प्रेषं ब्रूयादिति
 पक्ष आश्रियते तदा सं प्रेष पक्षध्वर्यु रेव करोतीति तत्र त्र्यभाष्यमनुसृत्या अध्वर्यु प्रतिप्रस्थ। तत्रावेव स्वीय प्रा
 क्षाणी घृणा द्याग्नेर्जि के स्थ इत्यंतं कुर्वातीत्यजमान उतमा ज्यमध्ययुता साहा ज्यं दधिस्थ इत्यवेक्ष्य। दक्षिणे
 परेण सह ता दशमंत्रेण वेक्षेत। अर्द्धराज्यं दधीत्यस्यावन्निः शुक्रत्वे सादीनां च। काले महीनां पयोसीति सकृदा ज्यं

22

द्विदिधिदिशामध्वर्युगृह्णाति। एवं परः प्रोक्तामीत्यध्वर्युः। ब्रह्मा प्रोक्षीतं। कृत्वा सीत्याद्यभौ। अस्मिन्नेमेत्यावृत्तिः।
 स्वस्थो स्वस्थो वेदिश्रोतवो प्रोक्षतीति शब्दं निनयतः। यजमानः प्रक्षर ह्यमादाय ब्रह्मणे ददाति। ब्रह्मा। ह्यवधारय
 ति। ननुः शिखंडेत्यावृत्तिः परिधि मंत्राणां च। सूर्यस्तेत्याद्या ज्यसा दक्षांत मुमयोः। विधृत्यादिस्थाल्या तासा दक्षा
 नुमंत्राणामत्राणां आवृत्तिः। नरदधिस्थाल्योरा सादने। उभावेता अस्मदन्नित्यादि। अंगारापोहनं ते सूर्यज्योतिरि
 त्यामिक्षावर्जं सर्वहविषां। सोम्यवर्जपोक्ष्णांतां अत्रेणाभिघार्पितस्त्री मैद्राग्रे। अथ परोयक्ष आत्मेत्यादि नमिक्षा
 मन्निघार्पितस्त्री मैषी। अध्वर्युर्दक्ष आत्मेत्यामिक्षां ब्रह्मीमेषां। मंत्रेण कर्म। सर्वयवमय पक्षे तस्त्री सर्वेषां
 तिष्ठापनं। नानावीजपक्षे पोक्ष्मिषयोस्तस्त्री। मंत्रेण तं रक्षां। एद्राग्रे उद्घासिते प्रतिप्रस्थाता दृष्टं हगा इति प
 यस्या मुद्रास्योपसेवनांतं वे श्वदेववत्करोति मध्ये पात्रा मुपसीर्य आर्द्रा भुवनस्य गोप्रीं श्रुतोत्क्रातिजनित्री
 मतीनामिक्षा दासयति। गोपाजनिनेत्यनयो रविकारं रुद्रहः। अध्वर्युर्दृष्टं हेत्यामिक्षा मुद्रास्य सेवनांतं

कृत्वा च रुचन्नेषमुदासयति। मेधीमेषयोस्तस्तीवोदासनं। उभेष्वागमेषमिनंशशादिप्रतिनाम्नाभि
 स्तिदभावकुशाणीभिर्मेषप्रतिवृत्तीलोमशो कुरुतः। अध्वर्युर्मरुत्या एकस्मिन्पात्रे मेषमवदधाति परो
 वासुत्या एकस्मिन्नेधी। तत एक कपालमुदास्य राभृतिरिति एद्राग्रांत कपालं जनेकृते मेधाः कपालं ज
 नेपरः। ततो मेषक कपालयोरध्वर्युः देवस्वेति त्रमेणालंकरणमध्यामेषस्यावा एक कपालमाविः पृष्ट
 मभिहरयति। अथ प्रतिप्रस्थाता त्रवराद्धातिपरः। शतातिपरः सहस्रातिवाशमीपणीन्यनिय
 तसंख्यान्किरीराणि च मेधे उपवयति। ततो ध्वर्यु मेषाय तत धेयोप्यकरं नपात्रेषु प्रत्येकं तावत्संख्यानि
 शमीपणीनिकरीराणि चानियतसंख्यानि प्रक्षिपति। मेषमेधेयोरध्वर्यु रवावपतीत्यन्याकिरीराणामभा
 वे मेधेयफलानिवदरादीनि। अध्वर्युः प्रियेणेत्येष्टाबुजसंख्यां सादयति। धरः प्रियेणेत्येष्टासंख्यां
 सतीतस्तीकरं भषात्राणि च। उक्तरेवाजिने। मारुत्या एकस्मिन्पात्रे मेषस्थानि मेधीमवदधात्यध्वर्युः। वा

२३

राणाश्चैकस्मिन्नेधेयपरः। यजमानः पंचहोत्रोत्तराण्यभिमुख्य दक्षिणात्यभिमुख्यति। अग्रे जनि त्रम
 सीतापुमौ वैश्वदेववरा। लौकिकस्यावराणि दक्षिणातः। अग्रे ये मध्यमाना ये त्वध्वर्युः। होतो भयोरग्रे
 रुद्रानि त्वर्यं तं मध्यनीया आह। उभयत्र जाते जानाया नु ब्रूहि प्रहीयमाणाय त्वाध्वर्युः प्रहस्याभि
 जुहुतः अयं वदद्वाध्वमो। अवभृतांथे तत्तमवशिष्या। हातृष्यदं कल्पयत्यध्वर्युः। अग्रे ये समि
 ध्यमाना ये त्वध्वर्युः शगध्वेदिश होतरोस्तकृत्। अग्निरसो मास्यति च। उषुषो अग्रस्यावृत्तिः प्रति
 प्रस्थातुः। समिधेक्षणं न तं समिधो अग्निरिति तं त्रेण प्रतिप्रस्थातु रनुकातिवात्रियासमानका
 कीनानुमंत्रणं नामावृत्तिः। उत्तरकालीनानुमंत्रणं तं त्रवमिति ज्ञेयं। मनोसीत्यस्यावृत्तिः।
 अग्नीन्यरिधीनेत्यध्वर्युः। आग्नीध्र उत्तरान्यरिधीनुत्तरमग्निं वत त्रयस्म्यसं नह नभ्यां सं म
 ज्यादक्षिणा न्यरिधीस्तत्रयस्म्यसं नह नभ्यां सं माहि नान्ने दक्षिणा पारिधिसे मार्गं न तं मुत्तं

स्यायेः संमार्गो इति भाष्ये। अध्वर्युः सौ। अथ परः। अथ स्यान्वा महे मरुतो यज्ञवाहसः। करं भेण
सजोषसः इति पत्नी मुदानयति। प्रतिपत्तिमंत्रावन्निभ एतमेव नमंत्रे वा नयति। पत्तिकर्तृकं जारा इति
पृच्छति। प्रतिपत्ति। एतावं तो मेजारा इति वदेयुः पत्नयः। ता न्वरणे गत्वा विसृज्युः न संति मेजारा
इत्युक्तौ। ता न्वरणा इत्यस्य लोपः। मुख्या पत्नी यजमानश्रोतारा वेदी गलोत्तरेण चोत्तरं वेदिगह्वरे
षोक्ते श्रृण्वकरं भपात्रोपेयाप्यदयोः शीर्षाः स्थापयित्वा दक्षिणस्याहवनीयस्य पुरस्तात् प्रयश्चरन्वा
तिष्ठंतौ दक्षिणे मे श्रृण्वेण जुहुतः। यज्ञमोषा इदं पुरुदेवास्तस्मै श्रुष्विन्नवमा। मही ह्यस्य मी
दुषो यया। हविर्भतो मरुतो वेदते गीरियनुवाक्या अवसानमाह। उभेयाभ्यां। यद्वा मे यदरणे यत्
भोयां यदि द्विगे यच्छुदेयद्वे एनश्च कृमावयवेदकस्याधिधर्मिणितस्याव्यजनमसिखाहेति। इद्रायेदं।
तद्दत्तस्तौ वारुणानि त्येव ब्रूयादिति बोधायनीयस्य च। हरणदेवता करं भपात्राणामह। अत्रैकं न
कर्म कृतं सह यन्नामयो मुवादेव भ्यः कर्म कृत्वा स्तु प्रतं मुदाने वदितुं स्थानांश्च तौ जपतुं आग्नीध्रस्तौ

२५

ग्रेषाजिदिदिदक्षिणग्रेस्तदीयस्य संनहनान्मो संमार्गो कुर्यात्। अपि वाध्वर्युः प्रतिप्रस्थाता वज्रमुद्रया त
अन्वारं भंदे पती कुर्यात्। तदाप्यत्र निवितयोर्जीपः। भुवनमसीत्याद्यन्तौ अध्वर्युं न्वारं भवागसि। इद्रा
येदं। तथेतरमन्वारं भवागसि। इद्रायेदं। अध्वर्युः संनहनद्वयं स्प्य न संगम्योत्तरस्यात्। तामादाय क
दमित्यादि आग्नीध्रः। संनहनद्वयमन्वारं भ्यास्तु श्रोत्रं दृष्ट्वाः पितर इति सकृच्छ। पृथिवीहेतुति
चोहोतुर्द्यतवती मध्वर्युस्तन्मास्येयां देवपुर्वविद्यवारा इत्यहः इति वक्षिः। नेवो ह इति सिद्धं भाष्ये।
आश्रावययजेति सर्वत्राध्वर्युः। आग्नीध्रः स्यात्संमार्गो नधारयन् प्रत्यावयति। अध्वर्युर्वषट्कारेण
म संकलेजु हुयात्। परातषट्कृतेनु हुयात्। तत्रेणो देशस्य गोयजमानः। वैश्वदेववत्प्रयज। आहु
नागो नापरो विरमति। अध्वर्युः। आग्नेयादिषोक्ता तैर्वश्वदेववत्प्रचरति। ऐन्द्राग्नेन प्रकृतिवत्। ततो
विरमति। परः। आप्यायतो। यजमानः पंचोहात्तरं वेदत्। स्ववेण माश्रयाः प्रथममवादनगत्वा नैघी

मवद्यतिद्वितीयेनशमीपर्णकरीराणि।पश्चाद्द्वितीयेपंचवत्तिनः।मार्भेरिसादिद्वितीयात्रस्त्रामाभिजां
 पूर्ववदवदायाआप्यायतां सकृन्।यदवदानानि।इतिप्रथमपात्रस्थो।यदवदानानीतिद्वितीयात्रस्थो
 मरुज्जानुब्रूहि।मरुतोयज।मरुज्जः।इदं मरुतांमहं येन्द्रियावीन्द्रियायनादोभूयासां।इन्द्रियावीभूया
 समितिवा।विरमति।अध्वर्युः।आप्यायतां।माभे वात्राण्याः प्रथमावदानेनमेवं।द्वितीयेनशमीपर्णदि।
 प्रतिप्रस्थातवत्।द्वितीयात्रस्थामाभिजावदानमभिधारणप्रत्यभिधारणंवा।आप्यायतां।यदवदा
 नानि।वरुणायनुब्रूहि।वरुणायज।वरुणायोदंवरुणस्याहं।द्रियायनादोभूयासां।इन्द्रियावीभूयासमिति
 वा।अथैकवपालमुद्रुस्यसादेवैश्वदेववत्।कायेतिकमिति।नोपांशुकस्याहमन्नादः।प्रत्याजम्पनमश्वत्था
 हा॥ नमसइदं नमश्च० नमस्यायेदं० इषश्च० इषायेदं० उज्जिश्च० उज्जिमेदं० नारिष्ठास्विष्टकृते नोमो॥
 अनुयेत्रणतेत्रेता।उपदेशमतेत्वाज्यभागानुमंत्रणास्यस्विष्टकृदनुमंत्रणास्यवावृत्तिः।प्रतिप्रस्थानुनेप्राशि

स्व

त्रे।प्रप्रथमपंचकेसौम्यवर्जविरुज्यप्रशिन्मध्वर्युः।इडापात्रमुपस्थीयानेद्यादीनां सप्तानां अवदायप्रतिप्र
 स्थात्रप्रयच्छति।समारुत्या अवदायाध्वर्यवे।सुरूपवेष्टियावृत्तिः।इडाभिधारणं पर्वजिनं वाध्वर्युः।मारुत्या
 आप्यायतां त्रेडाप्रतिप्रस्थाताऽप्यन्धारमन्ता।उपहृतः पशुमाने सानीति न जपक्षियजमानः भूयस्येहीसादि सकृ
 त्स्वांस्वो।इडांप्राश्यावम्यस्योवेद्यामनोऽप्योतिरुभयोः।इतरं सर्वसंस्तुप्राश्यावम्योत्रस्योवेद्यामजने
 कुपुः।सौम्यवर्जपौल्लानां नवतुर्धकारणं उभयोर्यजमानभागयोः परिहृतिः।उत्तरस्यां वेद्यां कृत्वयत्नमश्व
 भमासाद्याभिमृशति।ब्रूषापि तेन र्षभेति।विशेषः।ब्राह्मणाय यं वत्तमश्वमथैयथाभागमहिंसंतः प्रतिहृ
 स्तीध्वं।इडायागमिति प्रतिग्रहः।सर्वेषां सह प्रतिप्रस्थाता।कामंतुततोभूयादद्यादुर्दक्षितोसे।तस्यो
 रपिप्रयोगयथाभिगमूहः।ब्रूह्यत्रस्थास्याम इत्यध्वर्युः प्रतिष्ठतमिति ब्रूह्या।आग्नीध्रः क्रमेण समिदा
 धानं कुर्यात्।यजमानस्यैषति।अत्र इत्यस्यापीत्यन्विलाकारः।आग्नीध्रः क्रमेण तत्तद्विहारस्वस्य सं

हनाभापरिधिसंमार्गेकृतेऽग्नौः क्रमेण संमार्गे कुपीतं अध्वर्यु प्रतिप्रस्थाता रोस्वं स्वं सं न हनं प्रहरतः। वेदि
 बर्हि रित्या वज्रिरित्यन्त्रिका कालः। यत्ते अग्नय इत्यस्य वेदिवर्हित्यस्य च नारुजि रिति तु युक्तं। महाहविर्वा
 तेति सकृत्। उमो एष दाज्यं जुहुमित्यादि वैश्वदेववृत्। तंत्रेण हुता नुमंत्रणा। यजमानस्य वाजस्य मेयादि
 समं क्तमित्यंतं मावर्त्तते। इति ता देव्या इत्यध्वर्युः। पो ह्नातं शर्ववदुज्जिनी रुक्ता इन्द्राग्निभ्यामिदं। इन्द्राग्नौ
 रुमुज्जिति मरु इदं। मरुता महं वरणात्तदं वरणा स्याहं कायदं वस्याहं देवभा आजपेभ्य इत्यादि।
 मरुतां दृष्टन दृष्टेति सहशाखाभ्यां प्रस्तारा बुभो प्रहरतः। अग्नीदमयेत्यध्वर्युः। आग्नीध्रो रोहि तेनेक न रसां।
 ततो दक्षिणस्यां। यजमानः एमा अग्ने निविस्मामे सत्याशी रिति वावर्त्तयेदित्यन्त्रिका कारः। नावर्त्तयेदिति तु
 युक्तं। परि वत्सरीणां स्वस्ति माशास इति तु सकृत्। रोहितेन ले तितु पथक्। अनु प्रहरतमित्याग्नीध्रः। स्वगात
 न्भ्य इत्यमो। दिवः रवी लक्ष्म्या वृत्तिः। संवदेद्यामि याग्नीध्रः। अग्नान् ग्री दिसं। अग्नान् मि याग्नीध्रः। श्रावयेत्मा
 दि। स्तंगादेव्या इत्यादि। अध्वर्युः य परिधिमित्यनेयोः। यत्ते स्तृणा यशितं। तिते मं वा मीत्यावर्त्तितः।

२६

विस्वाः शयोः। यत्तनमस्त इति सकृत्। नित्यं भिस्ति स्रग्भिः स्रग्भिः सः स्रावहोमः। इष्टोपत इत्यावर्त्तितिरित्यन्त्रिका
 कारः। नावज्रिरिति तु युक्तं। वैश्वदेववृत्। उमो वज्रिन च यो दिदिगुपस्थानां तं। प्रतिप्रस्थाता अध्वर्यु पात्रे शेषमानमिति।
 तृतीयो भूता भक्षयति। होत्रादयश्चोपरुयकाले प्रतिप्रस्थात रूपद्वयस्वेति तृतीयस्थाने वेदयुः। अमाविशं सिंदूरका
 गत्वा धवनीनां। रसे न मेरुसं पणते स्येते वाजिभिर्भृक्षं कृतस्येत्यादिसमानं। वारुणां हविः शेषे निधाय शिवा
 नृहविः शेषाच्च भक्षयति। वेदो होता दत्ते। स्पर्षा स्यात्प्राक्तं मेडनुं वाग्नीध्रः। उपरुद्वयमुभावाद दत्तो। स्वे स्वे स्य
 मंत्राभ्यां सादयतः। अग्ने तेषां नेति वैश्वदेववृत्। पत्नी संयाज्या न्ययतः। तंत्रेणानुमंत्रणा। पूर्वा जनमध्वर्युः।
 उभावाग्नीध्रो हत हस्मोराज्यं बिडु न वीतः। समन्वारभेते च। इडास्मानिति सकृत्। उमो क्रमेण पत्न्य न्वा
 द्यौ सं पत्नी यं नु हुतः। यजमानः तत्तद्देव्यां तद्देद निधाय क्रमेण वेदासीति वेदमभि मशेत्। दक्षिणाधिक
 होमानुभे कुरुतः। तंत्रेण मुखसंमार्गः। नयो क्रविमो कः। न समायुषा न शृणया त्रं। पुष्टिमती त्यजति।

यद्येतामिहादिप्रायश्चित्तानि सति ह्यजः ५ विजोभयोः पशुवत्वावसूर्यसदस्यावृत्तिरित्यन्विताकारः। नारुतिरि
 तितुमुक्तौ। आभिषायाजमानभागयोः तत्रेण प्राशनं मे त्रेणा। अभिस्त्रणीहीति स्वस्यावेदां होतृष रनाभि
 द्वादनं ३ भौको बोयोक्षीदिति। नधारास्त्रावणमुभयोः। नमार्जनं। यजमानस्य केविदक्षिणस्या धारास्त्राव
 णादिमुखनिर्माणं तिकुर्वति। अधावभयः॥ ॥ निष्ठासपक्षमवेदिपक्षनाश्रित्य प्रयोगः। अध्वर्युस्त्यावे
 दिमिति वेदं कृत्वा शुल्बाद्यादेशपरिवारस्य समूहनालंकरणे कृत्वा तरेणाहवनीयं वेदं प्रयुज्य पवित्रे स्त्रे इति
 पवित्रे कृत्वा दित्वा रित्यद्विरनुमज्य संविशंतामिसरुहेन वरमभिमिश्र्य प्रोक्षणी देवो वऽमुन्मृमापो देवी
 रित्यभि मंज्य ब्रह्मणामा मंज्य शुं धधमिसरुहेन सर्वाभिः प्रोक्षणं नशो पसादनं। आज्यनो देहीति स
 प्रथ्यति। पूषते हितमिया यत्रैर्जकासीत्येतं आग्नी प्रोणाकार्यः। नपत्यवेक्षणं नेतजोसिते जसे तैतिव। व
 रणाप्रघासे घवे क्षणं संस्तुतायाः पत्न्याः सतीत्। आज्यमसीत्यवेक्षते अध्वर्युयजमानौ। आज्यमेव नत्रे

२७

पराचेः दृतः पुदेनः प्रमुग्धः ५

रस्य प्रकृतिवत्सुक्षुग्रहणं जामदग्न्यस्यापि ननु र्हीतानिः उपभृति आद्ये शुभं र्भिर्गहीत्वा विरमति नान्यजोवेत्।
 तस्यैव वानां ह्यादिशौ। पंवा नां तापे वजनानां। चोस्त्रा ब्रह्मण स्तित्व ननु र्हीतमन्यत्। प्रवायां प्रकृतिवत्। अ
 ये प्राणाश्चेति पवित्रे बर्हि विविस्त्र्य निष्ठासं पात्रं स्त्रं कृत्वाऽज्यैः सह कुशमुच्छिरमभिधत्तुवांश्चादायगच्छति। ना
 युदी अत्रे नोर ५ हिराजा। न सामगानौ। सर्वदिशः प्रत्यवस्थाप्य गमनं नोदी च्यां भवो अपः प्रतीतिके चित्रां
 दिशो गच्छति सैव प्राचीनमुखाः प्रचरेयुः। वहेतीनामपां ह दोभिर्गैतयः। आपो ह दृष्ट्या यजमानो जपति शतं तेराज न
 गंभीराः। बाधस्वदेवो निरुतिः स्मत्। अध्वर्युर्जपतीति रुद्रतः। अध्वर्युरणोभि मंत्रयोः सूर्यावः पुरस्तात्पाकु
 कं पयमानः। पुन जिहो ब्रह्मणा देव्यः जाते वेदसः। वोढवा आप इति केचित्। इधो वः सु० वयं वः। यन्म आपो ना
 अस्य ० विस्रो ० विस्त्र इति केचित्। ने जिहो वस्तपना ० याव आपः। ताभिर्गैतय ध्वं। मावो दभन्य सतनः पिशवाः।
 अभिच्छितो यरुणस्य पाशा इत्यदकं स्मृति पंगच्छेयुः सपत्नीकाः। सर्वे मंत्र वेदेयुः। प्रविश्योदकं संवेतिष्ठेनः प्रच
 रंति। अध्वर्यु रमुत्तणं प्रक्षिप्य स्त्रोवाद्यारमाद्यारयति वेदनापस्त्रिरपवाज्येति रुद्रतः। नेवमिभिभाष्ये।

सुमतिः ५
 सु

यजमानः। मनोसि। प्रजापतयश्च० अध्वर्युः। आप्यायतां अग्नी दपत्त्रिः संमृद्धिः। आग्नीध्रः। आपोवाज्जितो
 वाजं वः सरिष्यंतीर्वाजं जेष्यंती। वाजं जितो वाजं जित्याये संमाज्मपो अग्नादा अग्नादायेति लौकिक
 दर्शयुक्तं न केवलं न वास्पेन संमार्गं कुर्यात्। अध्वर्युर्भुवनं मसि विप्रयत्नापो यच्छा इदं नमः। अबनिमुखमेज
 त्तिं कृत्वा। जुहेहि। उपभूदेहि। सुयमे मे० अवध्रः सव्यो ध्वस्तिष्ठन्नन्वारध्ये यजमाने। अग्रे रनीकनपआ
 विवेशाः पांन पात्नतिरक्षत्रे स्सर्चं दमे दमे समिधं यस्प्ये प्रतिजिह्वा यतमुच्चरणे स्वाहा। स्तूयमा धार
 यति। यजमानः। वागस्याग्नेयी सपत्नस्तृपाणी। अग्नय इदं बृहद्वाः। मरवस्था। उग्नीत ररायः। सुवीराय
 स्वाहा। यजेन यज्ञः संततः। स्तूतोः सादनं। न के इदमिवादि। लुप्येत प्रवरः। पृथिवी हीनेति यजमानः। होतुः स्तू
 मादपने। त्रीन्पाजानि स्वा सर्वमो पा भवे जुहोमान यवता। यदि नारयाजौ सश्वे दध्याः। उत मयं यजति। न ब कृषी
 गः। होता। स्वाहा वराणं स्वाहाग्नी वराणां विनिदेव त्रातमते स्वाहा वराणामित्येव वृत्ति कृन्मते। कारिका कारो
 पि। आदिशे दास्य भागो तु वराणां तदनंतरं। उपाशु वराणां न स्यादिति। अध्वर्युस्तत्रैव स्थिता ध्रुवां निक्षा

२८

समुपभूतमभिधारयति यद्युत्तराजाः। नवेजो भूतः। सुतोः सादनं। आप्याप्याप्याप्यप्रकृतिवदाभ्यभोगो होतुः।
 अश्वमे० पुनो० अश्वमेसो० भुवो० ययाप्ये प्रकृतिवदा सर्वप्रायश्चित्तं। अग्निर्होता। आप्यायतां। मार्भेः। स्तूवेण हि
 रयदाया। अभिधार्येनाप्यायनं। यदवदानि। वराणां यानुब्रूहि। वराणं यज। होतुः। अवतते हो० कृतनो० ये यज्ञो
 महे वराणमुदुनमं० स्यामावो० वराणां ये दे० वराणां स्याह० चै द्विधा वीभूयासं। तत्तास्योपरि सर्वं होमाः। नारिष्ठाः।
 उपस्तीर्या। आप्यायनं। सर्वं निष्ठा। समवदायां हरमि धार्यधो वसमातिः। अग्नी वराणाभ्यामनु ब्रूहि। अग्नी वराणो
 यज। होतुः। तत्रो अश्वे वराणस्य० स्तो० ये० स तत्रो अश्वमे० पृथिवी० अग्नी वराणाभ्यामि दे० अग्नी वराण
 यो रह० यद्युष्मा न्यजेन प्रतिष्ठा गमेयं। नवे श्वाने रेह विरिहा दी ते भाष्ये। यद्युत्तराजो। अग्नी दपः सकृत्सभ
 द्हीति सं प्रैषः। आपोवाज्जितो वाजं वः सस्तृषीर्वाजे जिग्मुषीरिस्मृ ह न संमार्ग इति रदृ दत्तः। अपोभूतं जुहोमा
 न यते। माहाह वृहोता० देवो यजयजेति प्रथमं। यजेत्कृत्तरं रस्ती दध्रा दुंब रशभ वया तुषाणं प्रोक्षणे स्तुयेः

स्वात्मी प्ररधिताः प्रवेरायति। समुदेते हृदयमप्रवतः संला विशोषधीनतापः। यत्तस्य सामतपते हविर्मस्तक
 वाकेन मोवाके विधेमति नचो मनु भक्षणा मिति भावो। पत्नी योक्तुं वति। इमे विद्यामिव रणास्पृशायमव प्रीव
 सविता सुशोवः। धातु श्रयो नो सुकृतं पत्ने केम्यो न मे सह पया कते मीति। यजमानो बभूवो दकं म उमं त्रयते।
 वीरा पण्डवो गर्भं संवः सुप्रीते सुभृतं मकर्म देवे पुनः सुकृतो ब्रूता दिति। अधि सर्वं स्वस्वं दक्षिणां पादनुदको
 निदधुः। नमो वरुणाया भिक्षितो वरुणास्पृशः। उपविश्या पः पिबेति। भक्षस्या वभूयो सि। प्रोध्य प्रकीवे वि।
 आवम्या पुनः पिबेति। भक्षितस्या वभूयो सि प्रोध्य गिलेति। आवम्या पुनर्गिलेति। भक्षं कृतस्या वभूयो सि।
 द्दि रा वम्या प्रवते। आवो अस्मान्मातरः। इत एमि। इदमापः प्रव० उता नतं। मुनित्रान्नाप ओषधयः० सं
 तु दुर्मित्रास्तस्मै संतु पो०। उक्ता दुतीये। उद्यंतम सस्य विजो तिष्ठ श्येते उत रे। देवं० ममित्यपां शुब्र युः।
 इत्याश्वलायनीये॥ अथापस्तंबी यी देवीरा पश्यते। होमदेशे दंपती सह शिरोभ्यां स्नानं कुरुतः। सुमि

२९

त्रान्नाप ओषधयः संतु दुर्मित्रास्तस्मै भूया सुयो० उभे मंत्रं वदतः अशोधयंतौ मलं परस्य गुं पृष्ठे प्रधावतः।
 अमुं प्रमज्जेते भस्मिलो। क्षेपणे नस्नात इति। इदं शः स्नानकालिने वाससीयस्मै कामयतां तस्मै त्रिविजे
 दद्यातां। न दद्यातां वा। कामवचनाददानमपि वाससोरिति भावो। तः। अन्ये वाससी परिधाया दितो च
 म्या हृतं तमं सस्य रिपश्यं तो ज्योतिरुत्तरे देवं० ममिया दियामु पतिष्ठते। प्रतियुतो वरुणास्पृश इति उभे
 उदको ते प्रत्यस्यतः। तथो दका दुत्तरां कुरुता यथा वेगा नीरंगतं स्योदकस्य प्रतिनिवर्तनं भवतीत्यर्थः।
 यजमानाः त्रिविजे श्वेतोष्णसमिधः कृत्वा वाग्यता अवभृथो दकजने वेक्षमाणो विहारं देशं प्राप्य पृथो स्पृ
 धिषीमहीत्याहवनीये समिधं अधाया पो न्वनारिष्यं रसेन समस्तस्मि हि। पर्यसा० अग्नौ आगमं
 मास० मंजुवर्चसेत्यपतिष्ठते। प्रतिप्रस्थाना स्वाग्नौ समिधं आधाय तमेवो पतिष्ठते। इत्यापस्तंबीये।
 अथाश्वलायनीये। प्रत्यावृजंतः परस्परमस्पर्शतः तिस्रस्ति स्रः समिधो गृहीतुः। अग्नौ समिदसि
 ति जाति तजो मधे हीति प्रथमा। पृथो स्पृधे धीमहीति द्वितीया। समिदसि समिधे धीमहीति तृतीया।

एकैकः क्रमेण गृहीतयुगपत्। एषा ह वनीयमुपनिषन्ते। आपो अन्धान्वारिषमिति सर्वेषामुपस्थाने स
 माप्तेयोयः पूर्वगृहीयात्। सप्त पूर्वमादध्यात्ममिधक्रमेण। अग्नेः समिदसि तैजोमेदाः स्वाहा। सोमस्य
 समिदसि दुषिष्ठे मीपाहि स्वाहा। पितॄणां समिदसि मत्स्योर्मापाहि स्वाहा। यजमानः। अग्नये इदं। स
 स्वाहा जपेनोपतिष्ठेत्। होत्राग्नीधोऽयं देवा इत्यग्नौ एकस्मिन्नुत्करे उपवेष्टो दासन्तं कुरुतः। उजोया
 निघर्मैश्चिकपात्रविमोक्तं। वायस्य यद्धर्मकपालमुपधिन्वन्ति वेधसः। पूरस्तदपित्रत ब्रह्मा
 स्वभागं प्राश्या वयमप्रायश्चित्तं नानिहुलोपस्थाय निष्क्रामति। उन्नरे विहारे विष्णुक्रमदि। उभयत्र समि
 द्वा अग्नये इत्यपसमिधनं क्रमेण। सहोपस्थानं मुभयोः। सर्वसुमानि स्यादि शेषमुत्तरे विहारे। एकस्य
 वेवेदस्योपस्थानाधानां यत्तं शं वमवर्जं। द्वास्तनभोजनं। अथ सर्वेदिको वमध्वविशेषः। असिदा
 दानादि वर्हिताहस्येवार्थपरिस्तरणनिववेदं सर्ववेदेदासादनादिप्रोक्षणात्कृते त्रेणगाहं पत्यं प्रा
 क्षणीनिधोने। प्राक्षणीरासादयवर्हिरूपसादयाज्येनादेहीति प्रेषः। आज्यो मयवर्नते प्राक्षणीना

30

मुखवनं। पवित्रे वर्हिषिविस्त्रयेत्यंतं कृत्वा ज्यनिष्क्रामतुषवर्हिः। परिस्तरणसमिध आदाय अवष्टभ्य
 दशं गद्याशते बाजत्रिभिरुत्सास्यादानादि वेदिकरणं। धा असीत्यंतं। आपो देवीरिति प्रोक्षणी
 रभिर्मंत्र्यवेदिरसीति वेदिप्रोक्ष्य वर्हिरसीति वर्हिः। प्रोक्ष्यांतर्वद्यासाद्यदि वेन्वेत्यादि। असि अस्ति
 यजमानः। उदकं प्रस्थादीयते प्रस्तरः। वर्हिः स्तरणं ते सूर्यो विद्यादिष्ववतः। विशाया इत्यंतं वि
 धृतीनिधाय धामानि स्त्रुप्राजापत्या नित्यतं प्रकृतिवत्। ततः प्रियेणेति निष्क्रामासमासादयति।
 यजमानः। इमिद्विद्यमुमन्ते वीर्यमुनेन द्रायपशवो विजित्सन्ति न देवा अवतोपमामिहेषमृजं
 यशः सहजो जः सनेयश्च शंमधि श्रयतामित्यभिमतं। आमिक्षायादधिपयोविकारसम
 तेयस्य धिर्वीमवर्नस्य विष्टं येनासिं वद्वत्तमिदं प्रजापतिः। इदं तं शुक्रमधुवाजिनीद्योनापरिहृ
 दधिन्ते न्महेऽमामिक्षाषाधिना विनिवाभिमतं। अयं यजः ममाज्नी। अग्निहेति। वेदं निधा
 यवेद्यं तं यस्ति धीमिच्छित्तं यरणस्य पाश इत्यादिष्ववतः। अस्मिन् यक्षे अत्याक्रमणवस्था

न प्रत्याग्रमणानां न निवृत्तिः। अवेक्ष्यसेतत्रिवृत्तिरिति भाष्योक्तेः। अथानवमथपक्षः प्रतीतादिमो
 कं कृत्वा धर्मः तृप्तीतुषमिह समप्रक्षिपति यो नृपाशदिमोकाद्यो न्येति पप्रियते सर्वेषां समानं
 सर्वस्मिन्पक्षे ब्राह्मणभोजनो वेपुंस्तेत्युदनादि पूर्ववत्। वापनं शिरसः केशानां छेदने वा। मंत्रे य
 हर्मः पर्यवर्तय देता नृधिव्यादिषुः। अग्निरीशानां जसा। वरुणो धीतिभिः सह। इंद्रो मरुद्भिः स वि
 भिः सह। अग्निस्तिग्मेनेत्यादि समाने पूर्वेषां वापनं सर्वेषु पूर्वस्वाद्यो नमयोर्वत्याश्रवलायनः। म
 ध्यमं योः पूर्वेषां धीरापिके शातपनं वीर्यं ततथा पिशमशुवापा नं कर्तव्यमतेति सिद्धांतमाह्यो नो भयवा
 पनमपीति वत्यादिस्तरसः। इति वराण प्रधासाः। अथापरात्रे प्रागाग्निहोत्रात्साकमेधायंभः कार्यः।
 यथास्वर्गोदयकाले रश्मिनामुदयकाले वाऽनंतैरेष्टेर्निर्वापो यागो वा भवति। निर्वापपक्षे नोपसादना
 तं विहितकाले कार्यं प्राणानायम्य साकमेधैर्यथेष्टे। इष्ट्या यथेष्टं विधत्त। अथ यज्ञाय। इमामृजं वतुषी
 मिति यथासंभवं। बहुसाकमेधं हविः। षोडशमासं तत्र। पंचदशसां धेनूः। परिस्तराणे देवा देवेषु।

३१

अष्टौ कपात्तानि स्म्यश्च हं। अग्रेयेनीकवते जुष्टं निर्वपामि। अग्रेऽनीकवत्कव्यं रक्षस्वाकाले शौकपात्तान्यु
 पधाया भृगूणां मित्यादि। अन्वाहिते प्रावग्निहोत्रे होमः। मंत्रेणाभिधाया। प्रियेणो ह्यसादयति। यतो वि। अ
 यं यज्ञे ममाग्रे वतुर्हता। वात्रे द्यावाभ्यगौ। अग्रेयेनीकवते जुष्टं। अनीकवत्कव्यं तथेष्टं तिष्ठिषां। अ
 ग्रिमनीकवते यजयेद्देऽग्रिमनीकवते सैनानी। बद्धिहीनो। अग्रेयेनीकवत्तदं। अग्रेयेनीकवतो हं म
 न्नादः। विरज्य प्राशित्रं। वतुर्धाकुराणं वा। अन्वाहायो रक्षिणा। यज्ञे शं वमवर्जं। इष्टिः। समाप्यते। अग्निपरि
 त्यज्य मध्यं दिने निर्वापो यागो वा यथा भवति तथा संकल्पः। इष्ट्या यथेष्टं। विदुदद्येत्यादि। पूर्ववत्। जौत्समा
 सतं त्रै। स्थाली स्म्यश्च हं। शम्यादृषदुपलामदेति मक्षणावर्जमितरात्तामिरुद्राः। सातपने भ्यो जुष्टं नि
 र्वपामि। मरुद्भ्यः। सातपना हव्यं रक्षध्वं। उच्चैः समाहृतवा इत्यस्य लोपः। इधमावदस्य स्वाहस्ति ननु
 वापवापः। उक्तं रे त्रिर्निनीया। इष्ट्या दानादि। ध्रुवो सिध्यतीति स्थाल्या आसादनां तं उलानपथास्य

तः

यद्यमेसीति तं ज्ञानोप्या। अंतरितं रक्षः। अविदं हंतः। देवस्य त्वेयादि। विस्थेत्येतो। आज्ञास्थालीभक्तवं न
 दायस्वत्ये ज्योतिः। हस्तीप्रभिवाराणां। आद्रीभुवनस्य प्रियेणानाम्ना। अयं यज्ञो ममाग्रे न वेहेति। अथ न्ये
 तो। मरुद्वाः सोतपनेभ्यो नुबहिः। सोतपनाईदं। विशादसोमरतः सोतपनान्यजुः। ये हेमरतः सोतपनाभ्यो नो
 मरुतो० हतनाभोवो० मरुताः सोतपनानां महः० यत्र हाभं यासं। अवि रज्य प्राशिन्नं। नेन तु धीकारतां। अन्यो
 हर्षिदिष्टिरेण। न पिष्टलेपे हभः। आशिस्लेषयज्जरावित्पूरु न हानय एवेष्टति केवि तं फलीकरता
 होमोस्ति। यदि सोतपनीय बर्हिषागहमेधीयश्च कीर्षितस्तदभ्यमिष्टयजुषि न बर्हिः प्रहरतां समिष्ट
 युजुर्ह्यने प्रह्रीयते न प्रक्षारः। यदा त्व बर्हिर्गहमेधीयो भवति तदेह बर्हिः प्रहरतां नया निघर्मयत्तं शं न
 मवर्जमिष्टिः समाप्यते। अथ ग्रहमेधीयस्तत्रात्र बर्हिः पक्षोऽनवर्हिः पक्षश्च पयसः सधर्मः कस्मधर्मकत्वे
 न। तत्राबर्हिः पक्षं सधर्मत्वे न पयसोऽतिश्रय प्रयोगः। सायमग्निहोत्रे हुतश्चापस्येव यत्न विरुत्यान्वाधाने।

३२

अथ यज्ञो येति पूर्ववत् प्रब्रवीमित्येतो। शारवाच्छेदनं। इषे हा। इमो प्राचीं। नात्र वत्सोपाकरीतां। पौर्णमासं तत्राग्निभाष्ये।
 यज्ञमानः। पयस्वती० राधासमिधै तं यजुराह बनीयमुप निक्षेपेत्। अथ यज्ञः। याज्ञात इत्यादिपरितारणोत्पत्तिभ्यो
 जनीमूलपराङ्गीनाहृत्य वेदं करोति। तयोवेदिं० अंतरे वेदिशारवाया इत्यादिन पत्तीचल्कनिधाने। वस्त्रानां० यज्ञा
 मानः० त्रिरुत्पलाशः० इमो प्राणापानो० समूहनादि। नकुंभाले पने। इमौ पूर्णमिति शारवापवित्रं निधाय वत्सापा
 करणं। वायवस्थापा० परितारणो देवादेवेषु। कर्मलोवाभित्यादिमहती स्त्रालीस्यमृश्चेंदं। शम्पाद्वडुपलाप्रा
 शित्रप्रणीता न्वाहार्यस्यात्मीमदती मेक्षणवर्जं मितेराणि। कुंभीवर्जं मितराणि। प्रातर्दीहपात्राणि पावेतो यज्ञमान
 स्यामायाः। सस्त्रीकास्तावन्तिकां स्थापयन्तः प्रमुनक्ति। न स्त्रीभ्यः पात्रप्रयोग इति रुद्रदत्तः। पवित्रकरणं। भूप
 तोयजमानवाचं यच्छा संविशंता वानस्पत्यासि विषा यत्वा। प्रत्यष्टमित्यादि। मरुद्वागहमेधीभ्यो नुष्टं। तस्मी न
 तुर्थे निरूप्य बह्वचो वयति। प्रतिवेशस्यामंत्रकमन्यत्र निर्वीपः। मरुतो गहमेधि नो हव्यं० रश्न ध्वा० हविषः स
 मंत्रकं प्रोक्षणादि। प्रतिवेशस्यामंत्रकं। नो ज्ञैः समाहृतवा इति निष्टनावेदिति वा० हस्तेन तुषोपवापः० उक्तं

रन्निर्निधाय धिरेसीत्यादि। धिरेसीति स्यात्सीमासाधने तुलानुत्पत्तिरिति आरंभीत्यादि। निष्प्रमिति कुंभी
 वर्जशाखा पवित्रादिनिप्रतिषेधः। स्यात्स्याः पर्याधारणार्थत्वे सत्यपि न कुंभीधर्म इति भाष्याभिप्रायात्। धि
 हिरसीत्स परेषमादाय। न निरुद्धेन मातृदिश्वनेः। मृगणामिति पर्युत्पत्तिरिति नामित्युदाहरणं। स्वापवि
 त्रमस्या धायवापतः पवित्रं धारयन्नास्त इत्यादि। प्रणवृत्तिमरुद्रो गृहमेधिभ्यो हविर्निर्द्वायं। बहुधु
 मरुद्रो गृहमेधिभ्यो देवेभ्यो हव्यं संक्षालननिनयनोत्तं कृत्वा देवस्यासवितो सुनाति तेषां उत्सवधर्मो
 सीति तं तुलानावपत्तिः। अतस्ति। अविदहंतः। पातस्य यजमाने पत्युस्त्यवतीभ्यः पर्याप्तं दक्षिणप्रो प्रतिवेशा
 रण्यं वरुं श्रमयति। स्यादनादि वेदिकरणं। प्रेषे प्राप्तीरासादयस्त्वं वस्त्रं श्रमं कृत्वा। प्राक्षणी
 रभिर्युतादि। अद्रिरो ज्येष्ठं तं प्रकृतिवत्। नोत्तमिदुः। न प्राशित्रं संमार्गः। काले सुप्रज्ञा रसोयेति प्रबा
 यमेव गृहणं। अणो देवीः। ब्रह्माणाममं च वेदिरसि बहिषेत्वा ह्येति वेदिरसि वा स्वाहति यो वेदि प्रो
 श्यात्स्वधा पितृभ्यः। अयं प्राणश्चेति पवित्रे वेद्यामपि सत्यास्येति। मुनोजिह्वा विशो यं त्रेष्यः। अंतर्वेदि

विधत्तीनिधाय। विद्धि न धिरेसीत्सुहृदपभवासाया। ध्रुवास्त्रियोमावावा। ऋषभोसि। स्यो नो मोदयः स्यात्सी
 र्तावसेदता। नो विष्णोः विष्णुसि। सुषे ज्योतिः। तस्मीमभिधारणं। आर्द्रो भुवनस्य नात्वं करणं पंचे नुरावुपरियम
 फे न निचयो धनी भूतस्ते पात्रो तं रनिधाय। यजमानसि दमत्पास्तपत्न्याः। प्रतकल्यश्चावत्सो भवयुस्तावत्को
 दनात्स्वीसादितं कोस्य पात्रे पूरयति चटुका कृते दय्युदायुवसस्मद्विप्रवेशेन घटयति। उदायुवनप्रदेशे नो
 रति। आदनभूमस्ते। मात्य व्यतिरिक्ते ब्राह्मणेभ्यो षुद्धीयते। स्याप्यते वंशेषु स्यात्स्याः। तस्मीमभ्यो प्रत्येकमाव
 मोदना नुत्पद्यदेवस्यासविते सत्वं करोति। तस्तिरसीत्यादिति। तस्मीपुनः प्रत्येकमभिधाय। यावद्यो यजमाने पत्यु
 स्तावत् ओदनात्प्रतिकेशा दुष्ट्यो तावन्नालं करणं तस्मीकार्यं। न पुनरभिधारणं तेषां प्रियेणे स्यात्तादत्तं। असंभवा
 तामं त्रावृत्तिः। अयं यज्ञो ममाग्रे चतुर्होता। अयं वेदः। वेदं ताम्परिस्तीर्य होतृषदनं कल्पयित्वा। होतरेति। होत
 तीर्थप्रपदनं कृत्वा कुप्यं त्रिरसना सने। वेदेनौपवाजनं। उद्युक्ताः। सिमिद्रो इदमुभयं समिधमानवती। समिधव

उपदेशस्तु समिधं न स्यात्तावदुपवीजनस्य निवृत्तिरिति रामांशः।

वयो रभावेनेति प्रकृतौ भाव्य कारः। तयो रभावेति प्रयोग्यमिति केचित्। अग्निं त्रिः संमृष्टिः। स्वपेनैव संमृष्टिः। कइ
 मित्यादिः। मानुष इत्यंतं। ततो विना स्वप्नमादत्ते। तत आउभागो होत पदने - कल्पता इध्वमाज्यभागावेति पक्षोपि
 भाव्ये। अध्वर्याय तन स्वप्नो रेव स्वक्तोः। ध्रुवाज्य जुहुस्व वचनाह। अग्रे ये नु ब्रूहि होता अग्निना रयिमश्न
 वयो भूमो। प्रकृतिवधाज्या। सुध्वस्तः। सोमायानु ब्रूहि होता। गयस्तानो भवो। प्रकृतिवधाज्या। अग्निं होता। जु
 हुमुपस्तीर्य। अप्यायतां। मा भवेति प्रतिवेशमिन्नेभ्यो मंत्रावत्यादिर्द्विरवदाय अभिघार्येनाप्यायतां। मरुतो
 गृहमेधिभ्यो नु ब्रूहि। गृहमेधासंवागतः सुदानवो। मरुतो गृहमेधिना यजामहे मरुतो गृहमेधिनाः प्रबुध्या
 वः। नु ब्रूध्वो। अभाज्यभागा वांतेरेण जु होति। मरुतो गृहमेधिभ्य इदं मरुतो गृहमेधिनां गृहं वृत्रतां ननावि
 ष्ठाः। उपस्तीर्येनाप्यायतां। एकैकस्मात्सकृत्सकृदवदाय जोमदग्नीनां द्विद्विरभिघार्येनाप्यायने प्रो वसमाप्तिः। अ
 ग्रये। स्विष्टकृते नु ब्रूहि। प्रेद्रो अग्ने अग्निं स्विष्टकृते यजामि हे हिं स्विष्टकृतं निजो अग्ने सुरभीति म्यं हवो०

३४

हुवासें स्वाजपेनोपस्थायेति स्त्रे वृत्ति कृतारवं उ विधापि संस्था जपस्य प्रयोग्योत्ती प्रायश्चित्तं होतोऽपि प्रयोग्यं न सुते
 नवैश्वानरे न प्रशिञ्जं। उजमवधति। जमदग्नीनां त्रिः स्त्रिः। न यजमानभागः। इदं प्रायश्चनो ज्योतिः होत ब्रह्मणो
 परित्तरणैरंज निमंतर्धाय माजिधित्वा। प्रायश्चित्तानि हुवासें स्वाजपेनोपस्थायेति निष्क्रमताः। इष्टिः समाप्य
 ते। अमात्यास्वस्वमोदनमश्नेति। स्वे स्वमंत्रं प्राश्नीतो यजमानः पत्नीवपात्रकाः समीपोदोनोत्तराणि पचेते।
 यद्यमात्यानामपमोत्ताडोदनशेषाः। न वा मात्यानामन्याशनस्य निवृत्तिः। यथा तितराः संतो भोजनकथा
 दरिद्रवेन कुर्युः। तौ भाजनीयाः। ओदनशेषां प्राश्नं तृविजोयदि श्रमस्यो स उक्तो ओदनो अन्ने ब्राह्मणः।
 शेषां प्राश्नं ति। स्थालीगतं वा न्ये ब्राह्मणः प्राश्नं ति। स्थाली स्थाने विज एव प्राश्नं ति। रुद्रं दत्तः। द्यो र उरं वा
 जसने पिने इत्यस्मिन्क्षेदयो रोदनमुद्धया ब्रूते कृत्वा अप्यायतां। अप्यायमाने यं यावतो प्रयोजनसिद्धिः। दक्षिणे
 तरे वेद्यामासाय दक्षिणे स्थालीं पूर्वमाभ्यर्च्य भगिदितीय उन्नरस्मात्। नाप्यायने कुत्रापि। अभाज्यं स्वाज्याभा
 ज्यकार्पाणिना स्मिन्क्षेदये ध्रुवायागृहणं नंतस्याः सादनारिः। दक्षिणे देव द्वावदानमादाय प्रधानं उन्नरस्मा
 स्विष्टकृतं। अमात्याह विरुद्धिष्टाशाः पत्या प्रतिवेशत एवा। अस्मिन्क्षेदे स्थालीगतं स्थाशनं तृविजमन्ये वा

च ब्राह्मणानां। भाष्येन योक्तः। सर्वे जन्मदलोः कुर्युः। पादयोश्चाभ्यंजनावत्साम्यात्। मिः सह बभूविति शेषवत्।
 त्यातनवमृदं दम्युं दायुवनमवृधाति। अभिवासायादोहोषयोगिनं वत्समर्धरात्रादूर्ध्वं बभूविति। उषसि पु
 राग्निहोत्रादुत्तेनाग्निहोत्रे निहिते केनेना निष्कासेन च दर्वे पूरयित्वा रूपमभा हयतस्य शब्दे वर्त्तमाना।
 त्वां दर्वि परापतसुप्रणीपुनरापतावस्तिद्विक्तीणावृत्तदृष्टमूर्जं शोतत्रतो देहिमे ददा मितनिमये हि निते दधा
 निहारमिष्टिमेहरानिहारं निहारमिति स्वीहतिगाहपत्ये जुहोति। इडाये दं तमपममधुर्वेदे ददाति।
 पमश्चेत्तुर्लुं कुर्यात्। ब्रह्मलो जुहुधीति शब्दे जुहोति। तदान दक्षिणा। निष्कास शरयोनीशे आजेन यजे
 ततत्रानाजाते त्रयं सर्वप्रायश्चित्तं वा। अथ केति नेष्टिः। इत्यापक्षे विद्यता। अथ यतो मयादि पूर्ववत्। पूर्णा
 मासं तत्रै। पंचदश सामिधेयः। ससं कपाला निस्पृश्य देहं। स्वस्य शस्त्रिणां वो दयकाले निर्वोधा गोवा।
 मरुद्वाः क्रीडिष्ये जुष्टं निर्वपामि। मरुतः क्रीडिष्ये नो हव्यं रक्षस्व। तस्मीमभिधाय प्रियेणो मया सादनं। अ
 ये यज्ञो ममाग्ने चतुर्हेति। होतुराज्यभागानुवाक्ये उत ब्रुवंतु जयोरणोरणो। अधंकृतु कायेनो। मरुद्वाः

क्रीडिष्ये नो ब्रूहि। क्रीडस्वः शर्घो यतो। ये हे मरुतः क्रीडिष्ये नो मया सोमये पणो धावो। मरुद्वाः क्रीडिष्ये ई० मृ
 ततां क्रीडिष्ये नो हव्यं त्रहाहोतुः सिष्टकृत्वा ऊष्टा द्यूनीं भोजनानां ये हेग्निं सिष्टकृतमया तन्निरेः प्रि
 सोमस्य प्रि० एमरुता क्रीडिष्ये नो प्रि० देवानामित्यादि जपेतां हविरग्ने शर्धम० महांसीवो० अविरज्या प्रणशि
 त्रं न चतुर्धा करणं। यज्ञशं वमवर्जं समाप्यतोपरि सज्या म्नीमहाह विषा यस्या वि यत्। वरुण प्रधासस्यो
 नेरविहारणमुल्लोत्रविहारः। न दक्षिण विहारः। अध्वर्युस्वयावेदमिति वेदं कृत्वा स्यादानादि। अतम
 सीति पूर्वपरिग्रहः। शकरीश्चेत्यंतं कृत्वा तत्रेवो पूर्वहिताय नो मे सीत्यादि। आपो रि प्रनिर्वहतेत्यंतं कृत्वा
 गाहपत्ये प्रणयनीयमिधमा दीप्यत्यादि० अतिमुक्तिर्होमाने कुर्यात्। ततो न्याधानं। अथ यज्ञाय
 ० इमा मूर्जं पंचमीमीति। यथा संभवं। वहनु साकमेधं महाहविषं हविरिदमेधं मयि। साकमेधीयं हवि
 रिति महाहविरिदमिति विकल्पत इति रूढतः। न शखा प्रसमये त्रधा संनद्धं बहि राहव्यं। त्रत प्रवेशः।
 प्रसमयमिधमः। त्रयो विंशति धा संभरामि। इधमप्र ब्रश्नानि निधायापेवो सीत्यादि देवादे

वेधुद्वात्रिशत्कपालानि च तस्यः स्फुल्लः सम्पन्न इहैश्वर्यद्वयोः सात्रायकाजिनपात्रं वज्रं मन्थानिवेश्व
 देववतान् प्रणामयति सादिब्रह्मणोऽहः विषयवोऽयममोघात्रीमन्त्रारम्भधरसीत्यादिषोऽस्तानि
 कस्मिंश्च निरूप्येद्राग्रिभ्यामिति श्रुतिरेति रूपः पुनः प्रथमश्रुते इन्द्राय विश्वकर्मणे इति निर्व
 पत्तवैश्वदेववसूषीतमुक्तं द्राघीहव्यं रक्षेधामिन्द्रव्यं रक्षस्व विश्वकर्म नव्यं रक्षस्वा एद्रा
 ग्यमिति रिक्तानां पात्रां प्रसूदनात् कृतं द्राग्रस्यात्रेस्तनूरसीत्यादि। अवरक्षः। वर्षवृद्धमसीत्यादि
 ॥ पराध्याता उमित्रा इत्येते तु धान्यात्रे ह्यवित्रिदध्याता न कपाले नोपवापः। वायुर्वेद इत्यादि। अदव्ये
 न वदति सह सर्वेषां। उक्ते त्रिनिमीयमथाभागे० तैध्वं। इदमग्नेः सवितुः पूष्ट इन्द्रगोविश्वक
 र्मपादतिपुरा दाश्यान्। इदं सोमस्य सरस्वत्या इदं स्यति चर्वधीन्। यथा देवतं पुरो दाश्यानाम
 धिवपनं एद्राग्रपर्वतानां वरुणप्रदासवदुपधानं कृत्वा प्रवोसीति स्मृत्वा लीमुपधायेक कपालमुपयथा
 तापि उं कृत्वा व्यावर्त्तधमियाग्रेयं व्यावर्त्तध्वं। सौम्यं व्यावर्त्तध्वं सवितुः व्यावर्त्तध्वं सारस्वतेन्द्रो वसू

३६

व्यावर्त्तध्वं योऽस्तं व्यावर्त्तथा उक्तमोपि डौ। इदं सरस्वत्याः इदमिदं स्यति चर इदमिन्द्रगोः। इदं विश्वकर्मणे
 त्यतिमो। वसवस्तेत्येता रपरिग्रहः। पूर्ववत्पदाऽग्रहणं एद्राग्रोतामूर्ध्ववदभिधायैव सीमं द्रं। मंत्रेण
 विश्वकर्मणे प्रियेण सासादनं च होत्राभिर्मशीनां निर्मथः पूर्ववत्। अग्रे वेहति त्रैवेदमध्वं अधरे
 स्यादवतं तादावापथिबी अवतं दावापथिबी स्विष्टकृदि द्रायदेवभ्यो भवन्नुषाणो अस्य हविषो घृत
 स्य बीहिस्वो हति स्क्रयमाधारयति यजमानः। वागस्याग्रेयौ० मंत्रियेण विशा। अग्नय इदं प्रयाजा
 यौ द्राग्रोतं वरुणप्रदासवत्। इद्रागनुब्रूति। पंद्रसान्तिभरो इद्रयजये० ह इद्रं प्रससाहिषे०
 तीनां वौ० इद्रस्याहमिन्द्रयाव्येनादः। एक कपालमुद्रयेत्याद्यभिधारणं ते कृते विश्वकर्मणे। इद्र
 पांशु। उञ्जरनुब्रूति। विश्वकर्म नव्यं विधी० रस्तु औ० विश्वकर्माणं यज। ये हे विश्वकर्माणं माते धाम
 नि परमाणि यावमावधानाः वौ० विश्वकर्मणे हर्मनादः। प्रत्याक्रमसहस्रेत्याहा सहासिदं॥

सहस्यश्च स्वाहा। सहस्योयेदं० तपश्च स्वाहा। तपस इदं० तपस्यश्च स्वाहा। तपस्यायेदं० यथा लिं गंसागः। ना
 रिच्छा सिद्ध कृदादि। आग्नेयादिषोऽंता नांसौम्यवर्जं विरुज्य प्राशि त्रं ननु धर्करणे वा। काले धेनु
 मंत्रवदिस्थापयित्वा। ब्रह्मस्येति० सहस्रं धारोत्साक्षीयमाणसादाधारं० तथा धेन्याति ताराणि मृत्यु।
 ब्राह्मण इयं वेधेनुः अहिः संतोय धामां प्रतिगृहीत्वा। ध्वं रूद्रायामिति प्रतिगृहः। सर्वस्तोमो देया।
 नृषमपक्षे वरुणप्रधा सवता। सामे ससा श्रीरित्यंतो। इदा वत्सुरीणां० स्वस्तिमाशोसे। काले श्रीलि
 स मिष्टयज्ञं वि कोकोयोहीदित्येते सर्व विहिताने। प्रतुषा नस्तु तस्मिं प्रक्षिप्य धारास्त्रावणादि ब्राह्म
 णतपेणोतं यं सशं वनवर्जं समाप्यते। तदानीमेव पितृयसस्येते त्रैप्रक्रमयति। विहारनिर्माणमते
 वक्ष्यामः। पितृयज्ञेन यक्ष्ये विरुजं। अग्नी विहृत्य तया वेदिमिति वेदे कृत्वा स्मयमादत्ते। प्राग्दक्षिण
 पार्श्वी पवर्गः संमार्गः। तत्रैव दर्भे निधानं। उत्तरपूर्व पार्श्वोत्तरतो द्विपदे उत्तरः। तत्रैव धानेति ति

३७

यांसु ह्येषः। तत्र तमसीति पूर्वपरिग्रहः संमार्गे वत्। तत्र उध्यन्नमपारस्मैति। आग्नी त्रिनिव पति। यदुद्धेतो
 रज्ञानरादेव स्य सवितुर्भूमिर्भूतेति मंत्रत्रयलोपः। दक्षिण ग्रेरेकदेशं। पैतृभ्यां वेद्यो प्रतिष्ठाप्य बलव
 त्केरोति। यान्मोहवनीय कर्मातितायेतस्मिन्नीयं तेनेमिन्निकं ताहवनीय एवेत्याश्वलायनश्रुतिको
 नः। वेदिगतगाहपत्य दक्षिण ग्रीनामन्वाधानं। नाहवनीयस्ये सान्विलायां। तस्याप्यन्वाधानमिष्यत इ
 ति भाष्ये। अद्य यसाय। इमामृते मितियथासंभवंसाकं मृधं पैतृयसि यं हविरिदं प्रस्तरवर्जं बहि
 र्भवने स्वाल्वा स मूले मूलेषु यानि पर्याणि तत्रासिद निधानं पर्वते राध्या समिति भाष्ये। मूले ते राध्या
 समिति विकुर्वति केचित्। अलुभिते यस्य लोपः। व्रतप्रवेशः। परस्तरण दि स्थोऽन्ये दद्यान्मो वषीषा
 निधमः। द्वौ परिधीस्त्वलोपः। व्रतप्रवेशः। परस्तरण दि स्थोऽन्ये दद्यान्मो वषीषा निधमः। द्वौ परिधी
 स्त्वलोपः। एकं विंशति धेयस्याहो भाष्ये। विंशति धेयू इति श्रुतेः। द्वौ परिधी निस्त्वः समिधो०

ह

संवरो। प्रवृत्तानि निधाय उपवेषोऽसि काले षड्कपालानि भर्जनार्थं स्पृशन् देहं। उदकुं भोगि होत्र हवली श्रु
 र्वं देहं वेदं पात्रो शरावं वेति देहं। उपात्रं वर्जं सर्वाणि। संविशंतामित्येते कदादिभिर्वेदिभिरश्रयणो
 त्तरस्यां स्तत्र्यां दारकरणां। प्राचीनावीतीवानस्पत्यासीत्यादि। यवमृत्पात्रमन्वारभ्यधूरस्तीत्यादि। सोमा
 यपितमते जुष्टं निर्वपामि। पितृभ्यो बर्हिषड्भ्यो जुष्टं। पितृभ्यो गृध्रादिभ्यो जुष्टं। यदा सोमा यपितमत्तया
 यमिति पक्षः। ते दो त्रदेवताभ्यां निरूप्या ग्रये कव्यवाहनायेति वायमायेति वायमायां गिरस्वते पितृमत्त
 निर्वपः। आश्वनायनस्य तु द्वितीयपक्षे तत्रापि यमायेत्यवनिर्वप उचिताः। अपरेणागारहपत्ये
 यो देवते मुपसाद्य यतो पवीत्युदकुं नेपवित्रे निधापोस्त्याभिर्मन्त्रहविः प्रोक्षणादिफलीकरणात्
 कृत्वा प्रोक्षणी शिषितायवा न्यसि चोत्तरत्रिर्निनीया यथा नैध्वमिति यवानां तृतीयभागं विभज्य
 तमिदं सोमस्य पितृमत्त इत्यभि मश्या शिष्टानि देपितृणां बर्हिषदो पितृणां मग्निघ्रातानां मित्य

३८

मिमश्या सोमा यपितमते जुष्टमधि-मिधान्यमित्यधिवपेत्। द्वितीयपक्षे यो बर्हिष इत्येकं भागम
 मिमश्या शिष्टं यथा देवतमभि मश्या पितृभ्यो बर्हिषड्भ्यो जुष्टं। मीत्यधिवपेत्। अद्वितीयपक्षे
 मन्त्रैर्दक्षिणां जुष्टं पत्यस्य षड्कपालान्युपधापोपवर्षं प्रक्षान्पादक्षिणां प्रोक्ष्य मसी भर्जनार्थं क
 पालमुत्तानमुपधापयति ईधं। मृगूणां। अगाराधूहने कार्यं। नैतद्विष्णुपदेशमतं। विष्टा सुतृपते तुला
 नुत्पुनाति पुनोडाशमधिष्ठित्य घर्मैः स्थो विश्वायुषा विनिर्भजनं कपाले तं तुलानावपतीति भाष्यकृत्। य
 मस्य विश्वायुष इत्यहो न्याय्य इति न द्रवतः। अत्र ह उपदेशः। प्रयनादि-गारहपत्यादिना पुनोडाश
 पर्वणि करणादक्षिणां मग्निना धानानां बहुरूपाधानाः कुर्वन्ति विदम्यमानाः परिशरते। पितृभ्यो वे
 द्यां तिस्रो रेखा लिखित्वा प्लेपे निनीया। अस्मिन्नुत्तरमित्यादि-वसस्त्वा। प्रेषेपत्नी संनयेत्यस्य प्लेपः।
 उदकुं भृशरणादि। यत्यपदेशमते न हविः। पात्रप्रोक्षणात् नैकैर्वादि प्रोक्षणाद्यं मग्नि होत्र हवली म

पञ्चमीयवृक्षस्थशेषेण सर्वेण संयचनमनुष्ठितं तदा ग्रिहोत्रहवर्षाएव प्ररणादि। दिवः शिष्यामि
 ते योऽत्र वज्रमादाय प्रक्षान्तं दद्याद्यवकुर्चात्। उज्ज्वलं त्वपादायाग्रिस्ते ते जज्ञति वेदिगताः। अयेर्जिह्वा
 अद्रिराज्यं। स्ववस्त्रं वेदाभ्यामादायोत्तराणां हर्षं वतुर्गृहीता नाभ्यानि गृह्णाति। उमरन्तीना
 मपि। उपभूतिपदानां वापं वजनानां। यरोर्योऽब्रह्मणस्त्वाप्रवायो प्रकृतिवत्। आपो देवीरित्या
 दिग्राथं। तिस्रस्पर्धने वैदिमंतर्धाय यक्षिणतः सं न हनं स्त्रीर्ह्यसर्ववर्हि रादायोर्लभ्य दसैर्निय
 वर्त्तयन्नेवेदिस्तुणाग्निः प्रसर्ज्य गच्छति स्त्रीणां वशिष्टानो ह्यवसंत्तकात्रर्धो न्यस्तरीयकुल्यादि
 परिमाणवतो धारयमाणोऽस्तुणाग्निः प्रतिपर्यति। वतुः शिखंडा। कर्षन्निवाहवनीयं प्रतिगृह्णीव
 नेव प्रस्तरमस्मिन्काले आदत्ते। अयं प्राणश्चेति तस्मिन्पवित्रे अयि सज्यप्राणापानाभ्यां वेति प्रहा
 यादाया प्रस्तरपाणिः परिधी परिदधाति। मंघ्र्योस्तीति मध्यान्नामित्रावरुणा वित्यन्तरेऽध्वोसि। अ

३९

भिर्भूरसि। अस्मिन्पवित्रे परिधीदधामि। सूर्यस्तेत्यादि। नविशोयंत्रे। नविच्छिन्नाग्निर्हस्तीप्रस्तरस्तुणोऽध्वे
 प्रस्तरः तत्र मंत्रेण स्तुता सादने। आभ्याभिमंत्रणोत्तराणां पोहनादि। धानासुसूर्यज्योतिषे विभातमहत्तरे
 द्विपयितृहः। सूर्यज्योतीषि विभातेति वा। पुरोडाशं धानाश्वत्थीमभिर्य। पुरोडाशायस्यो न त इत्यपस्त्री
 र्वा। आर्द्रः प्रथमस्तुतिस्तुदास्यत्तस्तीप्रतिष्ठाप्यास्मो न वः सदनं करामि। कल्पयामि वः। वा त्र्यं त उपस्त
 णाति। शरावेष्टे वा ने वयातत्रोपस्तरां पयसि क्षिप्य प्राणानां सक्तूनां तत्र प्रतिष्ठापनाभावात्। शु
 वनस्य गोप्योऽश्वतामुत्सनात्। अनितोरो मतीनामिति धाना नानुदासन्ने। भुवनस्य गोपाः श्रुता उत्सनाति
 अनितोरो मतीनामिति वा धानानां नुदासने यथाभागं व्यावर्त्तयामिति धानो ह्यध्विभज्येकं भागं वा
 ज्ञात्तस्तीप्रतिष्ठाप्या ज्येन म्रियति। अपरं भागमजिनो ह्यध्विभज्येकं भागं वा ज्ञात्तस्तीप्रतिष्ठाप्या
 ज्येन मिश्रयति। अपरं भागमजिनो दानादिविधिना धिक्वपतिर्दिवः। भ्योपितृभ्योऽग्निद्याने भ्यो मुष्ट
 मधिवपाप्नीति यागवतुष्टयपक्षे यमाय जुष्टमधिवपाप्मिकुस्तादित्यन्ते। मृतवत्सायाः पयसा

हृण्ण्डे मा गेशावेत ॥ १ ॥ स्तुतिपतिराभूतिः ॥ एकामिषुशालाकां शकुकां उंबारजाबध्वादि
तामुखिः प्रसव्यं मयाति ॥ नृपेणलं करणां धानलं करणादेवोवः सवितामध्वानकुत
संयच्छगायत्रेच्छं दस्तप्यं तमातेजं ॥ तस्य स्मृत्त्रैलुं मंछं दस्तप्यं तमातेजं ॥ तस्य स्मृत्त्रैलुं मंछं
तप्यं तमा ॥ शलकोमं धेक्षिष्वैकैक शोहकीर्णासादयति प्रियेणोखावतिः ॥ अयं यज्ञो ममाग्रे न
तुर्हता ॥ पक्षांतरे यज्ञोस्तीति मया भिमर्शनं न ॥ ततो दक्षिणातः ॥ कशिष्टपर्वहणामांजनमभ्यंजुं नु
दक्षुं भिमर्शनं कैकशाओसाद्येदनिधानादिहोतरेहिहोता आग्नेयीमुखो वेदिस्थानरात्रेयी प्रोक्ते
धोस्त्रिष्वीमुख एवावम्प्रविश्योत्तरस्थां श्रोत्रपामाग्नेयीमुखतिलेत् ॥ अध्वर्युरग्नये देवेभ्यः पितृभ्यः
सन्निधमाजायानुब्रूहि ॥ होता ॥ हिं भू भुवः स्वरो ॥ उशां तस्मा ॥ अन्नवो ॥ उमुशां त ॥ अन्नवो मुशां त
अन्नवो ॥ उमावह देवा नित्यं जमाना ॥ अग्निमग्न आवह सोममावह सोमं पितृमते ॥ आउ
वहा पितृन्वर्हिषदः ॥ आउवहा पितृन्वर्हिषा नान्वाउवहा यथा देवतमावा स्य देवा ॥ आउपानां आउ
५ आग्नेयीरूपाया प्राची तस्याः संधौ ॥ शुद्धप्राच्यामि सधेः ॥

कदा अग्रिकव्यवाहनं आउवह आवह जातवेदः सुयजायज। उपांशु तं त्रत पक्षे आवह स्वाहा प्रभृतीनामं
 गप्रधानसंबंधिनोमं द्रुतेत दृष्ट्यावह देवानावह जातवेद इत्यनयोरावह शब्दयो रूपांशु तमेवेति सिद्धान्त
 भाष्ये। सुमं द्रुतं त्रते प्रधानदेवतापदानामुपांशु त्वां अंगदेवतापदानां सुमं द्रुते। आवहादिषु मं द्रुतं ध्येमा
 तमाख्यत्रैस्येति तदा अग्रिकव्यवाहनस्य चोपांशु त्वां अध्वर्युः प्रणवे प्रणवे पवंपाधाय स्तोत्रमाधाय यस्या
 यतां यजमानस्य नोऽप्युक्थ इति। समिद्ध इति देवाः पितर इति वा अग्नी सति धीवाग्निं नेति प्रेषः। मध्यमं
 संमृज्या त्रं। अथेवाजजित। भुवनमस्मिन् प्रवराय प्रत्याश्रविते सीदोत रिया हो देवाः पितर इति य
 जमानो वेदेति नेति केचित्वा होता तस्मी दृष्ट्वा सनंतस्मी निरस्य तृणमासनात्। तस्मी निविश्य तस्मी
 च वहि जो न्यग्रतः स्पृशेत्। जपल्लोपो भवेदत्र स्मृत्वा दापनमावह। न स्मृत्वा दापनादिषु देव शब्दादुच्यं
 पित शब्दः स्मृत्वा कादम्यत्र। ननाम देशकोप इति वृत्तिर्होतारमध्यथावषट्कारानुमं त्रपांवनलेष्यते।

अध्वर्युस्त्रीमयाजानि स्वादिमौपमृतमृतस्याः। नीयस्वाहाकारं यजति। होता प्रधानदेवता तैस्वाहा
 ग्निकं व्यवहृतं। स्वाहा देवा इति। आन्यभागयोरनुवाक्ये। आनो अयसुः। जीवसोः। त्वेसोममहेभगं।
 वसो। प्रसरे स्वावौ निधाय ग्रंथीयाससां विमुच्य प्राचीनावीति नो भवेयुः। पुनश्चाशिधिलग्रय
 यः। त्रीमते। अध्वर्युराग्नीध्रश्च दक्षिणातो गच्छतः। ब्रह्म यजमाना उत्तरतः दक्षिणेन जुहपुपमृ
 तं सादयति। दक्षिणेनोपमृतं ध्रुवां दक्षिणेन पुरोडाशं धाना। सा दक्षिणेन मधं। समानं जुह
 षद्गुणैः। ब्रह्म यजमानो विलोके इत्यापस्तंबः। आश्वलायनीमोपि ब्रह्म यजमानेन सह उत्तरतो
 गच्छत्येषा मुत्तरतो यजमानो भवति तैः सह प्रयोगे ब्रह्मणा पितृभूतमिति देवत्रातोक्तैः।
 चौरस्त्यं परिश्रयत्वं पश्चिमभागोपश्चात्पूर्वभागो उत्तरं दक्षिणं स्वमुत्तरं प्राचीनावीती जुह
 मुपस्तीर्य सोमय पितृमत र इत्यपां भुवनस्य धेत्यत्रैः। होता त्वेसोमं धांत वप्रती धीराः

४१

सोमो धेनुं ददाति। सादयः दस्तेष्वोमंत्रेण पुरोडाशस्य मध्यात् सकृदवदाय सकृद्धानामवद्योतते त्रैः
 मा भैद्यमा संविजिध्वं मा बोहिः। सिधं मा वस्ते जोपक्रमीत। भरतमुद्धरेते मनुषिं वृतावदानानिबः प्रत्य
 वदास्योमिनमो वो अस्तमा मा हिः। सिधं त्यवदाय मा भरति मधं स्यावदाया मिदाय मितावा आस्ता
 धा। अस्तु। स्वाधा। सोमं पितृमते स्वधाये स्वधामहे सोमं पितृमते त्वेसोमं पितृभिः रमीणं स्वाधा
 नमः सोमं पितृमत र इत्सोमं पितृमतो हं पुनरुपस्तीर्य पितृभ्यो बर्हिषदो नु बर्हिषदः
 पितरः जुषध्वंत आगता दधाता हं पितरं विल्लिः। बर्हिषदो ये गामिष्ठाः उंधानानां पुरोडाश
 स्यामं धस्य च मध्यादेव क्रमेण वदाया मिदाय गमनादि सर्ववता पितृभ्यो बर्हिषदः स्वधाये ह
 पितृभ्यो बर्हिषदः। ई दे पितृभ्यो ईषुः येषां धिं वे विश्वस्वाधानमं पितृभ्यो बर्हिषदो इरं पितृणां
 बर्हिषदा महे वृत्रहा पुनरुपस्तीर्य पितृभ्यो नु स्वाधा। आग्निद्यानाः पितरः तयो जहवीषिप्र

तिष्ठाने न्यो

मंथमिदपि व्याख्येय इत्यतः । तदानीं पक्षरक्षणस्य मंत्रोपश्लेषः । सर्वत्र पक्षे पुरोडाशादिभ्यो यजमान-
नागाः । अत्रोत्तरेलाया इलायाश्च होता प्राणमधमपिन कुर्यादिति वृत्तिकृतम् । अत्रोत्तरेलायाः प्राण
मध्वं कुर्यादित्यन्ये । न च ब्रह्मणोपि इलायां भक्षः । न च मार्जनं तयोः । इतरं मंत्रेण धाना पुरोडाश
यैश्च स्वभागमवध्रेण भक्षयित्वा मंत्रोत्तरे वसमानं पमागानध्वर्युर्यो यजमान इति क्रमेण ध्या-
वर्हिषि निमज्ज्य मार्जयेत् । यदि तु मंधावध्रेण अधिकं ने जा प्रत्याप्राप्य इत्याश्रीयते तदा मंत्रेण पुरो-
डाश धाना मंधे कदास्य हावध्रेण मार्जयेत् । ततो ध्वर्युर्मंधं होत्र आयाधाति तं होत हन्त्येव मेव होता
ब्रह्मा ध्वर्युरश्री यजमानश्च मंत्रेण वध्याय बर्हिषिलेपां निमज्जेत्यजमानो ने दमाध्रेणां कुसीदा
अपयसमानः पूर्वासादितकुम्भे न संततो धारां कुर्वन् श्रुं धंतां पितर इति सकृन्नेत्रमुक्तात्रिः प्रसक्तं
पर्यति निधाय कुम्भाभ्यां विद्याजं यन् कुर्वन् राणीति त्रिः प्रतिप्रयेति मिथवर्जं हविः शयानुरके न संप्रम-
सिह्यति सर्वं रयगानुः । स प्रयुर्द्वैत एतन्ध्याः । त्रः स्वायाय ननु यां तन्मं बनेते

पत्री त्रिपिंडानुक्ता प्रबोधिचदिकोणेषु स्थापयति प्रत्येकदेशस्येडातेतच्छेषस्यापि मर्दनं एतन्नैदेव दत्तशर्म नि
तिपितुन्मोक्षप्रवितामहस्यप्रापितामहयन्त्रवामन्विति पूर्वकोणाएतन्नेपितामहविलुप्तमन्त्रितिपितामह
नामोक्ताप्रवितामहस्यापितामहयन्त्रिति दक्षिणे एतन्नैप्रापितामहत्तदशर्मन्त्रिति प्रापितामहनामोक्ता
प्रवितामहस्यन्तयेन्विति पश्चिमे परेषामपि नामानिवाच्यानि इति रुद्रदत्तः निवमिति भाषो उत्तरको
णोहस्तलेपनिमज्जात्रपितरो यथा भागं नंदध्वमिहाह सयजमानाश्च त्रिजुह्वरुवाणि प्रस्य मु
सं दशमित्यस्या इंदो देवता मुसं दशं तां हरी इति यावदुल्लासमाहवनीयमुपतिष्ठता गार्हपत्यं देशगता
अक्षं नमीमं देते तस्य स्थाः पक्तिः छंदः अक्षं नमीमं दत्तं यावत् हरी इति पूर्ववदुपतिष्ठते उभेभ्यो अ
वसानो अक्षं नमीमं देते त्वनोपैव त्रयोपरिश्रितं देशं प्रविशति अथाश्वलायनोक्तानि प्रस्यपज्ञो
पवीतिनो दक्षिणावृत्तो दक्षिणावृत्तो दक्षिणाग्निमुपतिष्ठते अथाविकानैरपतेति आहवनीयं मुसं
वयं मघवन्मदिषीमहि प्र नूनं पूर्णं दत्तं स्तुतो यासि वसं अन्नं यो गाः नंदते

दशं हरी इति गार्हपत्यमग्निं तमन्य इति । अथ पृथुलो मा प्रगमेति वस्त्राऽग्नेरुभित्पृथुः । गार्हपत्यं तपत्रे
 ति गार्हपत्यस्य पूर्वतः यो देशः तत्र देशे ताः समाप्य तत्र नो यधेति न सिंहः । गमनं यत्रा दक्षिणपदेति वृत्ति
 कृत्वा तत्र दक्षिणो न विहारो आहवनीयमग्नेरिति भाष्याऽनुत्तरं एवा । यजमानः परिश्रित देशप्रविश्यां जना
 म्भ्यं जनेवासंश्च त्रिरनुविंडं ददाति । पिउपि उदेदति तिरुदत्तः । ओं क्षतं तविस्त्रा मन्त्रपितामहस्य
 प्रापितामहः । ओं क्षपितामहा मुकशर्मन्त्रपितामहः । आक्षेपपितामहा मुकशर्मन्त्रपितामहस्य तमा
 एवमभ्यं जनमभ्यं श्वेतमिन्त्रे विशेषः । एतानि वः पितरो वासाऽस्य तो नो न्यस्यितरो मा यो हति वा सस्सा
 दशो ह्यिवा निदध्यात् । उरुत्तिस्त्रिंकां वा । उत्तरं आयुर्विस्त्रं लोमा । उत्तरं योरपि पिंडं योरीदृशा एवमंत्रो न
 त्रहः । नमो वः पितरो रसानमो वः पितरः शुक्राय नः जीवाय नः सुधामैनः । मन्येव नः घोराय पित
 रानमो वः एतस्मिन् लोके स्त्रियुक्तां स्तु न्युयस्मिन् लोके मांते नु य एतास्मिन् लोके स्त्रियुयंते षां वसिष्ठः ।

स्य पितामह ५

४४

मेनुया

तेनीरेः पृथिवीः पृथिवीः अधोऽग्निः सुविदंशः अशीतं वसं समादं दंति ।
 न्यन्यो विष्णोः तानि पितो वं भूय । यत्को माते नु हुमत्तं नो अतिवृत्त्यं मम तं पारयिष्ये ६
 भूयास्त्योस्मिन् लोके हंते षां वसिष्ठो भूयासं इति नमस्कारं जपति । भूयासमिति मंत्रो नः । गृहात्तः पितरो दत्ताः सु
 दौवः पितरो जेकोति पितृनुपतिष्ठते । उज्ज्वलं हंती रमत्तं घृतं पयः कीलालं परिस्त्रुतौ सुधास्थं तृपयं तमे पि
 तृन् रस्य दक्षं नि नयति । उदकुं माता । मनो न्याः शः सेनस्तामैना पितृणां नुमन्मभिः । आनं च तं सवेम
 हीति तिसृभिः उपतिष्ठते । उज्ज्वलं पितरः प्रेतश्च रायमस्य पंचामनुषता पुराणा । धृता दस्मा सुद्विणयं यत्र
 मद्रं प्रत्ते ब्रूता द्रागधां देवतासु । इति पितृनुत्पापयति । परंतपितरः सोम्या इति प्रवाहणा पितृनुत्पापयति ।
 अथ यतो पयति । प्रजापते न हं देता इति गार्हपत्यसमीपं गत्वा यदेतरि दौमि त्यनया पद्मो स्थापयं देत
 रिसमिति पुनः परिश्रितं प्रविशति । यजमानः । अथ ऋषिजो यज्ञोपवीतानि कुर्वति । अथ युराग्नीध्रं यो
 नैरतो गच्छतः दक्षिणतो ब्रह्म यजमानो उत्तरेण नु ह्युपभृते । प्रवामुत्तरेण । परिश्रयणा न्यपास्या अथ पु
 रिदेयजमानस्येतियजमाने भागं निदधाति । ननु तर्धकारणमिडा धेता न्येयस्य यदाप्येक देवस्य मिति भाष्य ।
 अन्वाहार्य दानां ते । अग्नीत्य रिधीनाग्निं वेति त्रैषः । मध्यमो नरावग्निं वसं मज्ज्यसमानो गहोमः । व
 पृथिवीमुत धायन्मातरं पितरं वाजिहिंसितमः । अग्निमीतस्यां देनो गार्हपत्यं प्रमुचतुऽरिता यानि चक्रेन

national

Centre for

हिर्वर्जमुयाजौदेवौयजयज। नराशंस्यमभ्येहोमः। यज। उत्तमं प्रकृतिवत् कालेव सुभ्यस्त्वा आदित्ये
 भ्यस्त्वा यजमानः। वस्तुन्येवात्र आदित्यानेवात्र आयुषे वेत्येत्युत्तमं प्रकृतिकं संनिधानिकुः।
 ततः आश्रावणादि होतादेवा आज्यपा आज्यमित्येतदनेतरे अग्निहोत्रोत्पत्त्यस्य स्थाने अग्निः कस्य वाक
 न उद्गमिति वैदेवा यजमानः। सोमस्य पितृमनो हमुज्जिति। पितृणां वैदेवदो पितृणां माद्रिष्वात्तानां य
 मस्या हे। देवेभ्य आज्येभ्य उदे अग्नेः कस्य वा हे नस्या हे। देवः रवील इत्येतं निवीतमिति भाष्ये। स्वर्गा
 देव्या इत्येतत्तर्ह्येतमित्यन्विलामो। यज्ञपां हि। यजमानं प्रथतं वितेमुं यामीत्यादि। संस्वावतो न
 हविः शेष भक्षणं आज्यलेपान् प्रक्षाल्य संस्क्रवेजु ह प मृतौ स्पर्शमाज्यशेषं नादाय अर्धयुरेव मा
 ह्वं पयं प्रतिगच्छति न होताग्नीध्रश्चा अग्नेर्वीमपुं न पत्नी संयुजा। आज्ये डा वपत्यं वारध्यापि
 संपत्नी यं जुहोति। इधम प्रवृश्च नाधानादि दक्षिणाग्ने कृत्वा यथेतमित्यादि। न प्रतीया त्रं नोत्पानेन।
 होतातंतु तन्व नित्याति प्रणीता ददं स्तीर्वा प्रायश्चित्तानि जुहुयात्। आज्यस्थान्माः प्रायश्चित्तानि न

84

समिष्टयजुः। तस्तीर्वाः प्रहरणां यजमान भागमवद्राण भक्षयति। अग्निस्तृणी हि कपालो द्वासन काले भज
 नमप्यदा सयति यक्ष्मे ब्रह्मा प्रायश्चित्तं हत्वा संस्थाजपं कुर्मात्। विष्णु क्रमादिषु तक्ष्मां वेद्यां आहव नीमं ना
 निज्ञातम्। समिष्टो अग्न इत्यादिषु तक्ष्मां वेद्यां नमस्तश वमे। ब्राह्मण भोजनां तां उरुपक्षस्तिना दृतत्वा
 त्रालिख्यते। इति पितृयज्ञः॥॥ पितृयज्ञार्थेन नीनुद्वा स्पृष्ट्वा सह प्राणनाभमप्यर्च्यं वैकु नयद्वेयां विद्युत्। ना
 स्ति वादर्व हो मत्वात्। प्राकृते विहारेऽग्नीविहृत्य तस्मीमधो न्याय तस्मीं परितराणा परिभोज मुल पराजीवे
 दोपवेपा कृत्वा तस्तीं पातस्तीर्धा पातिसंमर्शनादिसर्वमेव तं त्रतस्तीर्कं भवति। धावंतः पुरोडाश संयोगिनः
 पदापी स्तावंत एव कीर्धत इति रुद्रतः। काले करं भपात्रव यजमानस्य यावंतो मा सा स्तावंति कपाला
 न्येकाति प्रीतानि स्पर्श ददं ह। अनपरास्य त्रीणिकपालानि। उपलं तानि पश्चात्प्रयुज्य। स्तवं वेदपात्री मा
 ज्यस्थाली प्रणीता प्रणयने मुपवे षं मदीती मेक्षणां व। पक्षे प्रणीता प्रणयनं यजु रपुतस्या पितृकल्पमान
 तादिति भाष्ये। पवित्रे प्रणयनं। संमर्शनीयांतीं त्रया यो मा सा स्तावंत कृत्वा न्याप्यं तो निर्वप आर्वन्

65

१

प्रतिमावैव समावपेयुः। यदा तु पशुस्यक्षेपः। तदा समावपुन द्वावापाय रिगमनमंत्रस्यावृत्तिः। यजमानः स्यात्
 सथापुरोडाशात् स्तुते समावपति। यदा पिपेरका विधानेना नीतास्तदा पिपेरकं पति। अथ यदा वपतीति तदा
 दत्तः। एषते रुद्रभागस्तं जुषस्व तेनावसे न परोम ज्वतोतीति। पुनरुडाशान्वक्ष्य आशेषे यदेध्वयुः। पत्नी
 यजमानो मात्याः सह त्रिभिर्गवश्चतुर्धन्यापिनाकहस्तकृत्तिवासोमिति यावत् प्राणधारणं कर्तुं
 व्यतेतावत्स्यतीति स्विता पुनर्दिरेव मेव वदेयुः। ब्रह्मा होता ये कुरुतः। ततो धर्म्यद्वयः परिष्वेते
 तान्विलप्यौ। परिष्वेकमध्ययुर्वेति भाष्योपरितो मूलवस्त्रावचेदिति रुद्रतः। यागदेशं पुरोडाशा
 निधानदेशं चानुवक्षमाणवाग्यतामस्तशान्तामागत्य एधोऽस्य धिष्णीमहीत्याहुवनीये समिध
 उवाधायापोऽन्ववादिषु मित्वा पतिष्ठेतापत्याः पयस्वत्यग्रवागमातामांसं सृजेत्। हृदयपर
 शमनं प्रतिमंत्रमेकैका समित्वनौ हस्तिभाष्यमंतं। त्र्यंबकाः। अग्नीपरिस्रजं स्थापय क्षपविधवा
 अथ यज्ञाया इमा कृजीमिति यथासंभवं। साकमेधः हविः। वारिराहृत्य व्रतप्रवेशः। काले स्थ

४७

तीस्त्वयश्च दंष्ट्रा शम्पादषडुपला मदेती मे क्षणावर्जमित्रराणि। मृते प्रणीता धर्माः क्रीयते। अनया धिष्या
 घृतं गृहीष्यामीति ध्यात्वा कस्मात् स्नानं सत्वाग स्नानुकस्मै वाग स्नामि पोषयतोऽसाज्यमानीयादेव स्वा
 सविते सुप्तं घृतं देवमग्रे यो वे ग्रमं यत्नं यो ग्रे यत्नपतिं धेहि स्वाभिद्रोवा पीतवन्नस्येति निद्रमव
 णीषा वन्नस्ये प्रेक्षितमसि वस्त्रा प्रणयति सत्वा प्रणयतु घृतं देवं प्रणया मियत्नः सः सा दमनुना।
 इरं मदेतं घृतं एष्टमुदाकुः सहस्रपोषं यजमानं यं वत। मृश्वः एकाक्षरं ईदं शमं विराट्। यदिदं विश्वमु
 वनं व्यानेते तत्रोदेव तरसं विदानं स्वस्ति यत्नं यजमाने तत्रोदेव त्रमसि। कस्माद्युना क्तिसत्वायुना
 कुं। यत्पुरस्तात् प्रसवत्कपरिष्ठात्सर्वीश्वयता। तेन रश्मिपवित्रे पा० काले अदिसे जुष्टं नि० अदिने ह
 व्यं। उक्तेरेत्रिनिर्नया धृष्टिरसीत्यादि। ध्रुवो सीति स्थालीनुपधाय तदुलानुत्स्य स्थाल्यामपठ्या
 नीयो सुनोति। केचिदपश्चत्प्रणयंति। ताम्योपि संयवनं। स्त्रवेण च तमुपहृत्य वेदेनोपयम्य सद्य
 मद्भिर्गमनं समोषधयोरस्तेना सधरेव जुगातीभिर्मधुमन्मधुमतीं सृज्यस्वेति तदुल्लेखानीयमर्थ

सीतं दुलानधि श्रयति । यदा ते दुलानुसया देवसेति घृतमुत्पृष्यात्प्रोत्स्योदकवत्यां स्थाप्यां तं सीधत ता
 सि अघमे सीति तं दुला वापः । इत्यमुक्तमाधानगनादित्यगो निजाया । तदा न घृतप्रणयनं । न च तन्म
 ली मूहः । ७० तस्मिन्मितादि सांतप नवत् । अदित्ये जुष्टमभिधारया मि । प्रिये लोका सादनं । यतो सि । अ
 यत्तः । ममाग्रे । वतु हेति । सप्तदशसा मिधेयः । आज्यभाग्यो रग्निरादि मश्नवत् । भायस्यानो क
 मी बहेत्यनुवाक्ये प्रधाने उत तामदिते । ७१ यो यो हेदिति मही मृपुमा । सुप्रणीती वो । आदित्या अ
 या प्रप्रजया वपुश्च मिश्रजनिषीया । प्रेक्षो अग्रे । ७२ अग्रे इति स्विष्टकृतः । विरज्य प्राशि त्रै न वतु धो
 करणं । तस्य काले ब्रह्मणे चरं परिहरति । तं चत्वारो धियाः प्राश्रति । ब्रह्मणे परिहृतस्य वा चतुर्धा
 करणं । आधानगतादित्ये भाष्यकारेण पक्षद्वयोक्तैः । अश्वः श्वेतो गोर्वाश्वो दक्षिणा । सहस्रधार उ
 सोऽधक्षीयमाणः । तेनाश्वेन तेन गवेति बोहः । काले घृतप्रणीता पक्षे कस्त्यापो क्षीत्सो विमुच्युः । स
 मुद्धंवा प्रहिणो गच्छा शेषमविकीरणा । यत्तशोचमवर्जं ब्राह्मणभोजनांतं । उदनादि पूर्ववत् । अप

४८

न निवर्त्तनं बा । ॥ इति साकमेधाः । ततः प्रातरग्निहोत्रं हुत्वा शुनासीरीयेण यक्ष्ये । विद्यत । प्राचीनप्रवणे
 देशे । उर्णस्तकां निधाय निधाय वा । अन्नाधानादि । अघयज्ञाय । इमा मूर्जेमिति यथा तिथिः । शुनासीरीयश्च
 हविः । उषेत्वा । इमां प्राचीं । नवत्सापाकरणदि । पयस्वतीः । ऐश्वदेवदे । धासं न डं प्रस्तमयं वेधावर्तिः । वेदो
 वेदिः । प्रागुत्तरासत्रियहायशातनादिपर्णवल्कवर्जं कुंभ्यालेपनांतं । इमो पर्णो बत्सापाकर्णो । वायवस्थो
 पायस्व । परित्तरां । देवदि वेधु । यदि द्यौः पक्षो मिभाष्योक्तिवशेनाश्रियते तदा भावरी इत्यास्यनलोपः ।
 पाणि संमर्शनं । स्पिनसहपंचवलापिशक्तपालानि । चतस्रः स्थाप्याः । शिष्टानि वैश्वदेववत् । वाजि
 नया चवर्जं । पवित्रकाले । आग्नेयादिनिपंचनिरूप्यं द्राग्निभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यः । इद्राय शुनासीराय स
 र्योयनिरूप्य । पूषने व्यं रक्षस्वेद्राग्रीहच्यं रक्षेयौ विश्वे देवा हव्यं रक्षध्यामिद्र शुनासीरहव्यं
 रक्षस्व सूर्यहव्यं रक्षस्व । इन्द्राग्निभ्यो वो विश्वेभ्यो देवेभ्यो वो मीद्राय शुनासीराय वो सूर्याय प्रो
 क्षामि । उक्ते त्रिनिनीय । यथा भाग्यो वर्त्तध्वं । इदमग्नेः सविनुः । इन्द्रोऽद्राग्नौ । इद्राय शुनासीरस्य

र्यस्येतिषे षण्णाथानां ३२० सोमस्य सरस्वमाविश्वेषां देवानामिति वरव्यान् अजिना दानादि अग्रये
 जुष्टमधिषपा मिस्वित्रे जुष्टस्वे जुष्टी द्राग्निभ्यां मी द्राग्र्यभुना सीराय सूर्याय धाम्यमसीसा
 पोस्तीतां न्युपधाये द्राग्र्यमंत्रैरेष्टा तस्मी वलौपुष धाय वैश्वदेवाय ध्रुवोसीति स्वास्ती शुनानासी
 रायमंत्रैरेष्टा तस्मी वलौपुष सोर्यामे क कपाले पूर्ववत् नतः प्रातर्दोह कर्मता आवरंतीत्यादि संक्षाल
 ननिनयनांते वायवे हविर्दिद्रियाव हु दुग्धिवायवे देवभ्यः ॥ अंगारा धूहनादि पिंडं कृत्वा यथाभागं
 व्यावर्त्तध्वं ॥ अंग्रेयं विभूज्या व्यावर्त्तध्वं सोम्या व्यावर्त्तध्वं सावित्रं व्यावर्त्तध्वं सारस्वतं वरुं व्यावर्त्तध्वं
 पौष्णं व्यावर्त्तध्वं मी द्राग्रं व्यावर्त्तध्वं शुनासीरीयं सोमं इव सरस्वत्याः ॥ इदं विश्वेषां देवानां इति वरु
 इयमि द्रस्यभुनासीरस्य ॥ ३२० सूर्यस्येत्यतमो पुरोडाशः ॥ सर्वेषां क्रमेणाधिभ्रयणां दोहस्य न
 दधिप्रक्षेपः ॥ प्रथमादि ॥ आप्यलेपं निनीयो नरपरिश्रहादि वैश्वदेवस्य दृष्टप दाज्यग्रहणादि सोमो द्रा
 ग्र्यैश्वदेवशुनासीरीयाणां तस्मीमभिधारणं ॥ अन्येषां मंत्रेणापसा आलेति पयसः ॥ क्रमेणामि धाय

स्योने तइत्यादि क्रमेणोदासमति शुनासीरीयांतात् ॥ ४५॥ ह मा इति षम उदास्येक कपालमुदास्यपात्रां
 प्रतिष्ठाप्य काले तमायेनाभिर्धर्य व्याहतिभिर्हवी ॥ ५॥ व्यासा द्यमति ॥ पत्रहोत्राभिर्मर्शनां वैश्वदेवन्निर्मथाः
 सामिधेयः ॥ नवप्रयाजाः ॥ पौष्णं तैरेवै द्राग्र्यैश्वदेवाभ्यां पूर्ववत् प्रवये ॥ इ द्राग्र्यभुनासीरायानुब्र
 हि ॥ इ द्रवयं शु विषो ॥ इ द्रभुनासीरयजाये ॥ इ द्रभुनासीरमभवाय तो गव्यं हुवे मावो ॥ इ द्रस्य
 शुनासीरस्याहमिद्रियायै नादः वायवे नुब्रहि सल नौदेवमनसा धियो वायुयजाये हेवामुसी
 शानाय प्र वाज्यस्यावो वायो रं यैद्रियावीभूयासं सोमं मुदृत्य बाह्विषदमित्यादि उषोशुस्ययि
 अनुब्रहि तरणिर्विश्वदर्शितो रोचनं ॥ ७०॥ सूर्यायजाये यजामहे सूर्यं वित्रं देवानां श्रावो
 सूर्यं स्याहं ॥ या नादः स संस्पृश्य हस्यत्यायवां स्वाहा ॥ अधिमासायेदं सैः स पीयाहं
 स्यत्यायेदमितिकच्चिह्नं नादिष्ठानुवास्तिष्ठं यदि ॥ अंग्रेयसावित्रसारस्वतपौष्णानां विरुज्य प्रा
 शित्रं वतुर्धीकरताव ॥ अन्येषामविरुज्य प्राशित्रं पयसो यजमानभागं ॥ प्रयडि धाति ॥ ४५

प्राग्वद्योजनसमर्थसीरंश्चेतंबलीवर्दं वांतर्वेदिस्थापयित्वा। ब्रध्नेत्यादिसहस्रधारावृत्तावस्थीयमा
 लौ। तौ दध्नतुः पृथिवीमेतद्विधं विवृताभ्यां सीरगोभ्यामतिनरात्तिमृत्युं। ब्राह्मणाः इमेवः सीरगा
 वेद्यथाभागमहिंसंतः प्रतिगृहीध्वं। उज्जितयश्नासामेसत्याशीरियंतेऽनुवत्सीरणां स्वस्तिमा
 यनुयाजमित्येकायथादेवंस्तुवाकैः। उज्जितयश्नासामेसत्याशीरियंतेऽनुवत्सीरणां स्वस्तिमा
 शासति जपेद्यजमानः। अनुवत्सरो वायुरिति ध्यायेत्। गृहीतेनेवेत्यादिवातिनयागवर्जं। वैश्व
 देववत्। त्रीणि समिष्टयजूंषि। ईहः। हरिरिति प्रातर्दीहप्राभ्राति यजमानः। ब्राह्मणातर्वलंकृ
 त्योदनादिप्रवृत्तं। मन्त्रेभ्यस्तमेवेत्यस्य स्था। ने एकं मासमुदसृजत्। परमेष्टी प्रजाभ्यः। तेनाभ्यो मे
 आवहदष्टं तं मर्त्याभ्यः। प्रजा मनु प्रजायसे। तनु ते मत्यामि ते। ये न मासा अर्धमासः। त्रुतवः पति
 वत्सराः। ये न ते ते प्रजापते। ईजानस्य न्यवर्त्तयन्। तेनाहमस्य ब्रह्मणा निवर्त्तयामि जीवसे। अग्निं

५०

राय

मेनेतिसमानो ब्राह्मण एक हो तेत्यंत। अथैकेषां पंच संवत्सरानि निरूप्य विषयवार्तः सद्यो दुग्धे पयसि। इन्द्राय
 रुना सीराय द्वादश कपालः। सौर्य एक कपाल इत्यष्टौ हवीषि। लौकिकं पयो गृहीतानि धेयां आसा द
 नं पृथ्वीतनुसां त्राय्य धर्मीन्। त्रंते। इति शुनासीरीयं पर्वं।। (यो न पुनश्चातुर्मास्यास्पनि विकीर्षति स
 चातुर्मास्ये रिष्टा सोमे न पशुना वा यजते। त दशत्तौ बोधायनोक्तेः। स बनेष्ट्यात्वा। तस्य योगश्च सृज
 कृतानुसासेत्। प्रोक्त आग्नेयोष्टा कपाले। इन्द्राय एका दश कपालो। वैश्वदेवो द्वादश कपालश्च त्रित्य
 क इति। यस्तु पंचसांवत्सरिकात्तिरव्यास्याम इति अपस्तंबे सृजत्। चातुर्मास्यानि वा पुनरित्याश्वलाय
 नस्तत्रावापुनश्चातुर्मास्यानि विकीर्षति तस्य न सोमादि। इत्यापदेव पुंश्रण चातुर्मास्यनि रूपाणां अका
 र्त्तं नंत देवेन यज्ञे शस्तेन तुष्यतु।। अथ विहारः। तत्रादौ प्राच्यादिदिग्ज्ञाने पायः कृत्वा यनोक्तः। य
 त्र शुनो देवशदेव यजन करिष्यन्वतितं देशं जलेन समीकृत्य तन्मध्ये शकुं निहत्य शकुं समितो मिकतः।

पाशोरजुं कृत्वा शंको प्रतिमुच्यत यामंडलं परिलिखेत्तमंडले खायो प्रवृत्तं यत्र शंकोऽग्रव्यापानि पत
 तितत्र बिंदु कुर्यात् अपरांस्तत्र च तले खायो सानि पतति तत्र बिंदु कुर्यात् (ताभ्यां बिंदुभ्यां प्राच्याः सि
 धिः बिंदोः) शंको निखायते दंत रक्षि गुणारज्जुमुभयतः पाशोरज्जुं कृत्वा मध्ये लक्षणं कृत्वा शंकोः पाशो
 प्रतिमुच्य लक्षणेन दक्षिणा पायस्य लक्षणे शंको कुर्यात् एवमुत्तरतोऽपि तोभ्यां शंकोऽग्रव्यापानि
 धिः एवं वप्राच्यादि सिद्धेनंतरं वैश्वदेवार्थं प्राकृत एव विहारः कार्यः तत्र पिशिलमात्रा भवतीति धिष्या
 नां विज्ञाय तत्र तिष्ठुल्लव वनां तुल्य पक्षे जाणि गार्हपत्यादाय तनानि त्रिपदं हि प्रादेशं पिशिलं मुष्टि
 कृतेरनिष्ठी कौतरे वैतिके रविंदः प्रादेशमात्रं पिशिलं शम्भामात्रं पितृपिष्टं दीपिका दोहू प्रा
 देशं पिशिलं मित्रादाय प्रयोगः (तत्राह वनी यवतुरस्त्रजिकीर्ष त्रिष्ट देशे पृथ्या मनुहर्षा परोशं कृ
 तवृत्ति शति परिमाणं देशस्याद्यंतयोर्निहस्य हि गुणारज्जुं कृत्वा गंतुं भगा ईहा दशांगुले शिष्टाद्वा

५१

ईष्टा दशांगुले लक्षणं कृत्वा शंकोः पाशो प्रतिमुच्य द्वितीयं लक्षणं दक्षिणात् उत्तरत आद्यकृष्यप्रथ
 मलक्षणे शंको निहस्य विपर्यस्य रज्जुं तथैव शंको निहस्य तत्राकारिकोक्त प्रकारः ॥ यद्वाष्टुगुलं द्वादशांगु
 ला द्वादशांगुलेषु प्रदेशेषु लक्षणं त्रयवतीमुभयतः पाशोरज्जुं पृथ्या यामायम्य पाशोर्लक्षणेषु वै
 वर्षां कृत्वा त्रिहंति द्वितीयं वतुर्धयोः शंकोः पाशो प्रतिमुच्य तत्र शंको निहति (द्वादशांगुलं स्थेन लक्षणे
 न दक्षिणा पायस्य तत्र त्रिहंति करोति तृतीयं शंको पाशो प्रतिमुच्य त्रिहंति परितः दक्षिणातो पक्ष्य प्रा
 कुः एवमुत्तरतः सवतुरस्त्रस्य दक्षिणात्तरभागः तस्मिन्नेकं पाशं प्रतिमुच्य अपरं पूर्वभागस्थं पंचमं शंको
 प्रतिमुच्य मध्यमलक्षणं कोणादेशोऽप्यग्रमांशं कुः दक्षिणाशंकाविकः पाशास्तिष्ठेत्तपंचमं शंकोः पाशाष्टु
 ल्युच्य अपरस्मिन् प्रथमं शंको प्रतिमुच्य पूर्वपक्षं कोणोऽंशं कुः ॥ एवमुत्तरदेशं शंको निहति शान्वापयकोणो
 रतिपंचशतुः पक्षः ॥ यदेकोन त्रिंशद्गुलं तिलोनां सप्त दशांगुलं तले लक्षणं मेव तीरज्जुमुभयतः पा
 शा कृत्वा त्रिगुर्विशत्यंगुलं पञ्चान्तयोर्मध्ये शंको कृत्वा त्रिहंति मध्यमं शंको सप्त दशांगुलं भाग पाश

पूर्वशंकवितरं प्रतिमुञ्चते तत्रैव प्रथमोऽपकृष्टशंकुः पूर्वशंकुः स्वपाशोपश्रितमिदं
 लक्षणं नैत्रत्यं कोणोपकृष्टशंकुः एवं वायव्यशानं कोणोऽपकृष्टशंकुः ॥ इत्येवंपरिमाणं तत्र
 पुनरुक्तं सप्तमं हनीयोऽनुविशत्यमुलं ननु रस्त्रस्य मध्यशंकोपाशनिधाय कोणशंकुपर्यंतं रुजु
 मवापम्यतावती रुजुं मध्यशंकुस्थितपाशमिव दिक्शंकौ परिक्रुष्याधिकशं त्रेधा विभज्य द्वौ
 भागौ परित्यजेत्तत्रागसहितं प्रमाणं धरज्जं तिलतृतीयांशसहितं द्वाविंशतिलधिकत्रयोदश
 गुलपरिमितं भूयतः पाशंकुं हातावदशसहितं प्रक्रममाहकपरिमितं देशमाहवनीयपश्चिमत
 उल्लेख्य तत्र शंकुनिधाय तस्मिन् कोपाशं प्रतिमुञ्च्य मंडलं परिलिखेत्सगर्हयत् ॥ एवं वपरिमाणं तत्र
 पुनरुक्तं प्रकृतिकमंडलं नृणां गार्हपत्याहवनीययोरंतरालं प्रक्रममाहकद्वयपि पक्षाः उक्ताः शुक्ल
 चतुर्विंशत्या मपरिमितं वायावता वा चक्षुषामन्यत इति प्रक्रमणं चतुर्विंशत्या मतीतायामाहवनी
 यातनं प्रक्रमणां गणनामकृत् वैतास्यानेममविहारो भविष्यतीति बुद्ध्या अपरिमिते अपेक्षिते

५२

देशे अतिर्कृते वा नक्षत्रैवेवाद्वादशप्रक्रमो देश इति परिकल्प्य तदंते वा गार्हपत्याहवनीययोरंतरालं
 पंचधा विभज्य षष्ठं भागं अधिकमानीय रज्जुं विहारे षड्धा विभज्य सप्तमं अधिकमानीया गंतुना सह
 रज्जुं त्रेधा विभज्य पश्चिमतृतीयभागसमाप्तौ लक्षणं कृत्वा तयोः पाशौ चकृत्वा गार्हपत्यो रस्य शंकौ
 आहवनीयपश्चादशंकौ नृणां शौ प्रतिमुञ्च्य लक्षणं दक्षिणतोऽपकृष्टमिति च करोति उत्तरतश्चैव माज
 वाप दक्षिणतमिति शंकुं दक्षिणतममध्यशंकुः ॥ आहवनीयायामरज्जं चतुर्विंशतिपरिमितं मध्यश
 कुस्थितपाशोकोपाशं कोपरिक्रुष्याधिकशं तृतीयाभागादवशिष्टं सुक्ता तृतीयभागसहितं मद्रण
 धरज्जं तिलषष्ठांशसहितं सार्धं द्वाविंशतिलधिकं तिलतृतीयांशसहितं कादशतिलधिकं नविंशत्य
 गुलमितं भूयतः पाशंकुं हातदक्षिणाग्रिमध्यशंकोपाशानि धाय मंडलं परिलिख्य उत्तरार्धं त्यजेत् ॥ द
 क्षिणार्धं दक्षिणायामतनमिति संप्रदायविदः ॥ वरविदस्तु दक्षिणानि मित्रादुत्तरतः उक्तं रज्जुं परिमितं
 शं देशं कुं नित्यं तस्मिन् रुक्मज्जामंडलं कृत्वा तदर्थं दक्षिणायामतनमित्याह इत्येव कारिकाकारः

सुंदरस्त। दक्षिणनिमित्ता दक्षिणभागे दक्षिणग्रायतनमित्या। अपरेणाहवनीयं घटनवत्संगुले शंकुः। तावती
 रज्जुमष्टधा विभज्या। भागत्रयोतेषु द्वित्रिंशद्गुले। तदर्थं अष्टादशंगुले। अर्धध्वंससंविशत्यंगुले नि
 कृत्वोभयतः पाशो विधाय। वेदिमध्ये देशं कुं निधाय। तस्मिन् भागं पंचकोट्यं याशमितरं। गार्हपत्येयोरस्य
 शंको निधाय। घटनक्षणेन दक्षिणतः उत्तरतश्चाकृष्यतृतीयलक्षणे शंकुं निदध्यात्। तेषां लीलाहपत्येयोर
 स्य शंकोः पाशमुद्धृत्याहवनीयपश्चिमशंकौ दत्त्वा घटनक्षणेन दक्षिणतः उत्तरतश्चाकृष्य द्वितीयलक्षणे
 शंकुं निहन्यात्। तावत्सौ। उत्तरज्जं द्विगुणमुभयतः पाशो। मध्यं विद्वंती कृत्वा दक्षिणोत्तरं सयोः
 पाशौ निधाय। लक्षणादक्षिणतः। आकृष्य तत्र शंकुं निहत्य तस्मिन् भागं त्रिंशद्गुले निधाय। तस्मिन् भागं
 श्रोतिप्रभृतिदक्षिणं संपर्येतमलिखेत्। एवमुत्तरतः। श्रोतं तालं रज्जुं। मिसां तालं रज्जुं। वेदिगु
 णो कृत्वा तथैव संनमनं। इति प्राकृतविहारः। वरुणाप्रधानेषु शम्पाभाजं वरुणस्त्राक्षणाध्वं च दश
 तिलाधिकं पंचविंशत्यंगुलमिते प्रमाणाधीनो शोत्रे धाविभज्यतृतीयोऽंशः सहितप्रमाणो रज्जुः।

५३

ध्वं उशतिलाधिकं विंशत्यंगुलमिते प्रमाणमुभयतः पाशोऽहवनीयं घटनवत्संगुले शंकुः। तावती
 तत्पश्चशंकोः पुरतस्तथाऽपरिमितादिपक्षाश्रयणेनाहवनीयपश्चिमशंकुं निहन्यात्। यथाविकीर्षितं दक्षिणा
 ग्रिः पुरतः किंति च ध्वनेनेवेद्यो रं तालं देशो भवति। गार्हपत्याहवनीययोरन्तरे विभज्य त्वादिष्टे त्रिप्रकादे
 पादक्षिणाग्रिमध्यशंकुं प्रकल्प्य शम्पाप्रमाणे यत्साधं पंचदशतिलाधिकं पंचविंशत्यंगुलप्रमाणे
 धिकंतत्रेधा विभज्य तृतीयोऽंशः सहितमुक्तप्रमाणो रज्जुं तिलोने कोनत्रिंशद्गुलमिते प्रमाणमुभयतः पा
 शो कृत्वा तस्मिन् शंकौ पाशं प्रतिमुच्यते। उल्लपरिनिर्म्य सर्वं दक्षिणाध्वं दक्षिणाग्रायतनं कार्यं। आहवनी
 यपश्चिमशंकोः पुरतः शम्पाभाजं शंकुः। गार्हपत्येयोरस्य शंकुमारभ्य घटनवत्संगुले रज्जुं। तृतीये वेदिपूरस्य
 शंकुः। तत्पश्चिमतः शम्पाभाजं घटनवत्संगुले चैवं शंकुं उत्तरं वेदार्थादिसन्विष्टाय। तावती रज्जुमुभयतः पा
 शो कृत्वा। दृष्ट्वा विभज्य त्रिंशद्गुले। तस्य विंशत्यंगुले लक्षणे कृत्वा वेदिमध्ये देशं कुं निधाय। तस्मिन् भागं
 त्रिंशद्गुले निधाय। तस्मिन् भागं पंचकोट्यं याशमितरं। गार्हपत्येयोरस्य शंकुं निधाय। तस्मिन् भागं
 श्रोतिप्रभृतिदक्षिणं संपर्येतमलिखेत्। एवमुत्तरतः। श्रोतं तालं रज्जुं। मिसां तालं रज्जुं। वेदिगु
 णो कृत्वा तथैव संनमनं। इति प्राकृतविहारः। वरुणाप्रधानेषु शम्पाभाजं वरुणस्त्राक्षणाध्वं च दश
 तिलाधिकं पंचविंशत्यंगुलमिते प्रमाणाधीनो शोत्रे धाविभज्यतृतीयोऽंशः सहितप्रमाणो रज्जुः।

५४

८५

एग

भवेत्। आदानाद्यवपातोतं पात्रातिप्रोक्ष्य चर्मणः। संसि-आप्रोक्षणीप्रोक्षैरवह-आद्यवानिहाउत्स
 रत्रिर्मनीयानो व्यावर्त्तध्वमिदंततः। नमोदानाद्यधीवापः प्रेषांतः प्रयमस्य तु। उपधानं कपाले
 नोषत्ते दक्षिणतो भवेत्। गार्हपत्यस्योपवेष्टं प्रक्षाल्ये कपालं कं। उपदध्या दक्षिणतो अंगारस्थान
 नावधि। पिष्टानोतं तुलानां च त्रेणे लोप्य वनं भवेत्। अधिश्रित्य पुरोडाशं धर्मोऽस्त्विति तं तुलाना
 तयोः पर्याप्रिकरणं स्वेन नाग्निना भवेत्। स्यादाप्यनिं प्रकृतिवत् ब्रह्म नु नरमित्यापि। तस्वस्त्वा
 परिग्राहो उपसीति भवेत्ततः। पत्नी बर्जे तु सं प्रेष उदके नस्य पूरणं। सं मार्गाद्याद्विराज्योतं पत्नी
 सं नहने विना। वतुर्गृहीता न्या त्याज्या निहाति पत्न्यो नरेण तु। पंचानो त्वादिशामेकं जनानो वद्विती
 यकं। यरोस्ते तितृतीयस्या तस्त्रे ह्यणस्तानु रीयकं। विशेषस्या उपभृतिद्वयोः प्रकृतिवद् भवेत्। आवाह
 वीरय इति स्यात् प्रोक्षण्य भिमं त्रणं। ब्रह्म नित्यादिकर्तव्यं ग्रंथिविस्त्रं सना वधि। दमे रतिर्हि नो

५८

वेदिं कृत्वा सं नहने न्यसेत्। सर्वं बहिर्रूपादाय स्तलीया प्रक्षिणां। निःपरिक्रमं त्रस्याप्यावृत्तिस्त्रिवि
 धीयते। शिष्टावप्रस्तारपयीता नृधृत्वा प्रतिनिवर्त्तने। पवित्रे प्रस्तारे शिष्टाय जमानेत मर्षयेत्। मंत्रेण
 पुनरादाय परिधीमध्यमो नरो। परिदध्याः स्वमंत्रेण यजमानो भिमं त्रयेत्। आद्यमंत्रेण चातेन
 उहस्याय रिधीति वस्यात्तर्हसं स्तायुनज्जिवावीत होत्रे समिद्वेत्। विशोयत्रेति नैव स्यात्तर्हसी
 प्रस्तरसा दनं। अये प्रस्तर इत्यादि वा वत्स्यात्पभिमं त्रणं। तुल्यं जुहुरस्तीत्येतदंगारात्। तहनात के
 स्तर्हज्योतिषो विभात इति धाना भिमं त्रणं। धानानां षट्कपालस्य तस्मीमिवाभिधारणं। धानापा
 त्रापस्तारणं स्यो नं वः कल्पयामि वः। आर्द्रं भुवन इत्यादि तासामुद्धा सने भवेत्। व्यावर्त्तध्वमिदं
 नेन नविमज्यं च निदिशेत्। एकं पात्रे प्रतिष्ठाप्य समगा ज्येन मिश्रयेत्। देवस्य त्वे संपन्नस्य
 प्रेषांतं शिष्टेषणं। अवत्सापयसि क्षिप्त्वा पिष्टमिष्टुशलाकाया दक्षिणाभिमुखं स्तिष्ठन् त्रि

नारभ्यमंयति। प्रत्यये तु कृत्वा लानि त्रमेण स्यादसं क्रिया। देवो व इति धानानां तस्य स्येति मज्जनं।
 कृत्वा मंथं शलाकास्थं प्रियैर्पौके कसादनं। अयं मम चतुर्हति कृत्वा स त्रीभिर्मर्शजं। अंजनाभ्यं
 जमं कुंभं कशिपुं चोप बर्हतां। स्त्रापयिष्यादक्षिणातो वेदस्य स्थापनं भवेत्। परिस्तीर्य च वेद्यं तान् ह्ये
 तुरासनं कल्पनं। होतरे ह्येति सं प्रेष्याग्नये देवभ्य इत्यपि। समं त्रेधा विभज्य धर्मं प्रणवे प्रणवे क्षिपे
 त्। शिष्यैकामनुमोत्तार्थं त्रिवेदेनोपवाजयेत्। स्त्रोवाधाराया प्रवरास्तीदहो नाश्वनिर्दिशेत्। तान्
 देवाः पितर इति च यजमानो नुमं त्रयेत्। स्त्रोवादाय चतुरः प्रयाजान् चर्हिषजि इष्ट्या उपमा
 गावपि बविमुच्य प्रस्तरे स्त्रोवादीनां वीतिनः सर्वं भवेद्युर्विपरिक्रमः। स्यात्परिभ्रमणानां च
 त्रैविक्रमकं हविषां तथा। अग्नेर्दक्षिणा तस्मिन्नेदाग्नीध्रो धर्मुरेव च। ब्रह्मा च यजमानश्च भवेदु
 तरे तस्मात्। दक्षिणाननु हं स्याद्योपम दक्षिणातो गहा ध्रुवा। पुरोडाशा दक्षिणो धानास्तदक्षिणे

पुरोडाशस्य

ननु। करं भस्यादुपस्तीर्य जुकां प्रेष्ये दनं तरं। उपांशु देवतामुच्चैरनु स्वाधेति निर्दिशेत्। माभेरिति पुरो
 डाशा स्याद्वदाने सकृद्वेत्वा। माभेष्टेति रथनानां मंथनं स्याद्विकृतं भवेत्। अभिधायी वदानं तदया
 क्रमोक्तैस्तदुक्तं। आस्वाधेति वेदे दग्नादनु स्वाधेति निर्दिशेत्। प्रेष्येत्समं पितृमंते स्वधेत्यध्वमू
 रत्रतु। प्रत्याक्रम्या वदानं स्यात्। धानानां पूर्वमत्रतु। मंथस्य क्रमेण स्यादनं तरं।
 पितृभ्यो बर्हिषड्गानु स्वाधेत्यादिसमाचरेत्। सकृन्नेथासु पुरोडाशा ज्ञानाभ्याश्च सकृत्सकृत्।
 अवदायाभिधाय स्यात्तेषां प्रत्यभिधारणो बोधश्च तद्व्यादि धाना प्रत्यभिधारणो वचनं ह्येत्यदि स
 र्वत्र यजमानो नुमं त्रयेत्। नाग्निहोत्रग्रयेक्य बाहनायेति स्विष्टकृत्वा। अत्र ध्रौवसमाप्तिश्च स्यादि
 तीयाभिधारणो। वैश्वानरे च प्राज्ञात्रम वदोपौ वभक्षयेत्। मंथरवयवे दग्ना स्यात्सु रूपे स्यादिने वति
 अवदाने ह्योमंथे स्यात्सु रूपेति यजेनः। जिघ्रिषामक्षयिष्वेतां सर्वेषां माजनं भवेत्। होतृस्तस्थितं मे

पंजिद्युर्होतृपूर्वकाः। अत्र वामार्जने के निदिष्टे तीत्यादि धूर्तकृत। उदकुं भंसा शयश्च धृतां पतरः
सकृदा यजमानो मंत्रसुक्तादिभिः परिष्वयति। अथातिष्ठेति मंत्रेण प्रतिपर्येतं कुंभवान्। हविः श
वां विजोऽप्रीतिं उक्तुं वा तिसृषु पितृभ्यस्तृप्तिषु स्थापयेत्। सूवीधा सुश्रवी निनिदिशन्। प्रातिजिह्व
क्रमेणोत्पद्यते। वमं मुखे वा प्रपितामहस्य प्रपितामह इत्यादि शब्दकैः। अपि सन्त्यमुत्तरस्यानि
मज्जात्रेति निदिशन्। उदाहृतिः। क्रम्यन् विभिः सह पूर्वोत्सुपस्थितिः। सुसे दशतेति क्रवापर
स्याक्षत्रं मीयुवा। परिश्रिते वतयेयां जनादि पितृयज्ञवत्। कुर्युर्दत्तोपरीतानि विपत्रिकमणं त
था। अखिजां चैव वाचैव पश्चिश्यणनिर्गमः। इदं निदिश्य वेदनं यजमानं हरेत्तेतः। अन्यथा
र्याद्योपमते दानयनांतं भवेत्समं। देवो यजयजेत्याद्यः प्रेषो यजइतीति तः। निवीति नो भवेत्स
ति आधुषित्वेत्यनंतरं। कृत्वा यज्ञोपरीतं तु स्याद्देवेति निदिशत्। संस्त्रावांते क्षात्यलेपान् प्राज्यस्था

श्रीकरणमुचिंतं। अमोघं तदेव यथा। न वयं देवतां करोतीति श्रुतं सद्यो केचन ह्योदयं यथा
 धर्म्यं वा होत्रा मन्त्राः समाह्वयताः न तान् कुर्यात् इति स्तुत्या च होत्रा मन्त्रेणा कलापसमा
 द्यायतन्मूलसूत्रेण। आमाप्यतन् देवतां तत्कर्म स्वरादादि विना। अग्नौ होत्रं पतय
 दावप्राथम्यं प्रसीदत। अंतरेण हविर्प्राप्य धुं उपोष्य तरेधिषा इति सूत्रेण तरेधिशाखाया
 विष्णुदेवतायां सुत्वांतराब्दे शेषप्रमाणत्वात्पन्यासाच्चैतरेधिषा इति वचनात्। विक
 ल्यो धर्म्येषां न्येन न वेति इति वदतां देवजातं न देवताधिक्ये सूत्रप्राप्ताप्यायुपगमा
 बह्वचरास्येण श्येनानां नामानां स्यामप्युपांशुयाजस्य विहितत्वात्। पाराशरिकाधिक्ये
 ण कलापितेति तत्रोक्तं। धुं होत्रा धुं प्रसूयानामपिका कलादीनामाश्वलायनेन
 विशेषतो धिक्कृतत्वात्। न च तिष्ठतामाश्वलायिनिधानां च यत्कर्म नाश्वलायनसूत्रे प्रमाणादि
 रोषतस्तद्धिक्कृता अभ्युपेतोपादयाः। नोपादयेनामुनेन व्यायेन दर्शादगतेषामुपहोत्रं यजुः
 साधिवभिः। तथा च हविर्धरोऽयथा। अरुक्वेति हविर्धुन वचनात्। यत्र कृतं होत्रमा
 त्तत्वेन विषयपरं श्रुतिरत्रेयजुःसाख्यं यजमानेन च तन्मुहोत्रादुत्पन्नं तत्तदेव यजमानः।

इन्द्रोऽथ देवताः अनेप्यममम दिनस्मात्तु
 सा दद्यात्सु धिद्यमन्तते अंशमक्रान्ता दया कृ
 नायाऽयमहिना सिद्धिं विनाहयेत्तर काममोक्ष

लीं स्तुवंस्तुवौ। आदायगच्छेदध्वं गृहपत्यं स्तुवौ क्षिपेत्। संपत्नी दक्षिणायाः स्तुः प्रायश्चित्तानि
 नो यजुः। तस्मिन् दिने प्रहरणे धौर्वहो मे समापयेत्। यत्ने भागमवधाय वेद्यमित्तरणादि नयेदश
 भर्जनार्थं स्याद्यद्युमेतदपीति वा। इति पित्रावाकिकासमासः॥ ५५ ५६ ५७ ॥ अग्निमन्त्राश्च ताम्रं सोमं
 माध्वं। सोमं पितृमन्त्रं आश्विनं चर्हिषदः आश्विनं चर्हिषदः आश्विनं चर्हिषदः आश्विनं चर्हिषदः
 माहने मावह। नो न हजो न वदः। उपोष्यते न च पृष्टे आवह स्वाहाकार प्रभृतीनामगप्रधानसंबन्धिनो मे इलोमा
 रसो। तदाप्यवहदेना न्यजमानाय आवह जातवेद इत्यवह राश्वयोः पशुभ्यो मे वक्रासि। पृष्टे देवतासंबन्धमा
 हादिति सिद्धं तमाद्युमेतत्त्रैप्रधानदेवतावद्विपक्षानामुपोष्यते अग्रे गदूतावाधुनासुमेतत्त्रैप्रधान
 सेनं पिनामा कदापी नो तुम इममध्यनो नमते स्वर्गोत्तमं प्रकृतं तस्मात्पवनसंबन्धोऽस्वरदतिथिं ते हवित्रातो
 अन्नं तानामपितेषां तं त्रसंबन्धोऽस्वरदतिथिं ते हवित्रातो। सुमेतत्त्रैप्रधानं तमाद्युमेतत्त्रैप्रधानं तमाद्युमेतत्त्रैप्रधानं
 तयुपस्थिता दोषोऽस्तु। प्रधानमात्रे तद्विषयं हृदाद्युक्तत्वात्। यद्यपि मरुतैस्तत्तत्कपालं
 तिसृडमरुतो देवतासंबन्धो धायनेनोक्तं तथापि आश्वलायननयजमानेन स्वस्वोक्तं सगुणदेवता

५९

एव च तिरुतां तं अक्षिपत्कर्मणा निगुणानामपि मरुतां एत एव मरुतः प्रकरणा
 पठितत्वादिभिः अश्विलायां तु इहैव स्वतवसः प्रचित्रमर्कं गणतं मुरयेष्ट
 मरुतः स्वतवसः एव स्यात्। अश्विलायनपक्षे आपस्तम्बस्य तु मरुत एव देवता
 तदाकारुणप्रधासिकेन वत इत्युक्तं। यस्तत्रैवेवं। नन्वेवं सर्वं वा। स्वास्तु
 णां सर्वत्र होत्रा दोषा मा ग्ये सति विरोधे विकल्पः स्यात्। वेदान्तधिसंबन्धो
 वेसं कस्यापि वेदात्रयाध्ययनत्वेनेम आश्वलायना इमेवो धायना इति व्य
 वस्थ्या संनवादिति चेन्न। यथा स्वीयगृहसूत्रेण यस्यापनयनादिसतथा
 स्वीयइत्यनादिह इव्यवहारवगतव्यवस्थालंबेन एव दोषदुष्टविकल्प
 पक्षहारे संभवति तदसंभवत्वात्। अयथा पूर्वाह्नसंयोज्याश्वलायनादीनां
 संबन्धेन यागो माध्यंदिनीयानां परदिने इत्यादिमाध्यनोक्तव्यवस्थाद्युक्त

संयोज्याश्वलायनादीनां

१३१६

चंद्रमास्ते ब्रह्मास्ते ब्रह्मा ब्रह्माहंतेमानुषः। तन्मामवतु तन्मा विशतु ते नमा भुक्षिषीय। इति ब्रह्माजप
 तिततः अस्मिन्नाधाने अग्निमेहोतासमेहोताहोतापंत्वा नारायणशर्माणवणे। इति होतारं। महंमे
 वोच इति पूर्ववज्जपः। ~~अंतां~~ होतारं होतारं नारायणं सांशं मांसां वृणो। इति होतारं। महंमे वोचं इति पूर्ववज्जपः।
 अग्निष्टे होतासते होताहोताहंतेमानुषः इति विशेषः। अस्मिन्नाधाने आदित्यो मेग्निष्टे होतासते हो
 ताहोताहंते

१६०

१६०।

